

Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

► **B**

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 1408/71

af 14. juni 1971

om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet (8) (9) (10) (11)

(EFT L 149 af 5.7.1971, s. 2)

(Konsolideret udgave — EFT nr. L 28 af 30. 1. 1997, s. 1 (*))

Ændret ved:

	nr.	Tidende	
		side	dato
► <u>M1</u> Rådets forordning (EF) nr. 1290/97 af 27. juni 1997	L 176	1	4.7.1997
► <u>M2</u> Rådets forordning (EF) nr. 1223/98 af 4. juni 1998	L 168	1	13.6.1998
► <u>M3</u> Rådets forordning (EF) nr. 1606/98 af 29. juni 1998	L 209	1	25.7.1998
► <u>M4</u> Rådets forordning (EF) nr. 307/1999 af 8. februar 1999	L 38	1	12.2.1999
► <u>M5</u> Rådets forordning (EF) nr. 1399/1999 af 29. april 1999	L 164	1	30.6.1999

(*) Jf. tillæg.

▼B

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 1408/71**af 14. juni 1971****om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet (8) (9) (10) (11)**

(Konsolideret udgave — EFT nr. L 28 af 30. 1. 1997, s. 1 (*))

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 51 og 235,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

Reglerne om koordinering af de enkelte medlemsstaters lovgivning om social sikring indgår som led i den frie bevægelighed for personer og skal således bidrage til en forbedring af arbejdstagernes levestandard og beskæftigelsesvilkår;

den frie bevægelighed for personer, som er et af Fællesskabets grundlag, er ikke kun begrænset til arbejdstagere inden for rammerne af arbejdskraftens frie bevægelighed, men vedrører ligeledes arbejdstagere og selvstændige erhvervsdrivende inden for rammerne af etableringsretten og den frie udveksling af tjenesteydelser;

som følge af de betydelige forskelle, der består mellem de enkelte medlemsstater med hensyn til den kreds af personer, som omfattes af lovgivningen i disse stater, må det foretrækkes at lægge det princip til grund, at forordningen finder anvendelse på personer, der er forsikret under de sociale sikringsordninger for arbejdstagere eller selvstændige erhvervsdrivende eller i kraft af udøvelsen af en lønnet eller selvstændig virksomhed;

det er nødvendigt at respektere de karakteristiske træk ved de nationale lovgivninger om social sikring og kun udarbejde en koordineringsordning;

koordineringsreglerne skal sikre, at der inden for Fællesskabet gives samtlige statsborgere i medlemsstaterne, samt deres ydelsesberettigede pårørende, ligebehandling efter de enkelte medlemsstaters lovgivning;

koordinationsreglerne skal gøre det muligt for arbejdstagere og selvstændige erhvervsdrivende, der flytter inden for Fællesskabet, samt deres ydelsesberettigede pårørende, at bevare de rettigheder og fordele, de har erhvervet, eller som er under optjening;

disse mål skal især nås ved sammenlægning af alle perioder, der efter de enkelte medlemsstaters lovgivning danner grundlag for erhvervelse og bevarelse af ret til ydelser og for ydelsernes beregning, samt ved udredelse af ydelser til de forskellige kategorier af personer, der omfattes af forordningen, uanset hvor de pågældende er bosat inden for Fællesskabet;

arbejdstagere og selvstændige erhvervsdrivende, som flytter inden for Fællesskabet, bør være omfattet af den sociale sikringsordning i en enkelt medlemsstat således, at samtidig anvendelse af flere nationale lovgivninger og de vanskeligheder, som kan opstå som følge heraf, undgås;

de tilfælde, hvor en person som en undtagelse fra den almindelige regel samtidig er omfattet af lovgivningen i to medlemsstater, bør i videst muligt omfang begrænses i antal og rækkevidde;

(*) Jf. tillæg.

▼B

for i videst muligt omfang at sikre ligebehandling af alle arbejdstagere og selvstændige erhvervsdrivende, der er beskæftiget på en medlemsstats område, er det hensigtsmæssigt som hovedregel at fastsætte, at den lovgivning, der skal finde anvendelse, er lovgivningen i den medlemsstat, på hvis område den pågældende udøver sin lønnede beskæftigelse eller selvstændige virksomhed;

der bør fastsættes undtagelser fra denne hovedregel i særlige tilfælde, som kræver et andet anvendelseskriterium;

visse ydelser, der er fastsat i national lovgivning, hører samtidigt ind under den sociale sikring og socialforsorgen som følge af ydelsernes anvendelsesområde, målsætning og de nærmere betingelser, der er knyttet til disse ydelser; et koordineringssystem, som tager hensyn til de pågældende ydelsers særlige karakter, bør derfor indføjes i forordningen for at beskytte vandrende arbejdstageres interesse i overensstemmelse med traktatens bestemmelser;

for personer, der er omfattet af forordningens anvendelsesområde, bør sådanne ydelser udelukkende tilkendes i henhold til lovgivningen i det land, hvor pågældende person eller hans familiemedlemmer er bosat, om fornødent ved sammenlægning af bopælsperioder, der er tilbagelagt i andre medlemsstater, og uden forskelsbehandling på grundlag af nationalitet;

det er nødvendigt at fastsætte særlige regler, navnlig med hensyn til sygdom og arbejdsløshed, for grænsearbejdere og sæsonarbejdere på grund af deres særlige situation;

i forbindelse med ydelser ved sygdom og moderskab er det vigtigt at opstille regler til beskyttelse af personer, som opholder sig i en anden medlemsstat end den kompetente stat;

den særlige situation for pensions- eller renteansøgere, pensions- eller rentemodtagere samt deres familiemedlemmer gør det nødvendigt at fastsætte bestemmelser om sygeforsikring, der er tilpasset denne situation;

med hensyn til ydelser ved invaliditet er det nødvendigt at udarbejde en koordineringsordning, som tager hensyn til særegenhederne ved de nationale lovgivninger; det er derfor nødvendigt at skelne mellem på den ene side de lovgivninger, hvorefter størrelsen af ydelserne ved invaliditet ikke afhænger af forsikringsperiodernes længde, og på den anden side de lovgivninger, hvorefter ydelsernes størrelse afhænger heraf;

forskellene mellem medlemsstaternes ordninger gør det påkrævet at fastsætte koordineringsregler, som finder anvendelse i tilfælde af en invaliditets forværring;

det er nødvendigt at udarbejde en ordning for fastsættelse af ydelser ved alderdom og dødsfald, når arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende har været omfattet af lovgivningen i en eller flere medlemsstater;

det er nødvendigt at fastsætte et pensionsbeløb, som beregnes efter metoden med sammenlægning af perioder og prorataberegning, og som er sikret ved fællesskabsretten, når anvendelsen af den nationale lovgivning, herunder bestemmelserne om nedsættelse, midlertidig inddragelse eller bortfald af ydelser, viser sig at være mindre gunstig end den nævnte metode;

for at beskytte de vandrende arbejdstagere og deres efterladte mod en alt for streng anvendelse af de nationale bestemmelser om nedsættelse, midlertidig inddragelse eller bortfald af ydelser er det nødvendigt at indsætte bestemmelser, som strengt afgrænser anvendelsen af disse bestemmelser;

i forbindelse med ydelser i anledning af arbejdsulykker eller erhvervs-sygdomme er det, for at sikre en beskyttelse, nødvendigt at opstille regler i de tilfælde, hvor en person er bosat eller opholder sig i en anden medlemsstat end den kompetente stat;

▼B

der bør fastsættes særlige bestemmelser for begravelseshjælp;

for at skabe bedre betingelser for arbejdskraftens bevægelighed er det nødvendigt at tilvejebringe en større koordinering af samtlige medlemsstats ordninger vedrørende arbejdsløshedsforsikring og arbejdsløshedsunderstøttelse;

for at gøre de lettere at søge beskæftigelse i de enkelte medlemsstater bør der især for et begrænset tidsrum ydes arbejdsløse understøttelse efter den medlemsstats lovgivning, som de pågældende senest har været omfattet af;

ved afgørelsen af, hvilken lovgivning der skal finde anvendelse på familieydelse, sikrer beskæftigelseskriteriet ligebehandling af samtlige arbejdstagere, der er omfattet af én og samme lovgivning;

for at undgå uberettigede dobbeltydelser bør der fastsættes prioritetsregler i de tilfælde, hvor der samtidigt består ret til familieydelse i henhold til lovgivningen i den kompetente stat og i henhold til lovgivningen i det land, hvor familiemedlemmerne er bosat;

på grund af den særlige og forskelligartede karakter af medlemsstaternes lovgivning er det nødvendigt at fastsætte særlige regler til koordinering af de nationale ordninger for ydelser til børn, der forsørges af pensions- eller rentemodtagere, samt til fader- og/eller moderløse børn;

det er nødvendigt at nedsætte en administrativ kommission bestående af en regeringsrepræsentant for hver medlemsstat, som blandt andet har til opgave at behandle ethvert administrativt spørgsmål eller fortolkningsspørgsmål, der opstår i forbindelse med bestemmelserne i denne forordning og at fremme samarbejdet mellem medlemsstaterne;

inden for rammerne af et rådgivende udvalg er det hensigtsmæssigt at inddrage arbejdstager- og arbejdsgiverrepræsentanter i behandlingen af problemer, som allerede er blevet drøftet i Den Administrative Kommission;

det er nødvendigt at fastsætte særlige bestemmelser, som svarer til de karakteristiske træk ved de nationale lovgivninger, for at gøre det nemmere at anvende koordineringsreglerne —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

AFSNIT I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER*Artikel 1 (10) (15)***Definitioner**

I denne forordning:

a) betyder udtrykkene »arbejdstager« og »selvstændig erhvervsdrivende« henholdsvis enhver person:

▼M3

i) der er forsikret i henhold til en tvungen forsikring eller en frivillig fortsat forsikring mod en eller flere risici, der svarer til de sikringsgrene, som indgår i en social sikringsordning for arbejdstagere eller selvstændige erhvervsdrivende, eller til en særlig ordning for tjenestemænd

▼B

ii) der, inden for rammerne af en social sikringsordning for samtlige indbyggere eller for hele den erhvervsmæssigt beskæftigede del af befolkningen, er tvungent forsikret mod en eller flere risici, der svarer til de sikringsgrene, på hvilke denne forordning finder anvendelse:

— når det efter vedkommende sikringsordnings administrations- eller finansieringsmetode er muligt at identificere den pågældende som arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende, eller

▼B

- i mangel af sådanne kriterier, når den pågældende er forsikret i henhold til en tvungen forsikring eller en frivillig fortsat forsikring mod en af de i bilag I opregnede risici inden for rammerne af en ordning for arbejdstagere eller selvstændige erhvervsdrivende eller af en ordning omhandlet under nr. iii), eller, såfremt en sådan ordning ikke findes i vedkommende medlemsstat, når den pågældende svarer til definitionen i bilag I
- iii) der, inden for rammerne af en ensartet social sikringsordning oprettet for hele landbrugsbefolkningen efter de i bilag I fastsatte kriterier, er forsikret i henhold til de sikringsgrene, på hvilke denne forordning finder anvendelse
- iv) der, inden for rammerne af en social sikringsordning oprettet for arbejdstagere, for selvstændige erhvervsdrivende, for samtlige indbyggere eller for visse kategorier af indbyggere i en medlemsstat, er frivilligt forsikret mod en eller flere risici svarende til de sikringsgrene, på hvilke denne forordning finder anvendelse:
 - når den pågældende udøver lønnet virksomhed eller selvstændig virksomhed, eller
 - når den pågældende tidligere har været tvungent forsikret mod samme risiko inden for rammerne af en ordning for arbejdstagere eller selvstændige erhvervsdrivende i den samme medlemsstat
- b) betyder udtrykket »grænsearbejder« enhver arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende, som udøver sin erhvervsmæssige virksomhed på en medlemsstats område, men er bosat på en anden medlemsstats område, hvortil han som hovedregel vender tilbage hver dag eller mindst en gang om ugen; en grænsearbejder, som af det foretagende, til hvilket han normalt er knyttet, udsendes til den samme medlemsstats eller til en anden medlemsstats område, eller som præsterer en tjenesteydelse på samme medlemsstats eller på en anden medlemsstats område, anses dog fortsat som grænsearbejder i et tidsrum af højst fire måneder, selv om han i denne periode ikke hver dag eller mindst én gang om ugen kan vende tilbage til sit bopælssted
- c) betyder, udtrykket »sæsonarbejder« enhver arbejdstager, som rejser til en anden medlemsstat end den, hvori han er bosat, for dér for en virksomhed eller en arbejdsgiver i nævnte stat at udføre et sæsonarbejde, hvis varighed i intet tilfælde må overstige otte måneder, og som opholder sig på denne stats område under udførelsen af dette arbejde; ved sæsonarbejde forstås et af årstiderne betinget arbejde, der automatisk gentager sig hvert år

▼M4

- ca) betyder udtrykket »studerende« enhver anden person end en arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende eller et sådant familiemedlem eller efterladt i henhold til denne forordning, som studerer eller følger en faglig uddannelse, der fører frem til et uddannelsesbevis, som anerkendes officielt af en medlemsstats myndigheder, og er forsikret inden for rammerne af en almindelig social sikringsordning eller en særlig social sikringsordning for studerende.

▼B

- d) har udtrykket »flygtning« den betydning, der tillagt det i artikel 1 i konventionen om flygtnings retsstilling, som er undertegnet i Genève den 28. juli 1951
- e) har udtrykket »statsløs« den betydning, der er tillagt det i artikel 1 i konventionen om statsløse personers retsstilling, som er undertegnet i New York den 28. september 1954
- f) i) betyder udtrykket »familiemedlem« enhver person, der betegnes eller anerkendes som familiemedlem eller betegnes som hørende til husstanden i den lovgivning, hvorefter ydelserne udredes, eller, i de i artikel 22, stk. 1, litra a), og artikel 31 omhandlede tilfælde, i lovgivningen i den medlemsstat, på hvis område den pågældende er bosat; dersom disse lovgivninger kun anser en person, der bor hos ►M4 arbejdstageren, den selvstændige

▼ **B**

erhvervsdrivende eller den studerende, ◀ som hørende til familien eller husstanden, anses denne betingelse dog for opfyldt, når den sikrede i overvejende grad bidrager til den pågældendes forsørgelse; ► **M1** hvis en medlemsstats lovgivning ikke gør det muligt at skelne mellem familiemedlemmer og de øvrige personer, på hvilke lovgivningen finder anvendelse, har udtrykket »familiemedlem« den betydning, der er anført i bilag I. ◀

- ii) hvis imidlertid drejer sig om ydelser til handicappede, der i henhold til en medlemsstats lovgivning tilkendes samtlige indbyggere i denne stat, som opfylder de foreskrevne betingelser, betyder udtrykket »familiemedlem« i det mindste ► **M4** en arbejdstagers, en selvstændig erhvervsdrivendes eller en studerendes ◀ ægtefælle, mindreårige børn samt myndige børn, som forsørges af denne
- g) betyder udtrykket »efterladt« enhver person, der i den lovgivning, hvorefter ydelserne tilkendes, betegnes eller anerkendes som efterladt; dersom denne lovgivning kun anser en person, som hørte til den afdødes husstand, som efterladt, anses denne betingelse dog for opfyldt, når den afdøde i overvejende grad bidrog til den pågældendes forsørgelse
- h) betyder udtrykket »bopæl« sædvanligt opholdssted
- i) betyder udtrykket »ophold« midlertidigt ophold
- j) betyder udtrykket »lovgivning« i forhold til enhver medlemsstat bestående og fremtidige love, administrative forskrifter, vedtægtsmæssige bestemmelser og alle andre gennemførelsesregler vedrørende de i artikel 4, stk. 1 og 2, nævnte sociale sikringsgrene eller sikringsordninger, eller de i artikel 4, stk. 2a, omhandlede særlige ikke-bidragspligtige ydelser

udtrykket omfatter ikke bestemmelser i bestående eller fremtidige kollektive overenskomster, selv om der af en offentlig myndighed er tillagt sådanne overenskomstbestemmelser almindelig retsvirkning eller er foretaget en udvidelse af deres gyldighedsområde; for så vidt angår bestemmelser i kollektive overenskomster:

- i) der tjener til opfyldelse af en forsikringspligt, som følger af de i det foregående underafsnit omhandlede love og administrative forskrifter, eller
- ii) hvorved der oprettes en ordning, der administreres af samme institution som den, der administrerer de ordninger, der er oprettet ved de i det foregående underafsnit omhandlede love og administrative forskrifter

kan den nævnte begrænsning dog til enhver tid ophæves ved en af den pågældende medlemsstat afgivet erklæring, hvori angives de ordninger af den omhandlede art, på hvilke denne forordning finder anvendelse; meddelelse om en sådan erklæring skal afgives og offentliggøres i overensstemmelse med artikel 97

bestemmelserne i det foregående underafsnit kan ikke medføre, at de ordninger, der har været omfattet af forordning nr. 3, udelukkes fra nærværende forordnings anvendelsesområde

udtrykket »lovgivning« omfatter heller ikke bestemmelser med regler for særordninger for selvstændige erhvervsdrivende, som oprettes på initiativ af de pågældende, eller som kun finder anvendelse inden for et bestemt område af den pågældende medlemsstat, uanset om der af de offentlige myndigheder er tillagt sådanne bestemmelser almindelig retsvirkning eller er foretaget en udvidelse af deres gyldighedsområde; de pågældende særordninger er anført i bilag II

▼ **M3**

- ja) betyder udtrykket »særlig ordning for tjenestemænd« enhver social sikringsordning, der er forskellig fra den almindelige sociale sikringsordning for arbejdstagere i de berørte medlemsstater, og som alle eller visse kategorier af tjenestemænd eller dermed ligestillede personer er direkte omfattet af

▼B

- k) betyder udtrykket »overenskomst om social sikring« enhver bilateral eller multilateral overenskomst, der er eller i fremtiden måtte blive indgået udelukkende mellem to eller flere medlemsstater, samt enhver multilateral overenskomst, der er eller i fremtiden måtte blive indgået mellem mindst to medlemsstater og en eller flere andre stater, når en sådan overenskomst på den sociale sikrings område pålægger parterne forpligtelser med hensyn til samtlige eller til en eller flere af de i artikel 4, stk. 1 og 2, omhandlede sikringsgrene eller sikringsordninger, samt aftaler af enhver art, der indgås i henhold til de nævnte overenskomster
- l) betyder udtrykket »den kompetente myndighed« i forhold til enhver medlemsstat den eller de ministre eller anden tilsvarende myndighed, hvorunder de sociale sikringsordninger på den pågældende stats område i dets helhed eller på en del af dette område henhører
- m) betyder udtrykket »Den Administrative Kommission« den i artikel 80 omhandlede kommission
- n) betyder udtrykket »institution« i forhold til enhver medlemsstat det organ eller den myndighed, som det påhviler at administrere hele lovgivningen eller en del af den
- o) betyder udtrykket »den kompetente institution«:
 - i) den institution, som den pågældende er tilsluttet på tidspunktet for indgivelse af begæringen om ydelser, eller
 - ii) den institution, hvorfra den pågældende er berettiget eller ville være berettiget til at modtage ydelser, såfremt han eller et eller flere af hans familiemedlemmer var bosat i den medlemsstat, på hvis område denne institution befinder sig, eller
 - iii) den institution, der er udpeget af den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat, eller
 - iv) såfremt det drejer sig om en ordning om arbejdsgiverens forpligtelser vedrørende de i artikel 4, stk. 1, nævnte ydelser, enten arbejdsgiveren eller det forsikringsorgan, der træder i hans sted, eller, såfremt et sådant ikke findes, det organ eller den myndighed, der er udpeget af den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat
- p) betyder udtrykket »bopælsstedets institution« og »opholdsstedets institution« henholdsvis den institution, som har kompetence til at udrede ydelser på det sted, hvor den pågældende er bosat, og den institution, som har kompetence til at udrede ydelser på det sted, hvor den pågældende opholder sig, i henhold til den lovgivning, som gælder for den nævnte institution, eller, såfremt en sådan institution ikke findes, den af den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat udpegede institution.
- q) betyder udtrykket »den kompetente stat« den medlemsstat, på hvis område den kompetente institution befinder sig
- r) betyder udtrykket »forsikringsperioder« bidrags- eller beskæftigelsesperioder eller perioder med selvstændig virksomhed, der i den lovgivning, hvorefter de er tilbagelagt eller anses for at være tilbagelagt, betegnes eller anerkendes som forsikringsperioder, samt alle dermed ligestillede perioder, for så vidt de efter denne lovgivning anses for ligestillet med forsikringsperioder; ►M3 perioder, der er tilbagelagt efter en særlig ordning for tjenestemænd, anses også for forsikringsperioder ◄
- s) betyder udtrykket »beskæftigelsesperioder« eller »perioder med selvstændig virksomhed« perioder, der i den lovgivning, hvorefter de er tilbagelagt, betegnes eller anerkendes som sådanne, samt alle dermed ligestillede perioder, for så vidt de efter denne lovgivning anses for ligestillet med beskæftigelsesperioder eller perioder med selvstændig virksomhed ►M3 ; perioder, der er tilbagelagt efter en særlig ordning for tjenestemænd, anses også for beskæftigelsesperioder ◄
- sa) betyder udtrykket »bopælsperioder« perioder, der i den lovgivning, hvorefter de er tilbagelagt eller anses for at være tilbagelagt, betegnes eller anerkendes som sådanne

▼B

- t) betyder udtrykkene »ydelser«, »pensioner« og »renter« samtlige ydelser, pensioner og renter, herunder samtlige dele af dem, der afholdes af offentlige midler, og samtlige forhøjelser i form af reguleringstillæg eller andre tillæg, med forbehold af bestemmelserne i afsnit III, samt de ydelser i form af kapitalbeløb, der kan træde i stedet for pensioner eller renter, samt udbetalinger, der foretages som refusion af bidrag
- u) i) betyder udtrykket »familieydelser« alle natural- eller kontantydelser, der tager sigte på udligning af forsørgerbyrder inden for rammerne af en lovgivning som omhandlet i artikel 4, stk. 1, litra h), dog med undtagelse af de i bilag II nævnte særlige ydelser i anledning af fødsel eller adoption
- ii) betyder udtrykket »børnetilskud« periodiske kontantydelser, såfremt ydelsen af disse udelukkende afhænger af antallet af familiemedlemmer og eventuelt af disses alder
- v) betyder udtrykket »ydelser ved dødsfald« enhver engangsydelse i tilfælde af dødsfald med undtagelse af de i litra t) omhandlede ydelser i form af kapitalbeløb.

▼M4*Artikel 2***Personkreds**

1. Denne forordning finder anvendelse på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og studerende, som er eller har været omfattet af lovgivningen i en eller flere medlemsstater, og som er statsborgere i en af disse stater eller er statsløse eller flygtninge bosat på en medlemsstats område, samt på deres familiemedlemmer og efterladte.
2. Denne forordning finder anvendelse på efterladte efter arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og studerende, som har været omfattet af lovgivningen i en eller flere medlemsstater, uanset disse personers nationalitet, såfremt deres efterladte er statsborgere i en medlemsstat eller er statsløse eller flygtninge bosat på en medlemsstats område.

▼B*Artikel 3***Ligebehandling**

1. Personer, der er bosat på en medlemsstats område, og som omfattet af denne forordning, har de samme pligter og rettigheder i henhold til en medlemsstats lovgivning som denne medlemsstats egne statsborgere, medmindre andet følger af særlige bestemmelser i denne forordning.
2. Bestemmelserne i stk. 1 gælder også for retten til at vælge medlemmer af de sociale sikringsinstitutioners organer eller til at deltage i udpegelsen af sådanne medlemmer, men berører ikke medlemsstaternes lovbestemmelser om valgbarhed til og fremgangsmåden ved udpegelsen af medlemmer af de nævnte organer.
3. De overenskomster om social sikring, som forbliver i kraft medfør af artikel 7, stk. 2, litra c), samt de overenskomster, der afsluttes i medfør af artikel 8, stk. 1, udstrækkes til at omfatte samtlige personer, der omfattes af denne forordning, medmindre andet er bestemt i bilag III.

*Artikel 4 (10)***Sagligt anvendelsesområde**

1. Denne forordning finder anvendelse på enhver lovgivning om sociale sikringsgrene, der vedrører:
 - a) ydelser i anledning af sygdom og moderskab
 - b) ydelser ved invaliditet, herunder ydelser, der tager sigte på at bevare eller forbedre erhvervsevnen

▼B

- c) ydelser ved alderdom
 - d) ydelser til efterladte
 - e) ydelser i anledning af arbejdsulykker og erhvervssygdomme
 - f) ydelser ved dødsfald
 - g) ydelser ved arbejdsløshed
 - h) familieydelser.
2. Denne forordning finder anvendelse på alle almindelige og særlige sociale sikringsordninger med eller uden bidragspligt samt på ordninger, der pålægger arbejdsgiveren eller rederen forpligtelser med hensyn til de i stk. 1 omhandlede ydelser.
- 2a. Denne forordning finder ligeledes anvendelse på særlige ikke-bidragspligtige ydelser, der er fastsat i en anden lovgivning eller ordning end dem, der er omhandlet i stk. 1 eller udelukket i henhold til stk. 4, når disse ydelser har til formål
- a) enten at dække de risici, der svarer til de i stk. 1, litra a)–h), omhandlede sikringsgrene, i stedet for eller som tillæg til andre ydelser
 - b) eller udelukkende at sikre særlig beskyttelse af handicappede.
- 2b. Denne forordning finder ikke anvendelse på bestemmelserne i en medlemsstats lovgivning om de særlige ikke-bidragspligtige ydelser, som er nævnt i bilag II, nr. III, hvis anvendelsesområde er begrænset til en del af medlemsstatens geografiske område.
3. Bestemmelserne i afsnit III berører dog ikke medlemsstaterne lovgivning om en reders forpligtelser.
4. Denne forordning finder hverken anvendelse på offentlig social og sundhedsmæssig forsorg eller på ordninger til fordel for ofre for krig eller dens følger ►M3◄.

*Artikel 5 (10)***Medlemsstaternes erklæringer om denne forordnings anvendelsesområde**

Medlemsstaterne skal i erklæringer, der meddeles og offentliggøres i overensstemmelse med artikel 97, angive den lovgivning og de ordninger, der omfattes af artikel 4, stk. 1, og 2, de i artikel 4, stk. 2a, omhandlede særlige ikke-bidragspligtige ydelser, de i artikel 50 omhandlede minimumsydelser samt de i artikel 77 og 78 omhandlede ydelser.

*Artikel 6***Overenskomster om social sikring, der afløses af denne forordning**

Medmindre andet er bestemt i artikel 7 og 8 og artikel 46, stk. 4, træder denne forordning, både hvad angår dens personkreds og saglige anvendelsesområde, i stedet for følgende overenskomster om social sikring:

- a) overenskomster afsluttet alene mellem to eller flere medlemsstater
- b) overenskomster afsluttet mellem mindst to medlemsstater og en eller flere andre stater, for så vidt det drejer sig om tilfælde, hvis ordning ikke kræver medvirken af nogen institution i en af de sidstnævnte stater.

*Artikel 7 (7)***Internationale regler, som ikke berøres af denne forordning**

- 1. Denne forordning berører ikke forpligtelser i henhold til:
 - a) de af den Internationale Arbejdskonference vedtagne konventioner, som efter ratifikation af en eller flere medlemsstater er trådt i kraft for den eller de pågældende stater
 - b) de midlertidige europæiske overenskomster om social sikring af 11. december 1953, der er afsluttet mellem Europarådets medlemsstater.

▼B

2. Uanset bestemmelserne i artikel 6 skal følgende fortsat være gældende:

- a) overenskomsterne af 27. juli 1950 og 30. november 1979 om social sikring for flodskippere i rhinfahrt
- b) den europæiske konvention af 9. juli 1956 om social sikring af arbejdstagere beskæftiget ved international transport
- c) de i bilag III anførte bestemmelser i overenskomster om social sikring.

*Artikel 8***Afslutning af overenskomster mellem medlemsstaterne**

1. To eller flere medlemsstater kan, såfremt der måtte være behov herfor, afslutte overenskomster med hinanden på grundlag af denne forordnings principper og grundtanker.

2. Enhver medlemsstat skal i overensstemmelse med artikel 97, stk. 1, afgive meddelelse om enhver overenskomst, som den i henhold til stk. 1 afslutter med en anden medlemsstat.

*Artikel 9***Adgang til frivillig forsikring og frivillig fortsat forsikring**

1. Bestemmelserne i en medlemsstats lovgivning, der gør adgang til frivillig forsikring eller frivillig fortsat forsikring betinget af bopæl på den pågældende stats område, finder ikke anvendelse på personer, der er bosat på en anden medlemsstats område, såfremt de pågældende på et eller andet tidspunkt under deres arbejdsliv har været omfattet af den førstnævnte stats lovgivning som arbejdstagere eller selvstændige erhvervsdrivende.

2. Såfremt adgangen til frivillig forsikring eller frivillig fortsat forsikring efter en medlemsstats lovgivning er betinget af, at der er tilbagelagt forsikringsperioder, skal forsikrings- eller bopælsperioder, der er tilbagelagt efter enhver anden medlemsstats lovgivning, i fornødent omfang medregnes, som om det drejede sig om forsikringsperioder, der var tilbagelagt efter den førstnævnte stats lovgivning.

*Artikel 9a (7)***Forlængelse af referenceperioden**

Er retten til ydelser efter en medlemsstats lovgivning betinget af, at der i løbet af en nærmere fastsat periode forud for forsikringsbegivenhedens indtræden (referenceperioden) er tilbagelagt en minimumsforsikringsperiode, og er det bestemt, at perioder, i løbet af hvilke der er udredet ydelser efter denne medlemsstats lovgivning, eller perioder med børnepasning på denne medlemsstats område, forlænger denne referenceperiode, forlænger perioder, i løbet af hvilke der er udredet invalide- eller alderspension eller ydelser ved sygdom, arbejdsløshed eller arbejdsulykke (bortset fra rente) i henhold til en anden medlemsstats lovgivning, samt perioder med børnepasning på en anden medlemsstats område ligeledes den nævnte referenceperiode.

*Artikel 10***Ophævelse af bopælsbestemmelser – Den tvungne forsikrings indvirkning på refusion af bidrag**

1. Kontantydelse ved invaliditet eller alderdom eller til efterladte, erstatning i anledning af arbejdsulykker eller erhvervssygdomme samt ydelser ved dødsfald, hvortil der er erhvervet ret efter lovgivningen i en eller flere medlemsstater, kan, medmindre andet er bestemt i denne forordning, ikke nedsættes, ændres, stilles i bero, inddrages eller beslaglægges som følge af, at den berettigede er bosat i en anden medlemsstat end den, hvori den institution, som det påhviler at udrede ydelsen, er beliggende.

▼B

Første afsnit gælder ligeledes for ydelser i form af kapitalbeløb, der i tilfælde af indgåelse af nyt ægteskab ydes en efterlevende ægtefælle, der var berettiget til pension eller rente som efterladt.

2. Såfremt refusion af bidrag efter en medlemsstats lovgivning er betinget af, at den pågældende ikke længere er omfattet af en tvungen forsikring, anses denne betingelse ikke for opfyldt, så længe den pågældende ►M4————◄ er omfattet af en tvungen forsikring i henhold til en anden medlemsstats lovgivning.

*Artikel 10a (10)***Særlige ikke-bidragsspligtige ydelser**

1. Uanset artikel 10 og afsnit III modtager de personer, som er omfattet af denne forordning, udelukkende de i artikel 4, stk. 2a, omhandlede særlige ikke-bidragsspligtige kontantydelser i den medlemsstat, på hvis område de er bosat, og i henhold til dennes lovgivning, såfremt disse ydelser er anført i bilag IIa. Ydelserne udredes af institutionen på bopælsstedet og på dennes bekostning.

2. Institutionen i en medlemsstat, hvis lovgivning gør retten til de i stk. 1 omhandlede ydelser betinget af beskæftigelsesperioder, perioder med selvstændig beskæftigelse eller bopælsperioder, tager i fornødent omfang beskæftigelsesperioder, perioder med selvstændig beskæftigelse eller bopælsperioder, der er tilbragt i enhver anden medlemsstat, i betragtning, som om det drejede sig om perioder, der var tilbragt på førstnævnte medlemsstats område.

3. Når lovgivningen i en medlemsstat gør retten til en i stk. 1 omhandlet ydelse, som tilkendes i form af en tillægsydelse, betinget af, at der oppebæres en af de i artikel 4, stk. 1, litra a) til h), omhandlede ydelser, og der ikke gøres krav på nogen ydelse af denne art efter den pågældende lovgivning, betragtes enhver tilsvarende ydelse, der tilkendes efter lovgivningen i en anden medlemsstat, som en ydelse, der tilkendes efter lovgivningen i førstnævnte medlemsstat, med henblik på tilkendelse af tillægsydelsen.

4. Når lovgivningen i en medlemsstat gør retten til de i stk. 1 omhandlede ydelser til invalider eller handicappede betinget af, at invaliditeten eller handicapet første gang blev konstateret på denne medlemsstats område, anses denne betingelse for opfyldt, når invaliditeten eller handicapet første gang blev konstateret på en anden medlemsstats område.

*Artikel 11***Regulering af ydelser**

De i en medlemsstats lovgivning fastsatte bestemmelser om regulering af ydelser finder anvendelse på ydelser, der under iagttagelse af bestemmelserne i denne forordning udredes efter den nævnte lovgivning.

*Artikel 12 (9) (11)***Forbud mod dobbeltydelser**

1. Der kan ikke med hjemmel i denne forordning tillægges eller bevares ret til flere ydelser af samme art på grundlag af samme forsikringsperiode tilbagelagt efter en tvungen forsikring. Denne bestemmelse finder dog ikke anvendelse på ydelser ved invaliditet, alderdom, dødsfald (pensioner) eller erhvervssygdom, der fastsættes af institutionerne i to eller flere medlemsstater i overensstemmelse med reglerne i artikel 41, artikel 43, stk. 2 og 3, artikel 46, 50 og 51 eller artikel 60, stk. 1, litra b).

2. Indeholder en medlemsstats lovgivning bestemmelser om, at en ydelse skal nedsættes, stilles i bero, eller bortfalde, når modtageren samtidig får udbetalt andre sociale ydelser eller har andre indtægter af enhver art, finder disse bestemmelser, medmindre der er fastsat andre bestemmelser i denne forordning, tillige anvendelse, selv om det drejer sig om ydelser, som den pågældende har opnået i henhold til en anden

▼B

medlemsstats lovgivning, eller om indtægter, han har modtaget på en anden medlemsstats område.

3. Indeholder en medlemsstats lovgivning bestemmelser om, at ydelser ved invaliditet eller førtidsydelser ved alderdom skal nedsættes, stilles i bero eller bortfalde i tilfælde af, at modtageren er erhvervsmæssigt beskæftiget, finder disse bestemmelser tillige anvendelse, hvis den pågældende er erhvervsmæssigt beskæftiget på en anden medlemsstats område.

4. Den invalidepension, der efter nederlandsk lovgivning skal ydes i tilfælde, hvor den nederlandske institution ifølge artikel 57, stk. 5, eller artikel 60, stk. 2, litra b), er forpligtet til også at deltage i udgifterne ved erstatning for erhvervssygdom tilkendt efter en anden medlemsstats lovgivning, nedsættes med det beløb, der tilkommer den institution i den anden medlemsstat, som det påhviler at udbetale erstatning i anledning af erhvervssygdom.

AFSNIT II

BESTEMMELSE AF, HVILKEN LOVGIVNING DER SKAL ANVENDES*Artikel 13 (9)***Almindelige regler****▼M3**

1. Med forbehold af artikel 14c og 14f er der personer, der er omfattet af denne forordning, alene undergivet lovgivningen i én medlemsstat. Spørgsmålet om, hvilken lovgivning der skal anvendes, afgøres efter bestemmelserne i dette afsnit.

▼B

2. Med forbehold af artikel 14 til 17:

- a) er en person, der har lønnet beskæftigelse på en medlemsstats område, omfattet af denne stats lovgivning, selv om han er bosat på en anden medlemsstats område, eller den virksomhed eller arbejdsgiver, der beskæftiger ham, har sit hjemsted eller sin bopæl på en anden medlemsstats område
- b) er en person, der har selvstændig beskæftigelse på en medlemsstats område, omfattet af denne stats lovgivning, selv om han er bosat på en anden medlemsstats område
- c) er en person, der har sin erhvervsmæssige beskæftigelse om bord på et skib, som fører en medlemsstats flag, omfattet af denne stats lovgivning
- d) er tjenestemænd og dermed ligestillede personer omfattet af lovgivningen i den medlemsstat, i hvis administration de er beskæftiget
- e) er en person, der er indkaldt eller genindkaldt til militærtjeneste eller civilt arbejde i en medlemsstat, omfattet af denne stats lovgivning. Såfremt retten til ydelser efter denne lovgivning er betinget af, at der er tilbagelagt forsikringsperioder før indkaldelsen eller genindkaldelsen til militærtjeneste eller civilt arbejde eller efter hjemsendelsen fra en sådan tjeneste eller et sådant arbejde, skal forsikringsperioder, der er tilbagelagt efter enhver anden medlemsstats lovgivning, i fornødent omfang medregnes, som om det drejede sig om forsikringsperioder, der var tilbagelagt efter den førstnævnte stats lovgivning. En arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende, der er indkaldt eller genindkaldt til militærtjeneste eller civilt arbejde, anses fortsat som arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende
- f) er en person, som ophører med at være omfattet af en medlemsstats lovgivning, uden at han bliver omfattet af en anden medlemsstats lovgivning i overensstemmelse med en af reglerne i ovenstående litra eller med en af de i artikel 14 til 17 omhandlede undtagelser eller særlige regler, omfattet af lovgivningen i den medlemsstat, på hvis område han er bosat, i overensstemmelse med bestemmelserne i denne lovgivning alene.

▼B

*Artikel 14***Særlige regler, der finder anvendelse på personer, bortset fra søfolk, som har lønnet beskæftigelse**

Reglen i artikel 13, stk. 2, litra a), finder anvendelse under iagttagelse af følgende undtagelser og særregler:

- 1) a) en person, der på en medlemsstats område har lønnet beskæftigelse for en virksomhed, hvortil han normalt er knyttet, og som af denne virksomhed udsendes til en anden medlemsstats område for dér at udføre et arbejde for denne virksomheds regning, er fortsat omfattet af lovgivningen i den førstnævnte medlemsstat, forudsat at varigheden af dette arbejde ikke påregnes at overstige ét år, og at han ikke udsendes for at afløse en anden person, hvis udstationeringsperiode er udløbet
- b) såfremt varigheden af det arbejde, der skal udføres, på grund af uforudselige omstændigheder bliver længere end oprindeligt forudsat og kommer til at overstige ét år, er de pågældende fortsat omfattet af lovgivningen i den førstnævnte medlemsstat, indtil arbejdet er afsluttet, forudsat at den kompetente myndighed i den medlemsstat, til hvis område den pågældende er udsendt, eller det af denne myndighed udpegede organ har meddelt samtykke hertil; begæring om sådant samtykke skal indgives inden udløbet af den første etårsperiode. Samtykke kan ikke meddeles for længere tid end ét år.
- 2) For en person, der normalt har lønnet beskæftigelse på to eller flere medlemsstats områder, afgøres spørgsmålet om, hvilken lovgivning han er omfattet af, efter følgende regler:
 - a) en person, der hører til det kørende, sejlene eller flyvende personel i en virksomhed, som for andres eller for egen regning foretager international befordring af passagerer eller gods ad jernbane, landevej, luftvejen eller i indenrigs skibsfart, og som har sit hjemsted på en medlemsstats område, er omfattet af sidstnævnte stats lovgivning med følgende begrænsninger:
 - i) en person, der er beskæftiget af en filial eller af en fast repræsentation, som den pågældende virksomhed har i en anden medlemsstat end den, hvor virksomheden har sit hjemsted, er omfattet af lovgivningen i den medlemsstat, på hvis område den nævnte filial eller faste repræsentation er beliggende
 - ii) en person, der overvejende er beskæftiget i den medlemsstat, hvor han er bosat, er omfattet af denne stats lovgivning, selv om den virksomhed, hvori han er beskæftiget, hverken har sit hjemsted, en filial eller en fast repræsentation på dette område
 - b) andre personer end de under litra a) omhandlede er omfattet:
 - i) af lovgivningen i den medlemsstat, på hvis område den pågældende er bosat, såfremt han udfører en del af sit arbejde på dette område, eller såfremt han er beskæftiget i flere virksomheder eller hos flere arbejdsgivere, der har deres hjemsted eller bopæl på forskellige medlemsstats områder
 - ii) af lovgivningen i den medlemsstat, på hvis område den virksomhed eller arbejdsgiver, som beskæftiger den pågældende, har sit hjemsted eller sin bopæl, såfremt han ikke er bosat i en af de medlemsstater, hvor han udfører sit arbejde.
- 3) En person, der har lønnet beskæftigelse på en medlemsstats område i en virksomhed, som har sit hjemsted på en anden medlemsstats område, er, såfremt de to medlemsstats fælles grænse går igennem virksomheden, omfattet af lovgivningen i den medlemsstat, på hvis område den pågældende virksomhed har sit hjemsted.

*Artikel 14a***Særlige regler, der finder anvendelse på personer, bortset fra søfolk, som har selvstændig beskæftigelse**

Reglen i artikel 13, stk. 2, litra b), finder anvendelse under iagttagelse af følgende undtagelser og særregler:

▼B

- 1) a) En person, der normalt har selvstændig beskæftigelse på en medlemsstats område, og som udfører et arbejde på en anden medlemsstats område, er fortsat omfattet af lovgivningen i førstnævnte medlemsstat, forudsat at varigheden af dette arbejde ikke påregnes at overstige ét år.
- b) Såfremt varigheden af det arbejde, der skal udføres, på grund af uforudselige omstændigheder bliver længere end oprindeligt forudsat og kommer til at overstige et år, er den pågældende fortsat omfattet af lovgivningen i førstnævnte stat, indtil arbejdet er afsluttet, forudsat at den kompetente myndighed i den medlemsstat, til hvis område den pågældende er rejst for at udføre nævnte arbejde, eller det af denne myndighed udpegede organ har givet sit samtykke hertil; begæring om et sådant samtykke skal indgives inden udløbet af den første étårsperiode; samtykke kan ikke meddeles for længere tid end ét år.
- 2) En person, der normalt har selvstændig beskæftigelse på to eller flere medlemsstaters område, er omfattet af lovgivningen i den medlemsstat, på hvis område han er bosat, hvis han udøver en del af sin virksomhed på denne medlemsstats område, eller, såfremt han ikke udøver virksomhed på den medlemsstats område, hvor han er bosat, af lovgivningen i den medlemsstat, på hvis område han har sin hovedbeskæftigelse. Kriterierne for nærmere bestemmelse af hovedbeskæftigelsen fastsættes i den i artikel 98 omhandlede forordning.
- 3) En person, der har selvstændig beskæftigelse i en virksomhed, som har sit hjemsted på en medlemsstats område, er, såfremt to medlemsstaters fælles grænse går igennem virksomheden, omfattet af lovgivningen i den medlemsstat, på hvis område den pågældende virksomhed har sit hjemsted.
- 4) Såfremt den lovgivning, en person skulle være omfattet af i henhold til stk. 2 og 3, ikke giver den pågældende mulighed for endog som frivilligt forsikret at blive optaget i en aldersforsikringsordning, er den pågældende omfattet af den anden medlemsstats lovgivning, som ville være gældende for ham, hvis ikke disse bestemmelser fandtes, eller, såfremt lovgivningen i to eller flere medlemsstater således ville være gældende, af den lovgivning, der bestemmes ved fælles aftale mellem disse medlemsstater eller deres kompetente myndigheder.

*Artikel 14b***Særlige regler for søfolk**

Reglen i artikel 13, stk. 2, litra c), finder anvendelse under iagttagelse af følgende undtagelser og særregler:

- 1) En person, som på en medlemsstats område eller om bord på et skib, der fører en medlemsstats flag, har lønnet beskæftigelse for en virksomhed, hvortil han normalt er knyttet, og som af nævnte virksomhed udsendes for at udføre et arbejde for dennes regning om bord på et skib, der fører en anden medlemsstats flag, er fortsat omfattet af lovgivningen i førstnævnte medlemsstat på de i artikel 14, nr. 1, fastsatte betingelser.
- 2) En person, som normalt har selvstændig beskæftigelse enten på en medlemsstats område eller om bord på et skib, der fører en medlemsstats flag, og som for egen regning udfører et arbejde om bord på et skib, der fører en anden medlemsstats flag, er fortsat omfattet af lovgivningen i førstnævnte medlemsstat på de i artikel 14a, nr. 1, fastsatte betingelser.
- 3) En person, som ikke sædvanligvis har sin erhvervsmæssige beskæftigelse til søs, men udfører et arbejde i en medlemsstats territorialfarvand eller havn om bord på et skib, der fører en anden medlemsstats flag, og som befinder sig i dette territorialfarvand eller denne havn, uden at tilhøre skibets besætning, er omfattet af lovgivningen i førstnævnte medlemsstat.
- 4) En person, som har lønnet beskæftigelse om bord på et skib, der fører en medlemsstats flag, og som for denne beskæftigelse aflønnes af en virksomhed eller en person, der har sit hjemsted eller bopæl på en anden medlemsstats område, er omfattet af lovgivningen i sidst-

▼B

nævnte stat, såfremt han er bosat på dens område; den virksomhed eller den person, der udbetaler lønnen, anses som arbejdsgiver ved anvendelsen af nævnte lovgivning.

Artikel 14c (5)

Særlige regler, der finder anvendelse på personer, som samtidig har lønnet beskæftigelse og selvstændig beskæftigelse på forskellige medlemsstaters område

En person, der samtidigt har lønnet beskæftigelse og selvstændig beskæftigelse på forskellige medlemsstaters område, er:

- a) med forbehold af litra b) omfattet af lovgivningen i den medlemsstat, på hvis område vedkommende har lønnet beskæftigelse, eller hvis vedkommende har sådan beskæftigelse på to eller flere medlemsstaters område, af den lovgivning, som fastsættes i henhold til artikel 14, nr. 2 eller 3.
- b) i de i bilag VII omhandlede tilfælde omfattet af:
 - lovgivningen i den medlemsstat, på hvis område vedkommende har lønnet beskæftigelse, idet denne lovgivning fastsættes i overensstemmelse med artikel 14, nr. 2 eller 3, hvis vedkommende har en sådan beskæftigelse på to eller flere medlemsstaters område, og af
 - lovgivningen i den medlemsstat, på hvis område vedkommende har selvstændig beskæftigelse, idet denne lovgivning fastsættes i overensstemmelse med artikel 14a, nr. 2, 3 eller 4, hvis vedkommende har sådan beskæftigelse på to eller flere medlemsstaters område.

Artikel 14d (5)

Diverse bestemmelser

▼M3

1. Den person, der omhandles i artikel 14, nr. 2 og 3, artikel 14a, nr. 2, 3 og 4, artikel 14c, litra a), og artikel 14e, behandles for så vidt angår anvendelse af den lovgivning, der fastlægges i overensstemmelse med disse bestemmelser, som om vedkommende havde hele sin erhvervs-mæssige beskæftigelse på den pågældende medlemsstats område.

▼B

2. Den i forordningens artikel 14c, litra b), omhandlede person anses med henblik på fastsættelse af satsen for bidrag fra selvstændige erhvervsdrivende i henhold til lovgivningen i den medlemsstat, på hvis område den pågældende har selvstændig beskæftigelse, som om vedkommende havde sin lønnede beskæftigelse på samme medlemsstats område.

3. Bestemmelserne i en medlemsstats lovgivning, hvorefter en pensionist eller rentemodtager, der er erhvervsmæssigt beskæftiget, ikke i kraft af denne beskæftigelse er omfattet af den tvungne forsikring, finder ligeledes anvendelse på en pensionist eller rentemodtager, hvis ret til pension eller rente er erhvervet efter en anden medlemsstats lovgivning, medmindre den pågældende udtrykkeligt indgiver anmodning om at blive omfattet af den tvungne forsikring til den institution, der er udpeget af den kompetente myndighed i førstnævnte medlemsstat, og som er anført i bilag 10 til den i artikel 98 omhandlede forordning.

▼M3*Artikel 14e*

Særlige regler for personer, der er forsikret under en særlig ordning for tjenestemænd, og som samtidig er arbejdstagere og/eller selvstændige erhvervsdrivende på en eller flere andre medlemsstaters område

En person, som er ansat som tjenestemand eller dermed ligestillet og forsikret under en særlig ordning for tjenestemænd i en medlemsstat og samtidig er arbejdstager og/eller selvstændig erhvervsdrivende på en eller flere andre medlemsstaters område, er omfattet af lovgivningen i

▼ M3

den medlemsstat, hvor vedkommende er forsikret under en særlig ordning for tjenestemænd.

Artikel 14f

Særlige regler for tjenestemænd som samtidig er ansat i mere end en medlemsstat, og som er forsikret i en af disse stater under en særlig ordning

En person, som samtidig er ansat i to eller flere medlemsstater som tjenestemand eller dermed ligestillet og forsikret i mindst en af disse medlemsstater under en særlig ordning for tjenestemænd, er omfattet af lovgivningen i hver af disse medlemsstater.

▼ B*Artikel 15***Regler om frivillig forsikring eller frivillig fortsat forsikring**

1. Artikel 13 til 14d finder ikke anvendelse på frivillig eller frivillig fortsat forsikring, medmindre der i en medlemsstat inden for en af de i artikel 4 omhandlede områder kun findes en frivillig forsikringsordning.
2. Hvor anvendelsen af to eller flere medlemsstaters lovgivning medfører samtidigt medlemskab
 - af en tvungen forsikringsordning og af en eller flere ordninger for frivillig eller frivillig fortsat forsikring, er den pågældende alene omfattet af den tvungne forsikringsordning
 - af to eller flere ordninger for frivillig eller frivillig fortsat forsikring, kan den pågældende kun optages i den ordning for frivillig eller frivillig fortsat forsikring, som han har valgt at være tilknyttet.
3. Såfremt det drejer sig om invaliditet, alderdom eller dødsfald (pensioner), kan den pågældende dog optages i en medlemsstats ordning for frivillig eller frivillig fortsat forsikring, selv om han er omfattet af en anden medlemsstats tvungne forsikring, for så vidt der i den førstnævnte stat er udtrykkelig eller stiltiende hjemmel til en sådan dobbeltforsikring.

*Artikel 16***Særlige regler for tjenstgørende personale ved diplomatiske missioner og konsulater samt for De Europæiske Fællesskabers hjælpepersonale**

1. Bestemmelserne i artikel 13, stk. 2, litra a), finder anvendelse på medlemmer af det tjenstgørende personale ved diplomatiske missioner eller konsulater samt på personer, der står i privat tjeneste hos embedsmænd, der er knyttet til sådanne missioner eller konsulater.
2. De i stk. 1 nævnte arbejdstagere, der er statsborgere i den medlemsstat, som den pågældende mission eller det pågældende konsulat repræsenterer, kan dog vælge at være omfattet af lovgivningen i denne stat. Denne ret til at vælge kan udøves på ny ved udgangen af hvert kalenderår og har ikke tilbagevirkende kraft.
3. De Europæiske Fællesskabers hjælpepersonale kan vælge, om de vil være omfattet af lovgivningen i den medlemsstat, på hvis område de er beskæftiget, af den medlemsstats lovgivning, hvoraf de senest har været omfattet, eller af lovgivningen i den medlemsstat, hvor de er statsborgere, undtagen for så vidt angår bestemmelserne om børnetilskud, hvis ydelse er reguleret i ansættelsesvilkårene for dette personale. Denne ret til at vælge, som kun kan udøves en gang, får virkning fra tidspunktet for de pågældendes tiltrædelse af tjenesten.

*Artikel 17 (9)***Undtagelser fra artikel 13 til 16**

To eller flere medlemsstater, deres kompetente myndigheder eller de af disse myndigheder udpegede organer kan efter aftale gøre undtagelser fra artikel 13 til 16 til fordel for visse personer eller visse personkategorier.

▼B

*Artikel 17a (9)***Særregler vedrørende personer, som modtager pensioner eller renter efter lovgivningen i en eller flere medlemsstater**

En person, som modtager pension eller rente efter en medlemsstats lovgivning eller pensioner eller renter efter lovgivningen i flere medlemsstater, og som er bosiddende på en anden medlemsstats område, kan på anmodning blive fritaget for at være omfattet af lovgivningen i sidstnævnte medlemsstat, når han ikke er omfattet af denne lovgivning i kraft af erhvervsudøvelse.

AFSNIT III

SÆRLIGE BESTEMMELSER OM DE ENKELTE ARTER AF YDELSER

KAPITEL 1

SYGDOM OG MODERSKAB

Afdeling 1

Fælles bestemmelser*Artikel 18***Sammenlægning af forsikrings-, beskæftigelses- eller bopælsperioder**

1. Den kompetente institution i en medlemsstat, efter hvis lovgivning erhvervelse, bevarelse eller generhvervelse af ret til ydelser er betinget af, at der er tilbagelagt forsikrings-, beskæftigelses- eller bopælsperioder, skal i fornødent omfang medregne forsikrings-, beskæftigelses- eller bopælsperioder, der er tilbagelagt efter enhver anden medlemsstats lovgivning, som om det drejede sig om perioder, der var tilbagelagt efter den lovgivning, der gælder for denne institution.
2. Bestemmelserne i stk. 1 finder også anvendelse på sæsonarbejdere, selv om det drejer sig om perioder, som ligger forud for en forsikringsafbrydelse, der har været længere end tilladt efter lovgivningen i den kompetente stat, forudsat at den pågældendes forsikring ikke har været afbrudt i over fire måneder.

Afdeling 2

Arbejdstagere eller selvstændige erhvervsdrivende og deres familiedlemmer*Artikel 19***Bopæl i en anden medlemsstat end den kompetente stat – Almindelige regler**

1. En arbejder eller en selvstændig erhvervsdrivende, der er bosat i en anden medlemsstat end den kompetente stat, og som opfylder betingelserne i den kompetente stats lovgivning for ret til ydelser, i givet fald ved iagttagelse af bestemmelserne i artikel 18, har i den stat, hvor han er bosat, ret til følgende ydelser:
 - a) natulydelser, der for den kompetente institutions regning ydes af institutionen på bopælsstedet i henhold til den for denne institution gældende lovgivning, som om den pågældende var forsikret der
 - b) kontantydelse, der udbetales af den kompetente institution i henhold til den for denne institution gældende lovgivning. Efter aftale mellem den kompetente institution og bopælsstedets institution kan disse ydelser dog udbetales af den sidstnævnte institution for den førstnævnte institutions regning i overensstemmelse med reglerne i den kompetente stats lovgivning.
2. Bestemmelserne i stk. 1 finder tilsvarende anvendelse på familiedlemmer, der er bosat i en anden medlemsstat end den kompetente stat, for så vidt de pågældende ikke er berettiget til disse ydelser i medfør af lovgivningen i den stat, på hvis område de er bosat.

▼B

Såfremt familiemedlemmerne er bosat i en medlemsstat, efter hvis lovgivning ret til naturalydelser ikke er betinget af forsikring eller beskæftigelse, anses de naturalydelser, som er ydet de pågældende, som ydet til udgift for den institution, som arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende er tilsluttet, medmindre den pågældendes ægtefælle eller den person, som søger for børnene, udøver erhvervsmæssig virksomhed på den nævnte medlemsstats område.

*Artikel 20***Grænsearbejdere og deres familiemedlemmer – Særlige regler**

Grænsearbejdere kan også opnå ydelserne i den kompetente stat. Disse ydelser udredes af den kompetente institution efter lovgivningen i denne stat, som om den pågældende var bosat der. En grænsearbejders familiemedlemmer kan modtage ydelser på samme vilkår; bortset fra tilfælde, hvor øjeblikkelig hjælp er påkrævet, er opnåelse af disse ydelser dog betinget af, at der herom er afsluttet en overenskomst mellem de pågældende stater eller mellem de kompetente myndigheder i disse stater, eller – i mangel af sådan overenskomst – at den kompetente institution på forhånd har givet sin tilladelse hertil.

*Artikel 21***Ophold i eller flytning til den kompetente stat**

1. De i artikel 19, stk. 1, omhandlede arbejdstagere eller selvstændige erhvervsdrivende, som opholder sig på den kompetente stats område, har ret til ydelser efter denne stats lovgivning, som om de var bosat der, uanset om de allerede har modtaget ydelser for samme sygdoms- eller moderskabstilfælde forud for dette ophold.

2. Stk. 1 finder tilsvarende anvendelse på de i artikel 19, stk. 2, omhandlede familiemedlemmer.

Såfremt disse familiemedlemmer er bosat på en anden medlemsstats område end den, på hvis område arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende er bosat, ydes naturalydelserne dog af opholdsstedets institution til udgift for institutionen på de pågældendes bopælssted.

3. Stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse på grænsearbejdere og deres familiemedlemmer.

4. De i artikel 19 omhandlede arbejdstagere eller selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, som er flyttet til den kompetente stats område, har ret til ydelser efter denne stats lovgivning, uanset om de allerede har modtaget ydelser for samme sygdoms- eller moderskabstilfælde forud for flytningen.

*Artikel 22***Ophold uden for den kompetente stat – Tilbagevenden eller flytning til en anden medlemsstat under et sygdoms- eller moderskabstilfælde – Nødvendigheden af at rejse til en anden medlemsstat for at få den fornødne behandling**

1. En arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende, som opfylder de i den kompetente stats lovgivning foreskrevne betingelser for ret til ydelser, i givet fald ved iagttagelse af bestemmelserne i artikel 18, og:

- a) hvis tilstand under et ophold på en anden medlemsstats område kræver øjeblikkelig ydelse af hjælp, eller
- b) som efter at have opnået ret til ydelser fra den kompetente institution får tilladelse af denne institution til at vende tilbage til den medlemsstat, hvor han er bosat, eller til at flytte til en anden medlemsstats område, eller
- c) som af den kompetente institution får tilladelse til at rejse til en anden medlemsstat for der at få den efter hans tilstand fornødne behandling.

har ret til.

- i) naturalydelser, der for den kompetente institutions regning ydes af opholds- eller bopælsstedets institution efter den lovgivning, der gælder for denne institution, som om han var forsikret dér, dog

▼B

således at det tidsrum, for hvilket disse ydelser kan udredes, afhænger af den kompetente stats lovgivning

- ii) kontantydelse, der udbetales af den kompetente institution efter den for denne institution gældende lovgivning. Efter aftale mellem den kompetente institution og opholds- eller bopælsstedets institution kan disse ydelser dog udbetales af den sidstnævnte institution for den førstnævnte institutions regning efter bestemmelserne i den kompetente stats lovgivning.

2. Den i stk. 1, litra b), krævede tilladelse kan kun nægtes, såfremt det godtgøres, at den pågældendes flytning må antages at kunne bringe hans helbredstilstand i fare eller vanskeliggøre en gennemførelse af lægebehandlingen.

Den i stk. 1, litra c), krævede tilladelse kan ikke nægtes, når den pågældende behandling er opført under de ydelser, der er fastsat i lovgivningen i den medlemsstat, hvor vedkommende er bosat, og såfremt denne behandling under hensyn til den pågældendes aktuelle helbredstilstand og udsigterne for sygdommens udvikling ikke kan ydes inden for den frist, der normalt er nødvendig for at opnå denne behandling i den medlemsstat, hvor han er bosat.

3. Bestemmelserne i stk. 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse på en arbejdstagers eller en selvstændig erhvervsdrivendes familiemedlemmer.

Ved anvendelse af stk. 1, litra a), nr. i), og litra c), nr. i), på de i artikel 19, stk. 2, omhandlede familiemedlemmer, der er bosat på en anden medlemsstats område end den, på hvis område arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende er bosat:

- a) ydes naturalydelserne dog til udgift for institutionen i den medlemsstat, på hvis område familiemedlemmerne er bosat, af opholdsstedets institution efter den lovgivning, der gælder for denne institution, som om arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende var forsikret dér; det tidsrum, for hvilket disse ydelser kan udredes, beror dog på lovgivningen i den medlemsstat, på hvis område familiemedlemmerne er bosat
- b) gives den i stk. 1, litra c), krævede tilladelse dog af institutionen i den medlemsstat, på hvis område familiemedlemmet er bosat.

4. Den omstændighed, at en arbejdstager eller en selvstændig erhvervsdrivende har ret til ydelser efter stk. 1, berører ikke hans familiemedlemmers ret til ydelser.

Artikel 22a (14)

Særlige regler for visse personkategorier

Uanset denne forordnings artikel 2 finder artikel 22, stk. 1, litra a) og c), ligeledes anvendelse på personer, der er statsborgere i en af medlemsstaterne, og som er forsikret efter en medlemsstats lovgivning, samt de familiemedlemmer, som bor sammen med dem.

Artikel 22b (15)

Erhvervsudøvelse i en anden medlemsstat end den kompetente stat – Ophold i den stat, hvor arbejdet udføres

1. (SIC!) De i artikel 13, stk. 2, litra d), artikel 14, artikel 14a, artikel 14b, artikel 14c, litra a), eller artikel 17 omhandlede arbejdstagere eller selvstændige erhvervsdrivende samt deres familiemedlemmer, som ledsager dem, er omfattet af bestemmelserne i artikel 22, stk. 1, litra a), såfremt deres tilstand kræver ydelse af hjælp under et ophold i den medlemsstat, hvor arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende udfører et arbejde, eller, når arbejdet udføres om bord på et skib, i den medlemsstat hvis flag skibet fører.

▼M4**▼B**

▼B

*Artikel 23 (A)***Beregning af kontantydelse**

1. Den kompetente institution i en medlemsstat, efter hvis lovgivning kontantydelse beregnes på grundlag af en gennemsnitsindtjening eller en gennemsnitlig bidragsbasis fastsætter denne gennemsnitsindtjening eller gennemsnitlige bidragsbasis alene på grundlag af konstaterede indtjeningsbeløb eller anvendte bidragsbaser i de perioder, der er tilbagelagt efter den nævnte lovgivning.
2. Den kompetente institution i en medlemsstat, efter hvis lovgivning kontantydelse beregnes på grundlag af en fikseret indtjening, skal alene basere beregningen på den fikserede indtjening, eller i givet fald på gennemsnittet af de fikserede indtjeningsbeløb, der svarer til de perioder, der er tilbagelagt efter den nævnte lovgivning.
3. Den kompetente institution i en medlemsstat, efter hvis lovgivning størrelsen af kontantydelse afhænger af antallet af familiemedlemmer, skal ligeledes medregne de af den pågældendes familiemedlemmer, der er bosat på en anden medlemsstats område, som om de var bosat på den kompetente stats område.

*Artikel 24***Større naturalydelser**

1. En arbejdstager eller en selvstændig erhvervsdrivende, der til sig selv eller et familiemedlem har fået bevilget en protese, en større bandage eller andre større naturalydelser af en medlemsstats institution før sin optagelse i en anden medlemsstats institution, har ret til disse ydelser for den førstnævnte institutions regning, selv om de er bevilget på et tidspunkt, da den pågældende arbejdstager eller selvstændige erhvervsdrivende allerede var optaget i den sidstnævnte institution.
2. Den administrative kommission udarbejder en fortegnelse over de ydelser, på hvilke bestemmelserne i stk. 1 finder anvendelse.

*Afdeling 3***Arbejdsløse og deres familiemedlemmer***Artikel 25*

1. En arbejdsløs arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende, der er omfattet af bestemmelserne i artikel 69, stk. 1, og artikel 71, stk. 1, litra b), nr. ii), andet punktum, og som opfylder betingelserne i den kompetente stats lovgivning for ret til natural- og kontantydelse, i givet fald ved iagttagelse af bestemmelserne i artikel 18, har i det i artikel 69, stk. 1, litra c), fastsatte tidsrum ret til:
 - a) naturalydelser, der for den kompetente institutions regning ydes af institutionen i den medlemsstat hvor han søger arbejde, efter den for den sidstnævnte institution gældende lovgivning, som om han var forsikret der
 - b) kontantydelse, der udbetales af den kompetente institution efter den for denne institution gældende lovgivning; efter aftale mellem den kompetente institution og institutionen i den medlemsstat, hvor den arbejdsløse søger arbejde, kan ydelserne dog udbetales af den sidstnævnte institution for den førstnævnte institutions regning i overensstemmelse med reglerne i den kompetente stats lovgivning. De i artikel 69, stk. 1, omhandlede ydelser ved arbejdsløshed ydes ikke for det tidsrum, i hvilket der modtages kontantydelse.
2. En helt arbejdsløs arbejdstager, der er omfattet af bestemmelserne i artikel 71, stk. 1, litra a), nr. ii), eller litra b), nr. ii), første punktum, har ret til natural- og kontantydelse efter lovgivningen i den medlemsstat, på hvis område han er bosat, som om han under sin seneste beskæftigelse havde været omfattet af denne lovgivning, i givet fald under iagttagelse af bestemmelserne i artikel 18; udgifterne ved visse ydelser afholdes af bopælslandets institution.

▼B

3. Når en arbejdsløs opfylder betingelserne for ret til ydelser ved sygdom og moderskab efter lovgivningen i den medlemsstat, som det påhviler at afholde udgifterne ved ydelser ved arbejdsløshed, i givet fald under iagttagelse af bestemmelserne i artikel 18, har hans familiemedlemmer ret til disse ydelser, uanset i hvilken medlemsstat, de er bosat eller opholder sig. Disse ydelser udredes:

- i) for så vidt angår naturalydelser af institutionen på bopæls- eller opholdsstedet efter den for nævnte institution gældende lovgivning, og for den kompetente institutions regning i den medlemsstat, som det påhviler at afholde udgifterne ved ydelser ved arbejdsløshed
- ii) for så vidt angår kontantydelse af den kompetente institution i den medlemsstat, som det påhviler at afholde udgifterne ved ydelser ved arbejdsløshed, efter den for nævnte institution gældende lovgivning.

4. Det i stk. 1 omhandlede tidsrum kan i tilfælde af force majeure forlænges af den kompetente institution inden for de grænser, der er fastsat i den for denne institution gældende lovgivning. Denne bestemmelse berører ikke bestemmelser i en medlemsstats lovgivning, hvorefter ydelser i anledning af sygdom kan udbetales for et længere tidsrum.

Artikel 25a (14)

Bidrag fra heltidsledige arbejdstagere

Institutionen i en medlemsstat, som udreder naturalydelser og kontantydelse til de i artikel 25, stk. 2, omhandlede arbejdsløse, og som anvender en lovgivning, som indeholder bestemmelser om opkrævning af bidrag fra arbejdsløse til dækning af ydelser ved sygdom og moderskab, har ret til at opkræve disse bidrag i overensstemmelse med bestemmelserne i den lovgivning, der gælder for institutionen.

Afdeling 4

Pensions- eller renteansøgere og deres familiemedlemmer

Artikel 26

Ret til naturalydelser i tilfælde af bortfald af ret til ydelser fra den senest kompetente institution

1. En arbejdstager eller en selvstændig erhvervsdrivende samt hans familiemedlemmer eller hans efterladte, som under behandlingen af en begæring om pension eller rente mister retten til naturalydelser efter lovgivningen i den senest kompetente medlemsstat, skal dog modtage disse ydelser efter lovgivningen i den medlemsstat, på hvis område den eller de pågældende er bosat, for så vidt de er berettiget til naturalydelser i medfør af denne lovgivning, eller de ville have haft ret til sådanne ydelser i medfør af lovgivningen i en anden medlemsstat, såfremt de var bosat på sidstnævnte stats område, i givet fald under iagttagelse af bestemmelserne i artikel 18.

2. En pensions- eller renteansøger, hvis ret til naturalydelser følger af en medlemsstats lovgivning, hvorefter det kræves, at den pågældende under behandlingen af sin begæring om pension selv skal betale bidrag til sygeforsikringen, mister retten til naturalydelser ved udløbet af den anden måned, for hvilken han er i restance med betaling af bidrag.

3. Udgifterne ved naturalydelser, der er ydet i medfør af stk. 2, afholdes af den institution, som i henhold til stk. 2 har modtaget bidragene; i tilfælde hvor der ikke skal betales bidrag efter bestemmelserne i stk. 2, skal den institution, som det påhviler at afholde udgifterne ved naturalydelser efter pensionens eller rentens fastsættelse i medfør af artikel 28, refundere bopælsstedets institution udgifterne ved de pågældende ydelser.

▼B

Afdeling 5

Pensionister eller rentemodtagere og deres familiemedlemmer*Artikel 27***Ret til pension eller rente i medfør af lovgivningen i flere medlemsstater i tilfælde, hvor der er ret til ydelser i bopælslandet**

En person, der har ret til pension eller rente efter lovgivningen i to eller flere medlemsstater, herunder lovgivningen i den medlemsstat, på hvis område den pågældende er bosat, og som har ret til ydelser efter lovgivningen i sidstnævnte medlemsstat, i givet fald under iagttagelse af bestemmelserne i artikel 18 og bilag VI, modtager, ligesom sine familiemedlemmer, disse ydelser fra bopælsstedets institution og for denne institutions regning, som om den pågældende alene var berettiget til pension eller rente efter den sidstnævnte medlemsstats lovgivning.

*Artikel 28***Ret til pension eller rente i medfør af lovgivningen i en enkelt eller i flere stater i tilfælde, hvor der ikke er ret til ydelser i bopælslandet**

1. En person, der har ret til pension eller rente efter lovgivningen i en eller flere medlemsstater, og som ikke har ret til ydelser efter lovgivningen i den medlemsstat, hvor han er bosat, har dog for sig selv og sine familiemedlemmer krav på disse ydelser, for så vidt han, om fornødent under iagttagelse af bestemmelserne i artikel 18 og bilag VI, vil være berettiget hertil efter lovgivningen i den medlemsstat eller i mindst én af de medlemsstater, som det påhviler at yde pension (rente), såfremt han var bosat i den pågældende stat. Ydelserne skal udredes på følgende vilkår:

- a) naturalydelser ydes (for den i stk. 2 omhandlede institutions regning) af institutionen på bopælsstedet, som om den pågældende var berettiget til pension eller rente i medfør af lovgivningen i den stat, hvor han er bosat, og havde ret til naturalydelserne
- b) kontantydelse udbetales i givet fald af den kompetente institution som fastsat efter bestemmelserne i stk. 2 efter den for denne institution gældende lovgivning; efter aftale mellem den kompetente institution og institutionen på bopælsstedet kan disse ydelser dog udbetales af sidstnævnte institution for førstnævnte institutions regning efter reglerne i den kompetente stats lovgivning.

2. I de i stk. 1 omhandlede tilfælde bestemmes den institution, som det påhviler at afholde udgifterne ved naturalydelser, efter følgende regler:

- a) såfremt pensionisten (rentemodtageren) kun har ret til de nævnte ydelser i medfør af lovgivningen i én medlemsstat, påhviler udgifterne den kompetente institution i denne stat
- b) såfremt pensionisten (rentemodtageren) har ret til de nævnte ydelser i medfør af lovgivningen i to eller flere medlemsstater, påhviler udgifterne herved den kompetente institution i den medlemsstat, af hvis lovgivning den pågældende har været omfattet længst; hvor anvendelsen af denne regel ville medføre, at udgifterne kom til at påhvile flere institutioner, påhviler udgifterne den institution, som anvender den lovgivning, af hvilken pensionisten (rentemodtageren) senest har været omfattet.

*Artikel 28a***Ret til pension eller rente i medfør af lovgivningen i en eller flere andre medlemsstater end bopælslandet i tilfælde, hvor der er ret til ydelser i sidstnævnte land**

Såfremt en person, der har ret til pension eller rente i medfør af lovgivningen i en eller flere medlemsstater, er bosat i en medlemsstat, efter hvis lovgivning retten til naturalydelser ikke er betinget af forsikring eller beskæftigelse, og efter hvis lovgivning den pågældende ikke har ret til pension eller rente, påhviler udgifterne ved naturalydelser udredet til den pågældende og til hans familiemedlemmer den efter reglerne i artikel 28, stk. 2, bestemte institution i en af de medlems-

▼B

stater, der er kompetent med hensyn til pensioner, for så vidt den nævnte pensionist (rentemodtager) og hans familiemedlemmer ville have haft ret til disse ydelser i medfør af den for nævnte institution gældende lovgivning, såfremt de var bosat i den medlemsstat, på hvis område den nævnte institution er beliggende.

Artikel 29

Familiemedlemmer, der er bosat i en anden stat end den, hvor pensionisten (rentemodtageren) er bosat – Familiemedlemmers flytning til den stat, hvor pensionisten (rentemodtageren) er bosat

1. Familiemedlemmer til en person, der har ret til pension eller rente efter lovgivningen i en eller flere medlemsstater, har, såfremt de er bosat i en anden medlemsstat end den, hvor pensionisten (rentemodtageren) er bosat, ret til ydelser, som om pensionisten (rentemodtageren) var bosat i den samme stat som dem, for så vidt han har ret til disse ydelser efter en medlemsstats lovgivning. Ydelserne skal udredes på følgende vilkår:

▼M2

a) naturalydelser udredes af institutionen på det sted, hvor familiemedlemmerne er bosat, efter den for denne institution gældende lovgivning, idet udgifterne afholdes af den institution, som bestemmes efter reglerne i artikel 27 eller i artikel 28, stk. 2; hvis de pågældende er bosat i den kompetente stat, udredes naturalydelserne af den kompetente institution og for denne institutions regning.

▼B

b) kontantydelse udbetales i givet fald af den kompetente institution som fastsat efter bestemmelserne i artikel 27 eller artikel 28, stk. 2, efter den for denne institution gældende lovgivning; efter aftale mellem den kompetente institution og institutionen på det sted, hvor familiemedlemmerne er bosat, kan disse ydelser dog udbetales af sidstnævnte institution for førstnævnte institutions regning efter reglerne i den kompetente stats lovgivning.

2. De i stk. 1 omhandlede familiemedlemmer, som flytter til den medlemsstat, hvor pensionisten (rentemodtageren) er bosat, har ret til:

- a) naturalydelser efter nævnte stats lovgivning, uanset om de allerede før flytningen har modtaget ydelser for samme sygdoms- eller moderskabstilfælde
- b) kontantydelse, der i givet fald udbetales af den kompetente institution som fastsat efter bestemmelserne i artikel 27 eller artikel 28, stk. 2, efter den for denne institution gældende lovgivning; efter aftale mellem den kompetente institution og institutionen på det sted, hvor pensionisten (rentemodtageren) er bosat, kan disse ydelser dog udbetales af sidstnævnte institution for førstnævnte institutions regning efter reglerne i den kompetente stats lovgivning.

*Artikel 30***Større naturalydelser**

Bestemmelserne i artikel 24 finder tilsvarende anvendelse på pensionister eller rentemodtagere.

Artikel 31

Pensionistens (rentemodtagerens) og/eller hans familiemedlemmers ophold i en anden medlemsstat end den, hvori de er bosat

En person, der har ret til pension eller rente efter lovgivningen i en eller flere medlemsstater og som er berettiget til ydelser efter lovgivningen i en af disse medlemsstater, samt den pågældendes familiemedlemmer, har, når de opholder sig i en anden medlemsstat end den, hvori de er bosat, ret til:

- a) naturalydelser, som ydes af opholdsstedets institution efter den for denne gældende lovgivning, til udgift for ►M2 institutionen på det sted, hvor pensionisten (rentemodtageren) eller dennes familiemedlemmer er bosat ◄

▼ **B**

- b) kontantydelse, der i givet fald udbetales af den kompetente institution som fastsat efter bestemmelserne i artikel 27 eller artikel 28, stk. 2, efter den for denne institution gældende lovgivning; efter aftale mellem den kompetente institution og institutionen på opholdsstedet kan disse ydelser dog udbetales af sidstnævnte institution for førstnævnte institutions regning efter reglerne i den kompetente stats lovgivning.

Artikel 32 (15)

.

*Artikel 33 (7)***Bidrag, der påhviler pensionister eller rentemodtagere**

1. Den institution i en medlemsstat, som det påhviler at udbetale en pension eller rente, og som efter den lovgivning, der gælder for institutionen, skal tilbageholde bidrag, der påhviler pensionisten eller rentemodtageren til dækning af ydelser ved sygdom og moderskab, er berettiget til at foretage sådanne tilbageholdelser, beregnet i overensstemmelse med den pågældende lovgivning, i den pension eller rente, som institutionen skal udbetale, for så vidt en institution i den nævnte medlemsstat skal bære udgifterne ved de ydelser, der er udredt i medfør af artikel 27, 28, 28a, 29, 31 og 32.
2. Når en pensions- eller rentemodtager i de i artikel 28a omhandlede tilfælde i kraft af sin bopæl skal indbetale bidrag, eller tilsvarende beløb skal tilbageholdes, til dækning af ydelser ved sygdom og moderskab i henhold til lovgivningen i den medlemsstat, på hvis område han har bopæl, kan sådanne bidrag ikke indkræves.

*Artikel 34***Almindelige bestemmelser**

1. Ved anvendelsen af artikel 28, 28a, 29 og 31 anses en person, der har ret til to eller flere pensioner eller renter i medfør af lovgivningen i en enkelt medlemsstat, som en person, der har ret til pension eller rente efter lovgivningen i en medlemsstat i henhold til de nævnte bestemmelser.
2. Artikel 27 til 33 finder ikke anvendelse på en pensionist eller rentemodtager eller på hans familiemedlemmer, såfremt vedkommende har ret til ydelser efter en medlemsstats lovgivning, på grundlag af erhvervsmæssig beskæftigelse. I så fald betragtes den pågældende ved anvendelsen af bestemmelserne i dette kapitel som arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende eller som medlem af en arbejdstagers eller en selvstændig erhvervsdrivendes familie.

▼ **M4****Afdeling 5a****Personer, der studerer eller følger en faglig uddannelse, samt deres familiemedlemmer***Artikel 34a***Særlige bestemmelser for studerende og deres familiemedlemmer**

Bestemmelserne i artikel 18, artikel 19, artikel 22, stk. 1, litra a) og c), artikel 22, stk. 2, andet afsnit, artikel 22, stk. 3, artikel 23, artikel 24 samt afdeling 6 og 7 finder tilsvarende anvendelse på studerende samt deres familiemedlemmer, alt efter omstændighederne.

*Artikel 34b***Fælles bestemmelser**

En person, der er omhandlet i artikel 22, stk. 1 og 3, samt artikel 34a, og som opholder sig i en anden medlemsstat end den kompetente stat for at studere eller følge en faglig uddannelse, som fører frem til et uddannelsesbevis, som anerkendes officielt af en medlemsstats nationale

▼ **M4**

myndigheder, samt de af hans familiemedlemmer, som ledsager ham under opholdet, er omfattet af bestemmelserne i artikel 22, stk. 1, litra a), i alle tilfælde, hvor der er behov for ydelser under opholdet i den medlemsstat, hvor den pågældende er under uddannelse.

▼ **B**

Afdeling 6

Forskellige bestemmelser

Artikel 35

Bestemmelse af, hvilken ordning der skal finde anvendelse i tilfælde, hvor der er flere ordninger i bopæls- eller opholdslandet – Tidligere bestående lidelse – Tidsbegrænsning af ydelser

1. Såfremt lovgivningen i opholds- eller bopælslandet omfatter flere ordninger vedrørende syge- og moderskabsforsikring er det, med forbehold af bestemmelserne i stk. 2, ordningen for arbejdere i stålindustrien, der skal anvendes i de i artikel 19, artikel 21, stk. 1, artikel 22, 25 og 26, artikel 28, stk. 1, artikel 29, stk. 1, og artikel 31 omhandlede tilfælde. Såfremt den nævnte lovgivning omfatter en særordning for arbejdstagere, beskæftiget i miner eller dermed ligestillede virksomheder, finder denne ordning dog anvendelse på nævnte kategori af arbejdstagere og deres familiemedlemmer, når den institution på opholds- eller bopælsstedet, som de pågældende retter henvendelse til, er kompetent med hensyn til administrationen af denne ordning.

2. Såfremt lovgivningen i opholds- eller bopælslandet omfatter én eller flere særordninger for samtlige eller størstedelen af de erhvervsmæssige kategorier af selvstændige erhvervsdrivende, som stiller disse ringere med hensyn til naturalydelser end arbejdstagere, er det bestemmelserne i den eller de ordninger, der er foreskrevet i den i artikel 98 omhandlede gennemførelsesforordning, som finder anvendelse på den pågældende og dennes familiemedlemmer i de i artikel 19, stk. 1, litra a), og stk. 2, artikel 22, stk. 1, nr. i), og stk. 3, artikel 28, stk. 1, litra a), eller artikel 31, litra a), omhandlede tilfælde,

- a) når den pågældende i den kompetente stat er tilknyttet en særordning for selvstændige erhvervsdrivende, hvorefter de pågældende ligeledes er ringere stillet med hensyn til naturalydelser end arbejdstagere, eller
- b) når en pensionist eller rentemodtagere i henhold til lovgivningen i den eller de medlemsstater, der er kompetente med hensyn til pensioner, kun er berettiget til naturalydelser, der er fastsat i en særordning for selvstændige erhvervsdrivende, hvorefter de pågældende ligeledes er ringere stillet med hensyn til naturalydelser end arbejdstagere.

3. Såfremt opnåelse af ydelser efter en medlemsstats lovgivning er knyttet til betingelser vedrørende sygdommens årsag, gælder sådanne betingelser ► **M4** ikke for personer ◀, der er omfattet af denne forordning, uanset i hvilken medlemsstat de er bosat.

4. Såfremt retten til at modtage ydelser efter en medlemsstats lovgivning er tidsbegrænset, kan den institution, for hvilken denne lovgivning gælder, i givet fald medregne det tidsrum, i hvilket der allerede er udredt ydelser af en anden medlemsstats institution for det samme sygdoms- eller moderskabstilfælde.

Afdeling 7

Refusion mellem institutionerne

Artikel 36 (15)

1. De naturalydelser, der udredes af en medlemsstats institution for en anden medlemsstats institutions regning i medfør af bestemmelserne i dette kapitel, refunderes fuldt ud.

2. De i stk. 1 omhandlede refusioner fastsættes og gennemføres efter de regler, der er fastsat i den i artikel 98 omhandlede gennemførelses-

▼B

forordning, enten mod dokumentation for de faktiske udgifter eller på grundlag af fikserede beløb.

I sidstnævnte tilfælde skal disse fikserede beløb sikre en refusion, der i videst muligt omfang svarer til de faktiske udgifter.

3. To eller flere medlemsstater eller deres kompetente myndigheder kan aftale andre refusionsregler eller give afkald på enhver refusion mellem de under disse hørende institutioner.

KAPITEL 2 (11)

INVALIDITET

Afdeling 1

Arbejdstagere eller selvstændige erhvervsdrivende, der udelukkende har været omfattet af lovgivninger, hvorefter størrelsen af ydelser ved invaliditet er uafhængig af forsikringsperiodernes længde

*Artikel 37 (11)***Almindelige bestemmelser**

1. En arbejdstager eller en selvstændig erhvervsdrivende, som successivt eller skiftevis har været omfattet af to eller flere medlemsstaters lovgivning, og som udelukkende har tilbagelagt forsikringsperioder i henhold til lovgivninger, hvorefter størrelsen af ydelser ved invaliditet er uafhængig af forsikringsperiodernes længde, modtager ydelser efter artikel 39. Denne artikel vedrører ikke børnetillæg til pensioner, som ydes efter reglerne i kapitel 8.

2. I bilag IV, afsnit A, er for hver af de pågældende medlemsstater anført de lovgivninger af den i stk. 1 angivne art, der gælder på disse staters område.

Artikel 38 (11)

Medregning af forsikrings- eller bopælsperioder, tilbagelagt efter lovgivninger, som arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende har været omfattet af, med henblik på erhvervelse, bevarelse eller generhvervelse af ret til ydelser

1. Såfremt erhvervelse, bevarelse eller generhvervelse af ret til ydelser efter en ordning, som ikke er en særordning i den i stk. 2 eller 3 omhandlede forstand, i henhold til en medlemsstats lovgivning er betinget af, at der er tilbagelagt forsikrings- eller bopælsperioder, skal den kompetente institution i denne medlemsstat i fornødent omfang medregne alle forsikrings- eller bopælsperioder tilbagelagt efter enhver anden medlemsstats lovgivning, uden hensyn til om de er tilbagelagt efter en almindelig ordning eller en særordning, og ligeledes uden hensyn til om de er tilbagelagt efter en ordning for arbejdstagere eller en ordning for selvstændige erhvervsdrivende. Med henblik herpå medregnes disse perioder, som om det drejede sig om perioder, der var tilbagelagt efter den for institutionen gældende lovgivning.

2. Såfremt tilkendelse af visse ydelser efter en medlemsstats lovgivning er betinget af, at forsikringsperioderne udelukkende er tilbagelagt inden for et fag, for hvilket der gælder en særordning for arbejdstagere, eller i givet fald inden for en bestemt beskæftigelse, skal perioder, der er tilbagelagt efter andre medlemsstaters lovgivning, kun medregnes ved tilkendelsen af disse ydelser, såfremt perioderne er tilbagelagt efter en tilsvarende ordning, eller, hvis en sådan ikke findes, inden for det samme fag eller i givet fald inden for den samme beskæftigelse.

Såfremt den pågældende ikke ved medregning af de således tilbagelagte perioder opfylder de foreskrevne betingelser for ret til de nævnte ydelser, medregnes disse perioder ved tilkendelse af ydelser efter den almindelige ordning eller, hvis en sådan ikke findes, efter den for arbejdstagere eller funktionærer gældende ordning, alt efter omstændighederne, forudsat at den pågældende har været omfattet af den af disse ordninger.

▼B

3. Såfremt tilkendelse af visse ydelser efter en medlemsstats lovgivning er betinget af, at forsikringsperioderne udelukkende er tilbagelagt inden for et fag, for hvilket der gælder en særordning for selvstændige erhvervsdrivende, skal perioder, der er tilbagelagt efter andre medlemsstats lovgivning, kun medregnes ved tilkendelsen af disse ydelser, såfremt perioderne er tilbagelagt efter en tilsvarende ordning eller, hvis en sådan ikke findes, inden for det samme fag. I bilag IV, afsnit B, er for hver af de pågældende medlemsstater anført de i dette stykke omhandlede særordninger for selvstændige erhvervsdrivende.

Såfremt den pågældende ikke ved medregning af de i dette stykke omhandlede perioder opfylder de foreskrevne betingelser for ret til de nævnte ydelser, medregnes disse perioder ved tilkendelse af ydelser efter den almindelige ordning eller, hvis en sådan ikke findes, efter den for arbejdere eller funktionærer gældende ordning, alt efter omstændighederne, forudsat at den pågældende har været omfattet af en af disse ordninger.

*Artikel 39 (11) (14)***Ydelsernes fastsættelse**

1. Institutionen i den medlemsstat, hvis lovgivning fandt anvendelse på det tidspunkt, da uarbejdsdygtighed med påfølgende invaliditet indtrådte, afgør på grundlag af denne lovgivning, om den pågældende opfylder de foreskrevne betingelser for ret til ydelser, i givet fald under iagttagelse af artikel 38.

2. En person, der opfylder de i stk. 1 nævnte betingelser, modtager ydelser udelukkende fra den nævnte institution i henhold til den for denne institution gældende lovgivning.

3. En person, der ikke har ret til ydelser i henhold til stk. 1, modtager de ydelser, som han endnu har ret til efter en anden medlemsstats lovgivning, i givet fald under iagttagelse af artikel 38.

4. Såfremt den i stk. 2 eller 3 omhandlede lovgivning foreskriver, at der ved fastsættelse af ydelsernes størrelse skal tages hensyn også til andre familiemedlemmer end børn, skal den kompetente institution ligeledes tage hensyn til de af den pågældendes familiemedlemmer, der er bosat på en anden medlemsstats område, som om de var bosat på den kompetente stats område.

5. Såfremt den i stk. 2 eller 3 omhandlede lovgivning indeholder bestemmelser om, at en ydelse skal nedsættes, stilles i bero eller bortfalde, når modtageren samtidig får udbetalt andre ydelser i den i artikel 46a, stk. 2, omhandlede forstand eller har andre indtægter, finder artikel 46a, stk. 3, og artikel 46c, stk. 5, tilsvarende anvendelse.

6. En fuldtidsledig arbejdstager, som er omfattet af artikel 71, stk. 1, litra a), nr. ii), eller litra b), nr. ii), første punktum, modtager invaliditetsydelse, udredt af den kompetente institution i den medlemsstat, på hvis område han er bosat, og efter den for denne institution gældende lovgivning, som om han havde været omfattet af denne lovgivning under sin seneste beskæftigelse, i givet fald under iagttagelse af artikel 38 og/eller artikel 25, stk. 2. Disse ydelser udredes af institutionen i bopælslandet.

Hvis der i den lovgivning, som denne institution anvender, er fastsat bestemmelser om opkrævning af bidrag fra arbejdsløse til dækning af ydelser ved invaliditet, har institutionen ret til at opkræve disse bidrag i overensstemmelse med bestemmelserne i den lovgivning, der gælder for denne institution.

Hvis det i den lovgivning, som denne institution anvender, er fastsat, at beregningen af ydelserne foretages på grundlag af en løn, tager denne institution hensyn til løn, der er oppebåret i det seneste beskæftigelsesland og i bopælslandet efter den for institutionen gældende lovgivning. Er der ikke oppebåret løn i bopælslandet, lægger den kompetente institution efter de nærmere retningslinjer i lovgivningen den løn, der er oppebåret i det seneste beskæftigelsesland, til grund.

Afdeling 2

Arbejdstagere eller selvstændige erhvervsdrivende, der enten udelukkende har været omfattet af lovgivninger, hvorefter størrelsen af ydelser ved invaliditet afhænger af forsikrings- eller bopælsperiodernes længde, eller af lovgivninger af denne art og af den i afdeling 1 omhandlede art

Artikel 40 (11)

Almindelige bestemmelser

1. En arbejdstager eller en selvstændig erhvervsdrivende, som successivt eller skiftevis har været omfattet af to eller flere medlemsstaters lovgivning, skal såfremt mindst en af disse staters lovgivning ikke er af den i artikel 37, stk. 1, omhandlede art, modtage ydelser efter bestemmelserne i kapitel 3, der under iagttagelse af bestemmelser i stk. 4 finder tilsvarende anvendelse.

2. En person, der pådrager sig invaliditet i tilslutning til en uarbejdsdygtighed, mens han er omfattet af en i bilag IV, afsnit A, anført lovgivning, skal dog modtage ydelser i overensstemmelse med artikel 37, stk. 1, på følgende betingelser:

- at han opfylder de i nævnte lovgivning eller andre lovgivninger af samme art foreskrevne betingelser, i givet fald under iagttagelse af artikel 38, men uden at forsikringsperioder, der er tilbagelagt efter en lovgivning, der ikke er anført i bilag IV, afsnit A, behøver at medregnes, og
- at han ikke opfylder de foreskrevne betingelser for ret til ydelser ved invaliditet efter en lovgivning, der ikke er anført i bilag IV, afsnit A, og
- at han ikke gør krav på ydelser ved alderdom under iagttagelse af artikel 44, stk. 2, andet punktum.

3. a) Ved fastsættelsen af ret til ydelser i henhold til en i bilag IV, afsnit A, anført lovgivning i en medlemsstat, som gør tilkendelse af ydelser ved invaliditet betinget af, at den pågældende i en nærmere angiven periode har oppebåret kontantydelse ved sygdom eller har været uarbejdsdygtig, medregnes, når en arbejdstager eller en selvstændig erhvervsdrivende, som har været omfattet af denne lovgivning, pådrager sig invaliditet i tilslutning til en uarbejdsdygtighed, mens han er omfattet af lovgivningen i den anden medlemsstat, dog med forbehold af artikel 37, stk. 1:

- i) enhver periode, i hvilken den pågældende i anledning af denne uarbejdsdygtighed og i medfør af sidstnævnte medlemsstats lovgivning har modtaget kontantydelse ved sygdom, eller i stedet for disse fortsat oppebåret lønindtægt
- ii) enhver periode, i hvilken den pågældende i anledning af den invaliditet, som er fulgt efter denne uarbejdsdygtighed, og i medfør af sidstnævnte medlemsstats lovgivning har modtaget ydelser i den i dette kapitel 2 og nedenstående kapitel 3 omhandlede forstand

som om han i denne periode havde modtaget kontantydelse ved sygdom i henhold til lovgivningen i førstnævnte medlemsstat eller havde været uarbejdsdygtig efter denne lovgivnings kriterier.

b) Ret til ydelser ved invaliditet erhverves i henseende til den førstnævnte medlemsstats lovgivning enten ved udløbet af den forudgående periode for ydelse af kompensation ved sygdom, der er foreskrevet i denne lovgivning, eller ved udløbet af den forudgående uarbejdsdygtighedsperiode, der er foreskrevet i denne lovgivning, dog tidligst:

- i) på tidspunktet for erhvervelse af ret til de i litra a), nr. ii), omhandlede ydelser i henhold til lovgivningen i sidstnævnte medlemsstat, eller
- ii) på dagen efter den sidste dag, på hvilken den pågældende har ret til kontantydelse ved sygdom i henhold til lovgivningen i sidstnævnte medlemsstat.

▼B

4. En afgørelse, der er truffet af en medlemsstats institution angående en ansøgers invaliditet, er bindende for institutionen i enhver anden berørt medlemsstat, forudsat at det er anerkendt i bilag V, at der er overensstemmelse mellem de i disse staters lovgivning fastlagte kriterier for invaliditet.

Afdeling 3

Forværring af en invaliditet*Artikel 41 (11)*

1. I tilfælde af forværring af en invaliditet, for hvilken en arbejdstager eller en selvstændig erhvervsdrivende kun modtager ydelser efter lovgivningen i en medlemsstat, gælder følgende regler:

- a) såfremt den pågældende, efter at han har opnået ydelser, ikke har været omfattet af lovgivningen i en anden medlemsstat, er den kompetente institution i den førstnævnte stat forpligtet til at udrede ydelserne, under hensyntagen til den indtrådte forværring, efter den for denne institution gældende lovgivning
- b) såfremt den pågældende, efter at han har opnået ydelser, har været omfattet af lovgivningen i en eller flere af de øvrige medlemsstater, skal ydelserne, under hensyntagen til den indtrådte forværring, tilkendes ham efter reglerne i artikel 37, stk. 1, eller artikel 40, stk. 1 eller 2, alt efter omstændighederne
- c) såfremt den samlede størrelse af den eller de ydelser, der skal udredes efter litra b), er lavere end størrelsen af den ydelse, som den pågældende har modtaget fra den institution, som tidligere var pligtig at udrede ydelserne, skal den sidstnævnte institution yde ham et tillæg, der svarer til forskellen mellem de nævnte beløb
- d) såfremt det i det i litra b) omhandlede tilfælde er en nederlandsk institution, der er kompetent institution med hensyn til den oprindelige uarbejdsdygtighed, og såfremt
 - i) den lidelse, der har medført forværringen, er den samme som den, der har begrundet tilkendelse af ydelser efter nederlandsk lovgivning,
 - ii) nævnte lidelse ifølge lovgivningen i den medlemsstat, som den pågældende senest har været omfattet af, er en erhvervssygdom og giver ret til ydelse af det i artikel 60, stk. 1, litra b), omhandlede tillæg, samt
 - iii) den eller de lovgivninger, som den pågældende har været omfattet af, efter at han har opnået ydelser, er anført i bilag IV, afsnit A,

skal den nederlandske institution fortsat udrede den oprindelige ydelse efter den indtrådte forværring, og den ydelse, der skal udredes efter lovgivningen i den medlemsstat, som den pågældende senest har været omfattet af, nedsættes med størrelsen af den nederlandske ydelse

- e) såfremt den pågældende i det i litra b) omhandlede tilfælde ikke har ret til ydelser fra en anden medlemsstats institution, er den kompetente institution i den førstnævnte stat pligtig at udrede ydelserne efter denne stats lovgivning, under hensyntagen til forværringen og i givet fald under iagttagelse af artikel 38.

2. I tilfælde af forværring af en invaliditet, for hvilken en arbejdstager eller en selvstændig erhvervsdrivende modtager ydelser efter lovgivningen i to eller flere medlemsstater, skal ydelserne, under hensyntagen til den indtrådte forværring, tilkendes ham efter artikel 40, stk. 1.

Afdeling 4

Genoptagelse af udbetaling af ydelser, efter at disse har været stillet i bero eller er bortfaldet – Overgang fra ydelser ved invaliditet til ydelser ved alderdom – Fornyet beregning af ydelser, fastsat i henhold til artikel 39

▼B

*Artikel 42 (11)***Bestemmelse af, hvilken institution det påhviler at udrede ydelser ved invaliditet i tilfælde, hvor udbetaling af sådanne ydelser genoptages**

1. Såfremt udbetalingen af ydelser, der har været stillet i bero, genoptages, skal ydelserne udredes af den eller de institutioner, som det påhviler at udrede dem på det tidspunkt, da de blev stillet i bero, jf. dog artikel 43.
2. Såfremt den pågældendes tilstand på ny begrundes ret til ydelser, efter at disse har været stillet i bero, skal ydelserne udredes i overensstemmelse med artikel 37, stk. 1, eller artikel 40, stk. 1 eller 2, alt efter omstændighederne.

*Artikel 43 (11)***Overgang fra ydelser ved invaliditet til ydelser ved alderdom – Fornyet beregning af ydelser, fastsat i henhold til artikel 39**

1. Ydelser ved alderdom skal i givet fald træde i stedet for ydelser ved invaliditet på de betingelser, der er fastsat i den eller de lovgivninger, hvorefter de pågældende ydelser er tilkendt, og i overensstemmelse med kapitel 3.
2. Enhver institution, som det påhviler at udrede ydelser ved invaliditet efter en medlemsstats lovgivning, skal fortsat i overensstemmelse med artikel 49 yde en person, der modtager sådanne ydelser, og som kan gøre krav på ydelser ved alderdom efter lovgivningen i en eller flere af de øvrige medlemsstater, de ydelser ved invaliditet, han har ret til efter den for den pågældende institution gældende lovgivning, indtil det tidspunkt, da bestemmelserne i stk. 1 kommer til anvendelse for denne institutions vedkommende, eller så længe, den pågældende opfylder de foreskrevne betingelser for at opnå disse ydelser.
3. Når ydelser ved alderdom træder i stedet for de ydelser ved invaliditet, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 39 i henhold til en medlemsstats lovgivning, og den pågældende endnu ikke opfylder de foreskrevne betingelser efter lovgivningen eller lovgivningerne i en eller flere af de øvrige medlemsstater for at opnå disse ydelser, får den pågældende, med virkning fra den dag, overgangen finder sted, af denne eller disse medlemsstater udredt ydelser ved invaliditet, fastsat i overensstemmelse med kapitel 3, som om dette kapitel fandt anvendelse på det tidspunkt, da uarbejdsdygtigheden med efterfølgende invaliditet indtrådte, indtil han opfylder de foreskrevne betingelser efter lovgivningen i den eller de andre berørte medlemsstater for at opnå ret til ydelser ved alderdom, eller, såfremt der ikke er fastsat bestemmelser om en sådan overgang, så længe han har ret til ydelser ved invaliditet efter den eller de berørte lovgivninger.
4. De ydelser ved invaliditet, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 39, fastsættes på ny i henhold til bestemmelserne i kapitel 3, når ydelsesmodtageren opfylder de foreskrevne betingelser for erhvervelse af ret til ydelser ved invaliditet i henhold til en lovgivning, der ikke er anført i bilag IV, afsnit A, eller når han får tilkendt ydelser ved alderdom efter lovgivningen i en anden medlemsstat.

▼M3

*Afdeling 5***Personer, der er omfattet af en særlig ordning for tjenestemænd***Artikel 43a*

1. Artikel 37, artikel 38, stk. 1, artikel 39 samt afdeling 2, 3 og 4 finder tilsvarende anvendelse på personer, der er omfattet af en særlig ordning for tjenestemænd.
2. Såfremt imidlertid erhvervelse, fortabelse, bevarelse eller genehvervelse af ret til ydelser efter en særlig ordning for tjenestemænd i henhold til en medlemsstats lovgivning er betinget af, at alle forsikringsperioder er tilbagelagt efter en eller flere særlige ordninger for tjenestemænd i denne medlemsstat, eller efter ordninger, som efter denne medlemsstats lovgivning anses for at svare til sådanne perioder,

▼ M3

skal kun de perioder medregnes, der kan anerkendes efter denne medlemsstats lovgivning.

Såfremt den pågældende på grundlag af de således tilbagelagte perioder ikke opfylder betingelserne for at modtage disse ydelser, medregnes disse perioder med henblik på tilkendelse af ydelser efter den almindelige ordning eller, hvis en sådan ordning ikke findes, efter ordningen for arbejdstagere eller funktionærer, alt efter omstændighederne.

3. Når ydelserne i henhold til en medlemsstats lovgivning beregnes på grundlag af den seneste løn eller de seneste lønninger oppebåret i en referenceperiode, tager denne stats kompetente institution med henblik på beregningen alene hensyn til den behørigt fremskrevne løn, der er oppebåret i den eller de perioder, hvor den pågældende var omfattet af denne lovgivning.

▼ B

KAPITEL 3 (11)

ALDERDOM OG DØDSFALD (PENSIONER)*Artikel 44 (11)*

Almindelige bestemmelser om fastsættelse af ydelser, når arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende har været omfattet af lovgivningen i to eller flere medlemsstater

1. Når en arbejdstager eller en selvstændig erhvervsdrivende har været omfattet af lovgivningen i to eller flere medlemsstater, fastsættes hans eller hans efterladtes ret til ydelser efter bestemmelserne i dette kapitel.

2. Når arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende har indgivet begæring om fastsættelse af ydelser, skal disse, jf. dog artikel 49, fastsættes efter samtlige de lovgivninger, den pågældende har været omfattet af. Dette gælder dog ikke, hvis den pågældende udtrykkeligt anmoder om, at fastsættelsen af de ydelser ved alderdom, han måtte have erhvervet ret til i medfør af lovgivningen i én eller flere medlemsstater, stilles i bero.

▼ M5

3. Dette kapitel finder ikke anvendelse på børnetillæg eller på pensioner til børn der har mistet begge forældre eller en af dem; disse ydes i overensstemmelse med kapitel 8.

▼ B*Artikel 45 (11) (14)*

Medregning af forsikrings- eller bopælsperioder tilbagelagt efter lovgivninger, som arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende har været omfattet af, med henblik på erhvervelse, bevarelse eller generhvervelse af ret til ydelser

1. Såfremt erhvervelse, bevarelse eller generhvervelse af ret til ydelser efter en ordning, som ikke er en særordning i den i stk. 2 eller 3 omhandlede forstand, i henhold til en medlemsstats lovgivning er betinget af, at der er tilbagelagt forsikrings- eller bopælsperioder, skal den kompetente institution i fornødent omfang medregne forsikrings- eller bopælsperioder, der er tilbagelagt efter en almindelig ordning eller en særordning, og ligeledes uden hensyn til om de er tilbagelagt efter en ordning for arbejdstagere eller en ordning for selvstændige erhvervsdrivende. Med henblik herpå medregnes disse perioder, som om det drejede sig om perioder, der var tilbagelagt efter den for institutionen gældende lovgivning.

2. Såfremt tilkendelse af visse ydelser efter lovgivningen i en medlemsstat er betinget af, at forsikringsperioderne udelukkende er tilbagelagt inden for et fag, for hvilket der gælder en særordning for arbejdstagere, eller i givet fald inden for en bestemt beskæftigelse, skal perioder, der er tilbagelagt efter andre medlemsstaters lovgivning, kun medregnes ved tilkendelse af disse ydelser, såfremt perioderne er tilbagelagt inden for en tilsvarende ordning eller, hvis en sådan ikke findes, inden for det samme fag eller i givet fald inden for samme beskæftigelse. Såfremt den pågældende ikke ved medregning af de således

▼B

tilbagelagte perioder opfylder de foreskrevne betingelser for ret til de nævnte ydelser, medregnes disse perioder ved tilkendelse af ydelser efter den almindelige ordning eller, hvis en sådan ikke findes, efter den for arbejdere eller funktionærer gældende ordning, alt efter omstændighederne, forudsat at den pågældende har været omfattet af en af disse ordninger.

3. Såfremt tilkendelse af visse ydelser efter lovgivningen i en medlemsstat er betinget af, at forsikringsperioderne udelukkende er tilbagelagt inden for et fag, for hvilket der gælder en særordning for selvstændige erhvervsdrivende, skal perioder, der er tilbagelagt efter andre medlemsstaters lovgivning, kun medregnes ved tilkendelse af disse ydelser, såfremt perioderne er tilbagelagt efter en tilsvarende ordning eller, hvis en sådan ikke findes, inden for det samme fag. I bilag IV, afsnit B, er for hver af de pågældende medlemsstater anført de i dette stykke omhandlede særordninger for selvstændige erhvervsdrivende. Såfremt den pågældende ikke ved medregning af de i dette stykke omhandlede perioder opfylder de foreskrevne betingelser for ret til de nævnte ydelser, medregnes disse perioder ved tilkendelse af ydelser efter den almindelige ordning eller, hvis en sådan ikke findes, efter den for arbejdere eller funktionærer gældende ordning, alt efter omstændighederne, forudsat at den pågældende har været omfattet af en af disse ordninger.

4. Forsikringsperioder, der er tilbagelagt efter en særordning i en medlemsstat, medregnes efter den almindelige ordning eller, hvis en sådan ikke findes, efter den for arbejdere eller funktionærer gældende ordning i en anden medlemsstat, alt efter omstændighederne, med henblik på erhvervelse, bevarelse eller generhvervelse af ret til ydelser, forudsat at den pågældende har været omfattet af en af disse ordninger, selv om disse perioder allerede i sidstnævnte medlemsstat er blevet medregnet efter en i stk. 2 eller stk. 3, første punktum, omhandlet særordning.

5. Såfremt erhvervelse, bevarelse eller generhvervelse af ret til ydelser efter en medlemsstats lovgivning er betinget af, at den pågældende er forsikret på tidspunktet for forsikringsbegivenhedens indtræden, anses denne betingelse for opfyldt, såfremt den pågældende er forsikret efter lovgivningen i en anden medlemsstat, ifølge de i bilag VI for hver enkelt medlemsstat fastsatte regler.

6. En periode med fuld arbejdsløshed, hvor en arbejdstager oppebærer ydelser i henhold til artikel 71, stk. 1, litra a), nr. ii), eller litra b), nr. ii), første punktum, medregnes af den kompetente institution i den medlemsstat, på hvis område arbejdstageren er bosiddende, efter den for denne institution gældende lovgivning, som om han under sin seneste beskæftigelse havde været omfattet af denne lovgivning.

Hvis der i den lovgivning, som denne institution anvender, er fastsat bestemmelser om opkrævning af bidrag fra arbejdsløse til dækning af pensioner ved alderdom og dødsfald, har institutionen ret til at opkræve disse bidrag i overensstemmelse med bestemmelserne i den lovgivning, der gælder for institutionen.

Hvis perioden med fuld arbejdsløshed, som den pågældende har tilbagelagt i bopælslandet, kun kan medregnes, hvis der er tilbagelagt bidragsperioder i samme stat, anses denne betingelse for opfyldt, hvis der er tilbagelagt bidragsperioder i en anden medlemsstat.

Artikel 46 (11)

Ydelsernes fastsættelse

1. Såfremt de foreskrevne betingelser i en medlemsstats lovgivning for erhvervelse af ret til ydelser er opfyldt, uden at hverken artikel 45 eller artikel 40, stk. 3, behøver at bringes i anvendelse, gælder følgende regler:

a) Den kompetente institution beregner det ydelsesbeløb, der skal udredes:

▼B

- i) dels i henhold til den for institutionen gældende lovgivning alene
 - ii) dels i henhold til stk. 2.
- b) Den kompetente institution kan imidlertid undlade at foretage beregningen i henhold til litra a), nr. ii), såfremt det beløb, der fremkommer, svarer til eller er lavere end det beløb, der fremkommer ved beregningen i henhold til litra a), nr. i), idet der ses bort fra forskelle med hensyn til afrunding, for så vidt denne institution ikke anvender en lovgivning, hvori der er fastsat bestemmelser om forbud mod dobbeltydelser som de i artikel 46b og 46c omhandlede, eller, såfremt lovgivningen indeholder bestemmelser herom i det i artikel 46c omhandlede tilfælde, forudsat, at den kun indeholder bestemmelser om medregning af andre ydelser svarende til forholdet mellem de forsikrings- og bopælsperioder, der er tilbagelagt efter denne lovgivning alene, og de forsikrings- og bopælsperioder, der efter denne lovgivning kræves for at opnå en fuldstændig ydelse.

I bilag IV, afsnit C, er for hver medlemsstat anført de tilfælde, hvor begge beregninger giver et sådant resultat.

2. Såfremt de foreskrevne betingelser i en medlemsstats lovgivning for erhvervelse af ret til ydelser kun opfyldes ved anvendelse af artikel 45 og/eller artikel 40, stk. 3, gælder følgende regler:

- a) Den kompetente institution beregner det teoretiske beløb for den ydelse, som den pågældende ville kunne gøre krav på, hvis samtlige forsikrings- og/eller bopælsperioder, der er tilbagelagt i de medlemsstater, hvis lovgivning arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende har været omfattet af, havde været tilbagelagt i den omhandlede medlemsstat og efter den lovgivning, der gælder for den pågældende institution på det tidspunkt, da ydelsen skal fastsættes. Såfremt ydelsesbeløbet efter nævnte lovgivning er uafhængigt af længden af de tilbagelagte perioder, anses dette beløb for at være det i nærværende litra omhandlede teoretiske beløb.
- b) Den kompetente institution fastsætter derefter det faktiske beløb for ydelsen på grundlag af det i litra a) nævnte teoretiske beløb efter forholdet mellem længden af de forsikrings- eller bopælsperioder, der er tilbagelagt efter den for institutionen gældende lovgivning forud for forsikringsbegivenhedens indtræden, og den samlede længde af de forsikrings- og bopælsperioder, der er tilbagelagt efter lovgivningen i alle de berørte medlemsstater forud for forsikringsbegivenhedens indtræden.

3. Den pågældende har fra den kompetente institution i hver af de berørte medlemsstater ret til det højeste ydelsesbeløb beregnet i henhold til stk. 1 og 2, medmindre andet eventuelt følger af anvendelsen af bestemmelserne om nedsættelse, midlertidig inddragelse eller bortfald af ydelser, som er fastsat i den lovgivning, hvorefter denne ydelse skal udbetales.

Hvis dette er tilfældet, foretages sammenligningen mellem de ydelsesbeløb, der fremkommer efter anvendelse af de nævnte bestemmelser.

4. Såfremt summen af ydelser, der af de kompetente institutioner i to eller flere medlemsstater skal udbetales i form af pensioner eller renter ved invaliditet, alderdom eller til efterladte efter reglerne i en i artikel 6, litra b), omhandlet multilateral konvention om social sikring, er mindre end det beløb, som det ville påhvile disse medlemsstater at udrede i medfør af stk. 1 til 3, er det bestemmelserne i dette kapitel, der skal finde anvendelse på den pågældende.

Artikel 46a (11)

Almindelige bestemmelser om nedsættelse, midlertidig inddragelse eller bortfald af ydelser ved invaliditet, alderdom eller til efterladte i henhold til medlemsstaternes lovgivning

1. Ved sammenfald af ydelser af samme art forstås i dette kapitel: Sammenfald af ydelser ved invaliditet, alderdom og til efterladte, som beregnes eller udregnes på grundlag af forsikrings- og/eller bopælsperioder, der er tilbagelagt af en og samme person.

▼B

2. Ved sammenfald af ydelser af forskellig art forstås i dette kapitel: Sammenfald af ydelser, der ikke kan betragtes som ydelser af samme art i den i stk. 1 nævnte forstand.

3. Ved anvendelse af bestemmelser i en medlemsstats lovgivning om, at en ydelse skal nedsættes, stilles i bero eller bortfalde, når der samtidig består ret til en ydelse ved invaliditet, alderdom eller til efterladte og en ydelse af samme art eller en anden ydelse eller andre indtægter, gælder følgende regler:

- a) der tages kun hensyn til ydelser, der er erhvervet ret til efter lovgivningen i en anden medlemsstat, eller andre indtægter, der er opnået i en anden medlemsstat, såfremt lovgivningen i førstnævnte medlemsstat indeholder bestemmelser om medregning af ydelser eller indtægter, der er opnået i udlandet
- b) der tages hensyn til det ydelsesbeløb, der skal udbetales af en anden medlemsstat inden fradrag af skat, sociale sikringsbidrag og andre individuelle indeholdelser
- c) der tages ikke hensyn til det ydelsesbeløb, som der er erhvervet ret til efter lovgivningen i en anden medlemsstat, og som udredes på grundlag af en frivillig eller en frivillig fortsat forsikring
- d) såfremt der anvendes bestemmelser om nedsættelse, midlertidig inddragelse eller bortfald i henhold til en enkelt medlemsstats lovgivning, fordi den pågældende modtager ydelser af samme eller af anden art i henhold til andre medlemsstaters lovgivning eller andre indtægter, der er erhvervet på andre medlemsstaters område, kan ydelsen efter førstnævnte medlemsstats lovgivning højst nedsættes med et beløb, der svarer til beløbet for de ydelser, der skal udredes efter de andre medlemsstaters lovgivning, eller for de indtægter, der er erhvervet på disses område.

*Artikel 46b (11)***Særlige bestemmelser om sammenfald af ydelser af samme art, der udbetales i henhold til lovgivningen i to eller flere medlemsstater**

1. Bestemmelserne i en medlemsstats lovgivning om nedsættelse, midlertidig inddragelse eller bortfald af ydelser finder ikke anvendelse på en ydelse, der beregnes i henhold til artikel 46, stk. 2.

2. Bestemmelserne i en medlemsstats lovgivning om nedsættelse, midlertidig inddragelse eller bortfald af ydelser finder kun anvendelse på en ydelse, der beregnes i henhold til artikel 46, stk. 1, litra a), nr. i), såfremt det drejer sig om:

- a) en ydelse, hvis størrelse er uafhængig af længden af de tilbagelagte forsikrings- eller bopælsperioder, og som er anført i bilag IV, afsnit D, eller
- b) en ydelse, hvis størrelse fastsættes på grundlag af en fiktiv periode, der anses for at være tilbagelagt mellem tidspunktet for forsikringsbegivenhedens indtræden og et senere tidspunkt. I sidstnævnte tilfælde finder de nævnte bestemmelser kun anvendelse, såfremt der samtidig består ret til en sådan ydelse og:
 - i) enten en ydelse af samme art, medmindre to eller flere medlemsstater har indgået aftale om ikke at medregne samme fiktive periode to eller flere gange
 - ii) eller en ydelse af den i litra a) omhandlede art.

De i litra a) og b) omhandlede ydelser og aftaler er anført i bilag IV, afsnit D.

*Artikel 46c (11)***Særlige bestemmelser om samtidig ret til en eller flere af de i artikel 46a, stk. 1, omhandlede ydelser og en eller flere andre ydelser eller indtægter, når to eller flere medlemsstater er berørt**

1. Såfremt oppebørsel af andre ydelser eller indtægter medfører, at to eller flere af de i artikel 46, stk. 1, litra a), nr. i), omhandlede ydelser samtidig skal nedsættes, stilles i bero eller bortfalde, divideres de beløb, som ikke udbetales ved en streng anvendelse af de i de berørte medlemsstaters lovgivning fastsatte bestemmelser om nedsættelse,

▼B

midlertidig inddragelse eller bortfald af ydelser, med det antal ydelser, som skal nedsættes, stilles i bero eller bortfalde.

2. Såfremt det drejer sig om en ydelse, der beregnes i henhold til artikel 46, stk. 2, medregnes den anden eller de andre ydelser fra de øvrige medlemsstater eller andre indtægter samt alle andre bestanddele, der er fastsat i medlemsstatens lovgivning med henblik på anvendelsen af bestemmelserne om nedsættelse, midlertidig inddragelse eller bortfald af ydelser, forholdsmæssigt svarende til de i artikel 46, stk. 2, litra b), omhandlede forsikrings- og/eller bopælsperioder, der er taget i betragtning ved beregningen af den nævnte ydelse.

3. Såfremt oppebørsel af andre ydelser eller andre indtægter medfører, at både en eller flere af de i artikel 46, stk. 1, litra a), nr. i), omhandlede ydelser og en eller flere af de i artikel 46, stk. 2, omhandlede ydelser skal nedsættes, stilles i bero eller bortfalde, gælder følgende regler:

a) såfremt det drejer sig om den eller de i artikel 46, stk. 1, litra a), nr. i), omhandlede ydelser, divideres de beløb, som ikke udbetales ved en streng anvendelse af de i de berørte medlemsstaters lovgivning fastsatte bestemmelser om nedsættelse, midlertidig inddragelse eller bortfald af ydelser, med det antal ydelser, som skal nedsættes, stilles i bero eller bortfalde

b) såfremt det drejer sig om den eller de ydelser, der beregnes i henhold til artikel 46, stk. 2, nedsættes, inddrages eller bortfalder ydelsen eller ydelserne i overensstemmelse med stk. 2.

4. Såfremt en medlemsstats lovgivning i de i stk. 1 og stk. 3, litra a), omhandlede tilfælde indeholder bestemmelser om, at andre ydelser og/eller andre indtægter samt alle andre bestanddele, ved anvendelse af bestemmelserne om bortfald, midlertidig inddragelse eller nedsættelse af ydelser, skal medregnes på grundlag af forholdet mellem de i artikel 46, stk. 2, litra b), omhandlede forsikringsperioder, finder den i ovennævnte stykker fastsatte division ikke anvendelse for denne medlemsstats vedkommende.

5. Samtlige ovennævnte bestemmelser finder tilsvarende anvendelse, såfremt lovgivningen i en eller flere medlemsstater indeholder bestemmelser om, at der ikke kan erhverves ret til en ydelse, når der samtidig oppebæres en anden ydelse, som skal udbetales i henhold til en anden medlemsstats lovgivning eller andre indtægter.

Artikel 47 (11)

Supplerende regler om beregning af ydelser

1. For beregningen af det i artikel 46, stk. 2, omhandlede teoretiske beløb og proratabeløb gælder følgende regler:

a) såfremt den samlede længde af de forsikrings- og bopælsperioder, der er tilbagelagt efter lovgivningen i samtlige berørte medlemsstater forud for forsikringsbegivenhedens indtræden, overstiger den længste forsikringstid, der efter en af de pågældende staters lovgivning kræves tilbagelagt for opnåelse af en fuld ydelse, skal den kompetente institution i nævnte stat tage denne længste forsikringstid i betragtning i stedet for den samlede længde af de nævnte perioder. Denne beregningsmetode kan ikke medføre pligt for den pågældende institution til at udrede en højere ydelse end den fulde ydelse, der er hjemlet i den for denne institution gældende lovgivning. Denne bestemmelse finder ikke anvendelse på ydelser, hvis størrelse ikke afhænger af forsikringsperiodernes længde

b) de nærmere regler for medregning af sammenfaldende perioder fastsættes i den i artikel 98 omhandlede gennemførelsesforordning

c) den kompetente institution i en medlemsstat, efter hvis lovgivning ydelserne beregnes på grundlag af en gennemsnitlig indtjening, et gennemsnitligt bidrag eller et gennemsnitligt tillæg eller efter det i forsikringsperioderne bestående forhold mellem den pågældendes bruttoindtjening og den gennemsnitlige bruttoindtjening for samtlige forsikrede med undtagelse af lærlinge, skal fastsætte disse gennemsnits- eller forholdstal udelukkende på grundlag af de forsikringspe-

▼B

rioder, der er tilbagelagt efter den nævnte stats lovgivning, eller af den bruttoindtjening, den pågældende har haft i disse perioder

- d) den kompetente institution i en medlemsstat, efter hvis lovgivning ydelserne beregnes på grundlag af størrelsen af indtjening, bidrag eller tillæg, skal fastsætte de indtjeningsbeløb, bidrag eller tillæg, der skal lægges til grund, for så vidt angår forsikrings- eller bopælsperioder, der er tilbagelagt efter lovgivningen i andre medlemsstater, på grundlag af gennemsnittet af de indtjeningsbeløb, bidrag eller tillæg, der er konstateret for de forsikringsperioder, der er tilbagelagt efter den for denne institution gældende lovgivning
 - e) den kompetente institution i en medlemsstat, efter hvis lovgivning ydelserne beregnes på grundlag af en fikseret indtjening eller et fikseret beløb, skal anse den indtjening eller det beløb, der skal lægges til grund, for så vidt angår de efter lovgivningen i andre medlemsstater tilbagelagte forsikrings- eller bopælsperioder, for at være lig med den fikserede indtjening eller det fikserede beløb eller i givet fald med gennemsnittet af de fikserede indtjeningsstørrelser eller de fikserede beløb, som svarer til de forsikringsperioder, der er tilbagelagt efter den for denne institution gældende lovgivning
 - f) den kompetente institution i en medlemsstat, efter hvis lovgivning ydelserne for visse perioders vedkommende beregnes på grundlag af indtjeningens størrelse og for andre perioders vedkommende på grundlag af en fikseret indtjening eller et fikseret beløb, skal lægge de efter reglerne i litra d) eller e) fastsatte indtjeningsstørrelser eller beløb, henholdsvis gennemsnittet af disse, til grund, for så vidt angår forsikrings- eller bopælsperioder, der er tilbagelagt efter andre medlemsstaters lovgivning; såfremt ydelserne, for så vidt angår samtlige perioder, der er tilbagelagt efter den for denne institution gældende lovgivning, beregnes på grundlag af en fikseret indtjening eller et fikseret beløb, skal institutionen anse den indtjening, der skal lægges til grund, for så vidt angår de efter lovgivningen i andre medlemsstater tilbagelagte forsikrings- eller bopælsperioder, for at være lig med en fiktiv indtjening, svarende til nævnte fikserede indtjening eller fikserede beløb
 - g) den kompetente institution i en medlemsstat, efter hvis lovgivning ydelserne beregnes på grundlag af en gennemsnitlig bidragsbasis, fastsætter denne gennemsnitsbasis udelukkende på grundlag af de forsikringsperioder, der er tilbagelagt efter lovgivningen i den pågældende stat.
2. En medlemsstats lovregler om regulering af bestanddele af en ydelse, der er indgået i beregningen af ydelsen, finder i givet fald anvendelse på de bestanddele, der er taget i betragtning af den kompetente institution i denne stat efter stk. 1, for så vidt angår de efter lovgivningen i andre medlemsstater tilbagelagte forsikrings- eller bopælsperioder.
 3. Såfremt en medlemsstats lovgivning foreskriver, at der ved fastsættelsen af ydelsernes størrelse skal tages hensyn til også andre familiemedlemmer end børn, skal den kompetente institution i denne stat ligeledes tage hensyn til de af den pågældendes familiemedlemmer, der er bosat på en anden medlemsstats område, som om de var bosat på den kompetente stats område.
 4. Hvis det i henhold til den lovgivning, som den kompetente institution i en medlemsstat anvender, er nødvendigt, at der med henblik på beregning af ydelserne tages hensyn til en løn, når artikel 45, stk. 6, første og andet afsnit, er blevet anvendt, og hvis de eneste perioder, der i denne medlemsstat tages i betragtning med henblik på fastsættelse af pensionen, er perioder med fuldtidsledighed, for hvilke der er modtaget ydelser i medfør af artikel 71, stk. 1, litra a), nr. ii), eller litra b), nr. ii), første punktum, fastsætter den kompetente institution i denne medlemsstat pensionen på basis af den løn, som den har anvendt som referenceløn ved beregningen af de pågældende arbejdsløshedsydelser, og efter den for denne institution gældende lovgivning.

▼B

*Artikel 48 (11)***Forsikrings- eller bopælsperioder på under ét år**

1. Uanset artikel 46, stk. 2, er en medlemsstats institution ikke forpligtet til at tilkende ydelser på grundlag af perioder, der er tilbagelagt efter den for denne institution gældende lovgivning, og som skal tages i betragtning ved forsikringsbegivenhedens indtræden, såfremt — de nævnte perioder sammenlagt er på under ét år, og — der ikke alene på grundlag af disse perioder består ret til ydelser i medfør af bestemmelserne i denne lovgivning.
2. Den kompetente institution i hver af de øvrige berørte medlemsstater skal medregne de i stk. 1 nævnte perioder ved anvendelsen af artikel 46, stk. 2, med undtagelse af litra b).
3. Såfremt anvendelsen af stk. 1 ville medføre, at samtlige institutioner i de pågældende stater blev fritaget for pligten til at udrede ydelser, skal ydelserne udredes alene efter lovgivningen i den stat, hvis betingelser den pågældende senest har opfyldt, som om samtlige forsikrings- og bopælsperioder, der er tilbagelagt og medregnet efter artikel 45, stk. 1 til 4, havde været tilbagelagt efter den pågældende stats lovgivning.

Artikel 49 (11) (15)

Beregning af ydelser, når den pågældende ikke samtidig opfylder de foreskrevne lovmæssige betingelser i alle de medlemsstater, efter hvis lovgivning der er tilbagelagt forsikrings- eller bopælsperioder, eller når den pågældende udtrykkeligt har anmodet om, at fastsættelsen af ydelser ved alderdom stilles i bero

1. Såfremt den pågældende på et bestemt tidspunkt ikke opfylder de foreskrevne betingelser for at kunne få tilkendt ydelser efter samtlige de medlemsstaters lovgivning, som han har været omfattet af, i givet fald under iagttagelse af artikel 45 og/eller artikel 40, stk. 3, men alene opfylder de omhandlede betingelser i en eller flere af disse lovgivninger, gælder følgende regler:
 - a) hver af de kompetente institutioner, der anvender en lovgivning, hvis betingelser er opfyldt, beregner ydelsens størrelse efter artikel 46
 - b) dog således, at:
 - i) hvis den pågældende opfylder betingelserne i mindst to medlemsstaters lovgivning, uden at det er nødvendigt at medregne forsikrings- eller bopælsperioder, der er tilbagelagt efter en lovgivning, hvis betingelser ikke er opfyldt, tages disse perioder ikke i betragtning ved anvendelse af artikel 46, stk. 2, medmindre medregning af disse perioder gør det muligt at fastsætte en større ydelse
 - ii) hvis den pågældende alene opfylder betingelserne i én medlemsstats lovgivning, uden at det er nødvendigt at medregne forsikrings- eller bopælsperioder, der er tilbagelagt efter lovgivninger, hvis betingelser ikke er opfyldt, beregnes ydelsens størrelse, jf. artikel 46, stk. 1, litra a), nr. i), alene efter bestemmelserne i den lovgivning, hvis betingelser er opfyldt, og alene under hensyntagen til de perioder, der er tilbagelagt efter denne lovgivning, medmindre medregning af de perioder, der er tilbagelagt efter de lovgivninger, hvis betingelser ikke er opfyldt, gør det muligt at fastsætte en større ydelse efter artikel 46, stk. 1, litra a), nr. ii).

Bestemmelserne i dette stykke finder tilsvarende anvendelse, når den pågældende udtrykkeligt har anmodet om, at fastsættelsen af ydelserne ved alderdom stilles i bero i overensstemmelse med artikel 44, stk. 2, andet punktum.

2. Den eller de ydelser, der i det i stk. 1 omhandlede tilfælde er tilkendt efter lovgivningen i en eller flere af de berørte medlemsstater, skal i givet fald under iagttagelse af artikel 45 og på ny i givet fald stk. 1, automatisk omberegnes efter artikel 46, efterhånden som de foreskrevne betingelser i en eller flere af de øvrige medlemsstaters lovgivning, som den pågældende har været omfattet af, opfyldes. Dette stykke finder tilsvarende anvendelse, når en person anmoder om fastsættelse af ydelser ved alderdom, som der er erhvervet ret til i medfør af lovgiv-

▼ **B**

ningen i en eller flere medlemsstater, når denne fastsættelse har været stillet i bero i overensstemmelse med artikel 44, stk. 2, andet punktum.

3. Når de i lovgivningen i en eller flere af de pågældende medlemsstater foreskrevne betingelser ikke længere er opfyldt, skal der, medmindre andet følger af artikel 40, stk. 2, automatisk foretages en omberegning efter stk. 1.

Artikel 50 (11)

Ydelse af tillæg, når summen af de ydelser, der skal udbetales efter lovgivningen i de enkelte medlemsstater, er lavere end det minimumsbeløb, der er fastsat i lovgivningen i den af disse stater, hvor modtageren er bosat

Der kan ikke i den stat, hvor en person, der modtager ydelser i medfør af dette kapitel, er bosat, og efter hvis lovgivning der tilkommer ham en ydelse, ydes ham et beløb, der er lavere end den minimumsydelse, der i den nævnte lovgivning er fastsat for en forsikrings- eller bopælsperiode, der svarer til samtlige perioder, der efter bestemmelserne i de foregående artikler er taget i betragtning ved ydelsens fastsættelse. Den kompetente institution i den pågældende stat skal i givet fald gennem hele det tidsrum, hvor han er bosat i denne stat, yde ham et tillæg, der svarer til forskellen mellem summen af de ydelser, der tilkommer ham i medfør af dette kapitel, og størrelsen af minimumsydelsen.

*Artikel 51 (11)***Regulering og fornyet beregning af ydelser**

1. Såfremt ydelserne i de pågældende medlemsstater ændres med en bestemt procentdel eller et bestemt beløb som følge af stigningen i leveomkostningerne, ændringer i lønniveauet eller andre forhold, som giver anledning til regulering, finder en sådan ændring direkte anvendelse på de ydelser, der er fastsat efter artikel 46, uden at der skal foretages fornyet beregning i henhold til nævnte artikel.

2. Derimod skal der, i tilfælde af ændring af reglerne for fastsættelse eller beregning af ydelser, foretages fornyet beregning efter artikel 46.

▼ **M3***Artikel 51a***Personer, der er omfattet af en særlig ordning for tjenestemænd**

1. Artikel 44, artikel 45, stk. 1, 5 og 6, samt artikel 46-51 finder tilsvarende anvendelse på personer, der er omfattet af en særlig ordning for tjenestemænd.

2. Såfremt imidlertid erhvervelse, fortabelse, bevarelse eller genehvervelse af ret til ydelser efter en særlig ordning for tjenestemænd i henhold til en medlemsstats lovgivning er betinget af, at alle forsikringsperioder er tilbagelagt efter en eller flere særlige ordninger for tjenestemænd i denne medlemsstat, eller efter ordninger, som efter denne medlemsstats lovgivning anses for at svare til sådanne perioder, skal kun de perioder medregnes, der kan anerkendes efter denne medlemsstats lovgivning.

Såfremt den pågældende på grundlag af de således tilbagelagte perioder ikke opfylder betingelserne for at modtage disse ydelser, medregnes disse perioder med henblik på tilkendelse af ydelser efter den almindelige ordning eller, hvis en sådan ordning ikke findes, efter ordningen for arbejdere eller funktionærer, alt efter omstændighederne.

3. Når ydelserne i henhold til en medlemsstats lovgivning beregnes på grundlag af den seneste løn eller de seneste lønninger oppebåret i en referenceperiode, tager denne stats kompetente institution med henblik på beregningen alene hensyn til den behørigt fremskrevne løn, der er oppebåret i den eller de perioder, hvor den pågældende var omfattet af denne lovgivning.

KAPITEL 4

ARBEJDSULYKKER OG ERHVERVSSYGDOMME

Afdeling 1

Ret til ydelser

Artikel 52

Bopæl i en anden medlemsstat end den kompetente medlemsstat – Almindelige regler

En arbejdstager eller en selvstændig erhvervsdrivende, der er bosat i en anden medlemsstat end den kompetente stat, og som rammes af en arbejdsulykke eller pådrager sig en erhvervssygdom, har i den stat, hvor han er bosat, ret til følgende ydelser:

- a) natursydelse, der for den kompetente institutions regning ydes af bopælsstedets institution efter den for denne institution gældende lovgivning, som om den pågældende var forsikret dér
- b) kontantydelse, der udbetales af den kompetente institution i henhold til den for denne institution gældende lovgivning. Efter aftale mellem den kompetente institution og bopælsstedets institution kan disse ydelser dog udbetales af den sidstnævnte institution for den førstnævnte institutions regning efter reglerne i den kompetente stats lovgivning.

Artikel 53

Grænsearbejdere – Særregler

Grænsearbejdere kan også opnå ydelserne på den kompetente stats område. Disse ydelser udredes af den kompetente institution i henhold til lovgivningen i denne stat, som om den pågældende var bosat dér.

Artikel 54

Ophold i eller flytning til den kompetente stat

1. De i artikel 52 omhandlede arbejdstagere og selvstændige erhvervsdrivende, der opholder sig på den kompetente stats område, har ret til ydelser efter denne stats lovgivning, uanset om de allerede har modtaget ydelser forud for dette ophold. Denne bestemmelse gælder dog ikke for grænsearbejdere.
2. De i artikel 52 omhandlede arbejdstagere og selvstændige erhvervsdrivende, der flytter til den kompetente stats område, har ret til ydelser efter denne stats lovgivning, uanset om de allerede har modtaget ydelser før flytningen.

Artikel 55

Ophold uden for den kompetente stat – Tilbagevenden eller flytning til en anden medlemsstat efter ulykkestilfældets eller erhvervssygdommens indtræden – Nødvendigheden af at rejse til en anden medlemsstat for at få den fornødne behandling

1. En arbejdstager eller en selvstændig erhvervsdrivende, der er ramt af en arbejdsulykke eller har pådraget sig en erhvervssygdom, og:
 - a) som opholder sig i en anden medlemsstat end den kompetente stat, eller
 - b) som efter at have opnået ret til ydelser fra den kompetente institution får tilladelse af denne institution til at vende tilbage til den medlemsstat, hvor han er bosat, eller til at flytte til en anden medlemsstats område, eller
 - c) som af den kompetente institution får tilladelse til at rejse til en anden medlemsstat for dér at få den behandling, som hans tilstand kræver

▼B

har ret til:

- i) naturalydelse, der for den kompetente institutions regning ydes af opholds- eller bopælsstedets institution efter den lovgivning, der gælder for denne institution, som om han var forsikret dér, dog således at det tidsrum, for hvilket disse ydelser kan udredes, afhænger af den kompetente stats lovgivning
- ii) kontantydelse, der udbetales af den kompetente institution efter den for denne institution gældende lovgivning; efter aftale mellem den kompetente institution og opholds- eller bopælsstedets institution kan disse ydelser dog udbetales af den sidstnævnte institution for den førstnævnte institutions regning efter reglerne i den kompetente stats lovgivning.

2. Den ifølge stk. 1, litra b), krævede tilladelse kan kun nægtes, såfremt det dokumenteres, at den pågældendes flytning må antages at kunne bringe hans helbredstilstand i fare eller vanskeliggøre en gennemførelse af lægebehandlingen.

Den ifølge stk. 1, litra c), krævede tilladelse kan ikke nægtes, når den fornødne behandling ikke kan ydes den pågældende på den medlemsstats område, hvor han er bosat.

Artikel 56

Ulykkestilfælde på vej til eller fra arbejdet

Et ulykkestilfælde indtruffet på vej til eller fra arbejdet i en anden medlemsstat end den kompetente stat anses for indtruffet på den kompetente stats område.

Artikel 57 (SIC! (7))

Ydelser i anledning af en erhvervssygdom, når den pågældende har været udsat for samme risiko i flere medlemsstater

1. Når en person, der har pådraget sig en erhvervssygdom, har været beskæftiget ved et arbejde, der i kraft af sin art må antages at kunne forårsage den pågældende sygdom, under lovgivningen i to eller flere medlemsstater, skal de ydelser, som den pågældende eller hans efterladte kan gøre krav på, alene tilkendes efter den stats lovgivning, hvis betingelser den pågældende senest har opfyldt, i givet fald under iagttagelse af bestemmelserne i stk. 2 til 5.

2. Er tilkendelse af ydelser i anledning af en erhvervssygdom efter en medlemsstats lovgivning betinget af, at den pågældende sygdom første gang er lægeligt konstateret på dens område, anses denne betingelse for opfyldt, når sygdommen første gang er konstateret på en anden medlemsstats område.

3. Er tilkendelse af ydelser for en erhvervssygdom efter en medlemsstats lovgivning betinget af, at den pågældende sygdom er konstateret inden for et bestemt tidsrum efter ophøret af den seneste beskæftigelse, som antages at kunne forårsage en sådan sygdom, skal den kompetente institution i den pågældende stat ved undersøgelsen af, hvornår denne seneste beskæftigelse har fundet sted, i fornødent omfang tage hensyn til en under lovgivningen i enhver anden medlemsstat udøvet beskæftigelse af samme art, som om den havde været udøvet under den førstnævnte stats lovgivning.

4. Er tilkendelse af ydelser for en erhvervssygdom efter en medlemsstats lovgivning betinget af, at en beskæftigelse, der må antages at kunne forårsage den pågældende sygdom, har været udøvet i et tidsrum af en vis varighed, skal den kompetente institution i den pågældende medlemsstat i fornødent omfang medregne perioder, i hvilke en sådan beskæftigelse har været udøvet under lovgivningen i enhver anden medlemsstat, som om den havde været udøvet under den førstnævnte stats lovgivning.

5. I tilfælde af sclerogen pneumoconiose fordeles udgifterne ved kontantydelse, herunder renter, på de kompetente institutioner i de medlemsstater, hvor den pågældende har været beskæftiget ved et arbejde, der må antages at kunne forårsage den pågældende sygdom. Denne fordeling sker efter forholdet mellem længden af de alders-

▼B

forsikringsperioder eller de i artikel 45, stk. 1, omhandlede bopælsperioder, der er tilbagelagt efter lovgivningen i hver af disse stater, og den samlede længde af de forsikrings- eller bopælsperioder, der er tilbagelagt efter lovgivningen i samtlige disse stater på tidspunktet for den første udbetaling af ydelser.

6. På forslag af Kommissionen træffer Rådet med enstemmighed afgørelse om, hvilke andre erhvervssygdomme bestemmelserne i stk. 5 skal udvides til at omfatte.

*Artikel 58***Beregning af kontantydelse**

1. Den kompetente institution i en medlemsstat, efter hvis lovgivning kontantydelse beregnes på grundlag af en gennemsnitsindtjening, fastsætter denne gennemsnitsindtjening alene på grundlag af de konstaterede indtjeningsbeløb i de perioder, der er tilbagelagt efter den nævnte lovgivning.

2. Den kompetente institution i en medlemsstat, efter hvis lovgivning kontantydelse beregnes på grundlag af en fikseret indtjening, skal alene basere beregningen på den fikserede indtjening, eller i givet fald på gennemsnittet af de fikserede indtjeningsbeløb, der svarer til de perioder, der er tilbagelagt efter den nævnte lovgivning.

3. Den kompetente institution i en medlemsstat, efter hvis lovgivning størrelsen af kontantydelse afhænger af antallet af familiemedlemmer, skal ligeledes tage familiemedlemmer, der er bosat på en anden medlemsstats område, i betragtning, som om de pågældende var bosat på den kompetente stats område.

*Artikel 59***Udgifter ved den tilskadekomnes transport**

1. Den kompetente institution i en medlemsstat, hvis lovgivning indeholder bestemmelser om overtagelse af udgifterne ved den tilskadekomnes transport, enten til hans bopæl eller til et hospital, afholder sådanne transportudgifter til det tilsvarende sted i en anden medlemsstat, på hvis område den tilskadekomne er bosat, forudsat at institutionen i forvejen har givet sit samtykke til sådan transport under behørig hensyntagen til de grunde, der taler herfor. Et sådant samtykke er ikke påkrævet, hvor det drejer sig om grænsearbejdere.

2. Den kompetente institution i en medlemsstat, hvis lovgivning indeholder bestemmelser om overtagelse af udgifterne ved transport til begravningssted i tilfælde af den tilskadekomnes død, afholder sådanne transportudgifter til det tilsvarende sted i en anden medlemsstat, på hvis område den tilskadekomne var bosat, da ulykkestilfældet indtraf, efter den for denne institution gældende lovgivning.

*Afdeling 2***Forværring af en erhvervssygdom, for hvilken der er ydet erstatning***Artikel 60 (7) (11)*

1. I tilfælde af forværring af en erhvervssygdom, for hvilken en arbejdstager eller en selvstændig erhvervsdrivende har modtaget eller modtager erstatning efter en medlemsstats lovgivning, gælder følgende regler:

- a) såfremt den pågældende ikke efter den første udbetaling af ydelsen har haft sådan erhvervsmæssig beskæftigelse i en anden medlemsstat, der må antages at kunne forårsage eller forværre den pågældende sygdom, påhviler det den kompetente institution i den førstnævnte stat af afholde de med ydelserne forbundne udgifter, under hensyntagen til den indtrådte forværring, efter den for denne institution gældende lovgivning

▼B

- b) såfremt den pågældende efter den første udbetaling af ydelsen har haft en sådan beskæftigelse i en anden medlemsstat, påhviler det den kompetente institution i den førstnævnte medlemsstat at afholde de med ydelserne forbundne udgifter uden hensyntagen til den indtrådte forværring, efter den for denne institution gældende lovgivning; den kompetente institution i den sidstnævnte medlemsstat yder den pågældende et tillæg, hvis størrelse svarer til forskellen mellem de ydelser, der efter den for denne institution gældende lovgivning tilkommer den pågældende efter den indtrådte forværring, og de ydelser, som ville have tilkommet ham, før forværringen indtrådte, hvis han havde pådraget sig den pågældende sygdom på et tidspunkt, hvor han var omfattet af denne medlemsstats lovgivning
- c) såfremt en arbejdstager eller en selvstændig erhvervsdrivende, der har pådraget sig sclerogen pneumoconiose eller en sygdom, der er omfattet af en i medfør af artikel 57, stk. 6, truffet afgørelse, i det i litra b) omhandlede tilfælde ikke har ret til ydelser efter den sidstnævnte medlemsstats lovgivning, påhviler det den kompetente institution i den førstnævnte medlemsstat at udbetale ydelserne under hensyntagen til den indtrådte forværring efter den for denne institution gældende lovgivning. Den kompetente institution i den sidstnævnte medlemsstat skal dog afholde forskellen mellem de kontant-ydelser, herunder renter, der skal udbetales af den kompetente institution i den førstnævnte medlemsstat under hensyntagen til den indtrådte forværring, og de tilsvarende ydelser, der tilkom den pågældende, før forværring indtrådte
- d) en medlemsstats lovbestemmelser om nedsættelse, midlertidig inddragelse eller bortfald af ydelser, finder ikke anvendelse på en modtager af ydelser, der er fastsat af institutionerne i to medlemsstater i henhold til litra b).

2. I tilfælde af forværring af en erhvervssygdom, hvorpå artikel 57, stk. 5, har fundet anvendelse, gælder følgende regler:

- a) det påhviler den kompetente institution, der har tilkendt ydelserne efter bestemmelserne i artikel 57, stk. 1, at udbetale ydelserne under hensyntagen til den indtrådte forværring, efter den for denne institution gældende lovgivning
- b) udgifterne ved kontantydelse, herunder renter, skal fortsat fordeles på de institutioner, som har deltaget i udgifterne ved de tidligere udbetalte ydelser, efter bestemmelserne i artikel 57, stk. 5; såfremt den pågældende på ny har været beskæftiget ved et arbejde, der må antages at kunne forårsage eller forværre den pågældende erhvervssygdom, enten under lovgivningen i en af de medlemsstater, hvor han allerede havde været beskæftiget ved et arbejde af samme art, eller under en anden medlemsstats lovgivning, skal institutionen i denne stat dog afholde forskellen mellem de ydelser, der tilkommer den pågældende under hensyn til den indtrådte forværring, og de ydelser, der tilkom ham, før forværringen indtrådte.

Afdeling 3

Forskellige bestemmelser

Artikel 61

Regler for anvendelsen af særbestemmelser i visse lovgivninger

1. Såfremt der i den medlemsstat, på hvis område den pågældende befinder sig, ikke findes nogen forsikring mod arbejdsulykker eller erhvervssygdomme, eller såfremt der ikke under en bestående forsikringsordning er oprettet nogen institution, der udreder naturalydelser, skal disse ydelser udredes af den institution på opholds- eller bopælsstedet, som det påhviler at udrede naturalydelser i sygdomstilfælde.
2. Såfremt helt gratis naturalydelser efter den kompetente stats lovgivning er betinget af, at modtageren gør brug af en af arbejdsgiveren etableret lægetjeneste, skal de naturalydelser, der udredes i de i artikel 52 og artikel 55, stk. 1, omhandlede tilfælde, anses for udredet gennem en sådan lægetjeneste.

▼B

3. Såfremt den kompetente stats lovgivning omfatter en ordning vedrørende arbejdsgiverens forpligtelser, skal de naturalydelser, der udredes i de i artikel 52 og artikel 55, stk. 1, omhandlede tilfælde, anses for udredet på den kompetente institutions begæring.

4. Såfremt den kompetente stats ordning vedrørende erstatning for arbejdsulykker ikke har karakter af en tvungen forsikring, udredes naturalydelserne direkte af arbejdsgiveren eller af det forsikringsorgan, der træder i hans sted.

5. Såfremt tidligere indtrådte eller konstaterede arbejdsulykker eller erhvervssygdomme efter en medlemsstats lovgivning udtrykkeligt eller stiltiende skal tages i betragtning ved fastsættelse af invaliditetsgraden, af retten til ydelser eller af disses størrelse, skal den kompetente institution i den pågældende stat ligeledes tage arbejdsulykker eller erhvervssygdomme, der tidligere er indtruffet eller konstateret under lovgivningen i en anden medlemsstat, i betragtning, som om de var indtruffet eller konstateret under den for denne institution gældende lovgivning.

6. Såfremt senere indtrådte eller konstaterede arbejdsulykker eller erhvervssygdomme efter en medlemsstats lovgivning udtrykkeligt eller stiltiende skal tages i betragtning ved fastsættelse af invaliditetsgraden, af retten til ydelser eller af disses størrelse, skal den kompetente institution i den pågældende stat ligeledes tage arbejdsulykker eller erhvervssygdomme, der senere er indtruffet eller konstateret under lovgivningen i en anden medlemsstat, i betragtning, som om de var indtruffet eller konstateret under den for denne institution gældende lovgivning, på betingelse af:

- 1) at der ikke for den tidligere indtrådte eller konstaterede arbejdsulykker eller erhvervssygdom er tilkendt erstatning i henhold til den for institutionen gældende lovgivning, og
- 2) at der for den senere indtrådte eller konstaterede arbejdsulykke eller erhvervssygdom, uanset bestemmelserne i stk. 5, ikke tilkendes erstatning i henhold til den i den anden medlemsstat gældende lovgivning, under hvis bestemmelser ulykken eller sygdommen er indtrådt eller konstateret.

Artikel 62

Bestemmelserne om, hvilken ordning der skal finde anvendelse i tilfælde, hvor der er flere ordninger i bopæls- eller opholdslandet – Tidsbegrænsning af ydelser

1. Såfremt lovgivningen i opholds- eller bopælslandet omfatter flere forsikringsordninger, er det ordningen for arbejdere i stålindustrien, der skal finde anvendelse på de i artikel 52 eller artikel 55, stk. 1, omhandlede arbejdstagere og selvstændige erhvervsdrivende. Såfremt den nævnte lovgivning omfatter en særordning for personer beskæftiget i miner eller dermed ligestillede virksomheder, finder denne ordning dog anvendelse på nævnte kategori af beskæftigede, når den institution på opholds- eller bopælsstedet, som de pågældende retter henvendelse til, er kompetent med hensyn til administrationen af denne ordning.

2. Såfremt retten til at modtage ydelser efter en medlemsstats lovgivning er tidsbegrænset, kan den institution, for hvilken denne lovgivning gælder, medregne det tidsrum, i hvilket institutionen i en anden medlemsstat allerede har udredt ydelserne.

*Afdeling 4***Refusion mellem institutionerne***Artikel 63*

1. Det påhviler den kompetente institution at refundere udgifterne ved naturalydelser, der er ydet for dens regning i medfør af artikel 52 og artikel 55, stk. 1.

2. De i stk. 1 omhandlede refusioner fastsættes og gennemføres efter de regler, der er fastsat i den i artikel 98 omhandlede gennemførelsesforordning, mod dokumentation for de faktiske udgifter.

▼B

3. To eller flere medlemsstater eller deres kompetente myndigheder kan aftale andre refusionsregler eller give afkald på enhver refusion mellem de under disse hørende institutioner.

▼M4

Afdeling 5

Studerende*Artikel 63a*

Bestemmelserne i afdeling 1-4 finder tilsvarende anvendelse på studerende.

▼B

KAPITEL 5

YDELSER VED DØDSFALD*Artikel 64***Sammenlægning af forsikrings- eller bopælsperioder**

Den kompetente institution i en medlemsstat, efter hvis lovgivning erhvervelse, bevarelse eller generhvervelse af ret til ydelser ved dødsfald er betinget af, at der er tilbagelagt forsikrings- eller bopælsperioder, skal i fornødent omfang medregne forsikrings- eller bopælsperioder, der er tilbagelagt efter enhver anden medlemsstats lovgivning, som om det drejede sig om perioder, der var tilbagelagt efter den for denne institution gældende lovgivning.

*Artikel 65***Ret til ydelser, når dødsfaldet indtræffer – eller modtageren er bosat – i en anden medlemsstat end den kompetente stat**

1. Når en arbejdstager eller en selvstændig erhvervsdrivende, en pensionist eller rentemodtager, en pensions- eller renteansøger eller et af hans familiemedlemmer afgår ved døden i en anden medlemsstat end den kompetente stat, anses dødsfaldet for indtruffet på sidstnævnte stats område.

2. Det påhviler den kompetente institution at tilkende ydelser ved dødsfald efter den for denne institution gældende lovgivning, selv om modtageren er bosat i en anden medlemsstat end den kompetente stat.

3. Bestemmelserne i stk. 1 og 2 finder ligeledes anvendelse i tilfælde, hvor dødsfaldet skyldes en arbejdsulykke eller en erhvervssygdom.

*Artikel 66***Udbetaling af ydelser i tilfælde, hvor en afdød pensionist eller rentemodtager havde været bosat i en anden medlemsstat end den, hvor den institution, som det påhvilede at afholde udgifterne til naturalydelser, er beliggende**

I tilfælde, hvor en person, der modtager pension eller rente efter lovgivningen i en eller flere medlemsstater, afgår ved døden på et tidspunkt, da han er bosat i en anden medlemsstat end den, hvor den institution, som det i medfør af artikel 28 påhvilede at afholde udgifterne til naturalydelser til den pågældende, er beliggende, skal de ydelser ved dødsfald, hvortil der er erhvervet ret efter den for denne institution gældende lovgivning, udbetales af den nævnte institution og for dennes regning, som om pensionisten (rentemodtageren) på det tidspunkt, da han afgik ved døden, var bosat på den medlemsstats område, hvor nævnte institution er beliggende.

Bestemmelserne i det foregående afsnit finder tilsvarende anvendelse på en pensionists eller rentemodtagers familiemedlemmer.

▼ **M4***Artikel 66a***Studerende**

Bestemmelserne i artikel 64, 65 og 66 finder tilsvarende anvendelse på studerende og deres familiemedlemmer.

▼ **B**

KAPITEL 6

ARBEJDSLØSHED

Afdeling 1

Fælles bestemmelser*Artikel 67***Sammenlægning af forsikrings- eller beskæftigelsesperioder**

1. Den kompetente institution i en medlemsstat, efter hvis lovgivning erhvervelse, bevarelse eller generhvervelse af ret til ydelser er betinget af, at der er tilbagelagt forsikringsperioder, skal i fornødent omfang medregne forsikrings- eller beskæftigelsesperioder, der er tilbagelagt som arbejdstager efter enhver anden medlemsstats lovgivning, som om det drejede sig om forsikringsperioder, der var tilbagelagt efter den for denne institution gældende lovgivning, dog forudsat at beskæftigelsesperioderne ville være blevet anset for forsikringsperioder, hvis de havde været tilbagelagt efter denne lovgivning.

2. Den kompetente institution i en medlemsstat, efter hvis lovgivning erhvervelse, bevarelse eller generhvervelse af ret til ydelser er betinget af, at der er tilbagelagt beskæftigelsesperioder, skal i fornødent omfang medregne forsikrings- eller beskæftigelsesperioder, der er tilbagelagt som arbejdstager efter enhver anden medlemsstats lovgivning, som om det drejede sig om beskæftigelsesperioder, der var tilbagelagt efter den for denne institution gældende lovgivning.

3. Bortset fra de i artikel 71, stk. 1, litra a), nr. ii), og litra b), nr. ii), omhandlede tilfælde, er anvendelsen af bestemmelserne i stk. 1 og 2 betinget af, at den pågældende senest har tilbagelagt:

- forsikringsperioder, i det i stk. 1 omhandlede tilfælde
- beskæftigelsesperioder, i det i stk. 2 omhandlede tilfælde

efter den lovgivning, i henhold til hvilken ydelserne begæres.

4. Når det tidsrum, for hvilket ydelserne tilkendes, er afhængigt af længden af forsikrings- eller beskæftigelsesperioder, finder bestemmelserne i stk. 1 eller stk. 2 anvendelse, alt efter omstændighederne.

*Artikel 68***Beregning af ydelserne**

1. Den kompetente institution i en medlemsstat, hvor lovgivningen bestemmer, at ydelserne beregnes på grundlag af størrelsen af den tidligere løn, skal som grundlag for beregningen kun benytte den løn, som den pågældende har modtaget under sin seneste beskæftigelse på denne stats område. Hvis den pågældendes seneste beskæftigelse på denne stats område ikke har været i mindst fire uger, beregnes ydelserne dog på grundlag af den løn, der på den arbejdsløses bopæls- eller opholdssted sædvanligt ydes for en beskæftigelse, der svarer til eller kan sammenlignes med den, han senest har udøvet på en anden medlemsstats område.

2. Den kompetente institution i en medlemsstat, efter hvis lovgivning ydelsernes størrelse afhænger af antallet af familiemedlemmer, skal også tage familiemedlemmer, der er bosat på en anden medlemsstats område, i betragtning, som om de pågældende var bosat på den kompetente stats område. Dette gælder dog ikke, såfremt en anden person i familiemedlemmernes bopælsland har ret til ydelser ved arbejdsløshed,

▼B

for så vidt familiemedlemmerne tages i betragtning ved disse ydelsers beregning.

Afdeling 2

Arbejdsløse, der rejser til en anden medlemsstat end den kompetente stat*Artikel 69***Betingelser og grænser for bevarelse af ret til ydelser**

1. En helt arbejdsløs arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende, der opfylder de i en medlemsstats lovgivning foreskrevne betingelser for ret til ydelser, og som rejser til en eller flere andre medlemsstater for at søge beskæftigelse dér, bevarer sin ret til disse ydelser under følgende betingelser og inden for følgende grænser:

- a) han skal før sin afrejse have været tilmeldt som arbejdssøgende og have stået til rådighed for arbejdsformidlingen i den kompetente stat i mindst fire uger, efter at han blev arbejdsløs. Det kompetente arbejdsformidlingskontor eller den kompetente institution kan dog give samtykke til, at han rejser inden udløbet af denne frist
- b) han skal tilmelde sig som arbejdssøgende ved arbejdsformidlingen i hver af de medlemsstater, han rejser til, og underkaste sig den dér bestående kontrol; denne betingelse anses for opfyldt for tidsrummet forud for tilmeldingen, såfremt denne sker inden syv dage efter det tidspunkt, da den pågældende er ophørt med at stå til rådighed for arbejdsformidlingen i den stat, han har forladt; i undtagelsestilfælde kan det kompetente arbejdsformidlingskontor eller den kompetente institution forlænge denne frist
- c) retten til ydelser bevares i et tidsrum af højst tre måneder, regnet fra det tidspunkt, da den pågældende er ophørt med at stå til rådighed for arbejdsformidlingen i den stat, han har forladt, dog således at det samlede tidsrum, for hvilket der tilkendes ydelser, ikke kan overstige det tidsrum, for hvilket den pågældende har ret til ydelser i medfør af den nævnte stats lovgivning; hvor det drejer sig om en sæsonarbejder, er dette tidsrum yderligere begrænset til den resterende del af den sæson, for hvilken han er ansat.

2. Såfremt den pågældende vender tilbage til den kompetente stat inden udløbet af den periode, i hvilken han efter bestemmelserne i stk. 1, litra c), har ret til ydelser, er han fortsat berettiget til ydelser efter denne stats lovgivning; såfremt han ikke vender tilbage til den kompetente stat inden udløbet af nævnte periode, mister han enhver ret til ydelser efter denne stats lovgivning; i undtagelsestilfælde kan det kompetente arbejdsformidlingskontor eller den kompetente institution forlænge denne frist.

3. Bestemmelserne i stk. 1 kan kun gøres gældende én gang mellem to beskæftigelsesperioder.

4. Hvis den kompetente stat er Belgien, generhverver en arbejdsløs, som vender tilbage dertil efter udløbet af den i stk. 1, litra c), fastsatte frist af tre måneder, først retten til ydelser fra dette land, efter at han har været beskæftiget dér i mindst tre måneder.

*Artikel 70***Udbetaling af ydelser samt refusioner**

1. I de i artikel 69, stk. 1, omhandlede tilfælde udbetales ydelserne af institutionen i hver af de stater, hvor den arbejdsløse søger beskæftigelse.

Det påhviler den kompetente institution i den medlemsstat, af hvis lovgivning arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende har været omfattet under sin seneste beskæftigelse, at refundere disse ydelser.

2. De i stk. 1 omhandlede refusioner fastsættes og gennemføres efter de regler, der er fastsat i den i artikel 98 omhandlede gennemførelses-

▼B

forordning, enten mod dokumentation for de faktiske udgifter eller på grundlag af fikserede beløb.

3. To eller flere medlemsstater eller deres kompetente myndigheder kan aftale andre refusions- eller betalingsregler eller give afkald på enhver refusion mellem de under disse hørende institutioner.

Afdeling 3

Arbejdsløse, som under deres seneste beskæftigelse var bosat i en anden medlemsstat end den kompetente stat

Artikel 71

1. Arbejdsløse arbejdstagere, som under deres seneste beskæftigelse var bosat i en anden medlemsstat end den kompetente stat, modtager ydelser efter følgende regler:

- a) i) grænsearbejdere, der er delvis eller periodisk arbejdsløse i den virksomhed, hvor de er beskæftiget, modtager ydelser efter lovgivningen i den kompetente stat, som om de var bosat på denne stats område; disse ydelser udbetales af den kompetente institution
- ii) grænsearbejdere, der er helt arbejdsløse, modtager ydelser efter lovgivningen i den medlemsstat, på hvis område de er bosat, som om de under deres seneste beskæftigelse havde været omfattet af denne lovgivning; disse ydelser udbetales af bopælsstedets institution for denne institutions regning
- b) i) andre arbejdstagere end grænsearbejdere, der er delvis, periodisk eller helt arbejdsløse, og som fortsat står til rådighed for deres arbejdsgiver eller for arbejdsformidlingen på den kompetente stats område, modtager ydelser efter lovgivningen i denne stat, som om de var bosat på dens område; disse ydelser udbetales af den kompetente institution
- ii) andre arbejdstagere end grænsearbejdere, der er helt arbejdsløse, og som stiller sig til rådighed for arbejdsformidlingen i den medlemsstat, på hvis område de er bosat, eller som vender tilbage til denne stats område, modtager ydelser efter denne stats lovgivning, som om de senest havde været beskæftiget dér; disse ydelser udbetales af bopælsstedets institution for denne institutions regning; hvis den pågældende arbejdstager allerede har fået tilkendt ydelser for den kompetente institutions regning i den medlemsstat, af hvis lovgivning han senest har været omfattet, skal han dog modtage ydelser i overensstemmelse med reglerne i artikel 69; udbetaling af ydelser efter lovgivningen i den stat, hvor den arbejdsløse er bosat, stilles i bero i det tidsrum, hvor han i medfør af artikel 69 kan gøre krav på ydelser efter den lovgivning, hvoraf han senest har været omfattet.

2. Så længe en arbejdsløs har ret til ydelser i medfør af stk. 1, litra a), nr. i), eller litra b), nr. i), kan han ikke gøre krav på ydelser efter lovgivningen i den medlemsstat, på hvis område han er bosat.

▼M3

Afdeling 4

Personer, der er omfattet af en særlig ordning for tjenestemænd

Artikel 71a

1. Bestemmelserne i afdeling 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse på personer, der er omfattet af en særlig arbejdsløshedsordning for tjenestemænd.

2. Bestemmelserne i afdeling 3 finder ikke anvendelse på personer, der er omfattet af en særlig arbejdsløshedsordning for tjenestemænd. En arbejdsløs, som er omfattet af en særlig arbejdsløshedsordning for tjenestemænd, som er deltids- eller fuldtidsarbejdsløs, og som under sin seneste beskæftigelse var bosat i en anden medlemsstat end den kompetente stat, modtager ydelser efter lovgivningen i den kompetente stat,

▼ M3

som om den pågældende var bosat på denne stats område; disse ydelser udbetales af den kompetente institution for dennes regning.

▼ B

KAPITEL 7 (8)

FAMILIEYDELSER

*Artikel 72 (8)***Sammenlægning af forsikrings- eller beskæftigelsesperioder eller perioder med selvstændig virksomhed**

Den kompetente institution i en medlemsstat, efter hvis lovgivning erhvervelse af ret til ydelser er betinget af, at der er tilbagelagt forsikrings- eller beskæftigelsesperioder eller perioder med selvstændig erhvervsvirksomhed, medregner i fornødent omfang forsikrings- eller beskæftigelsesperioder, eller perioder med selvstændig erhvervsvirksomhed, der er tilbagelagt i enhver anden medlemsstat, som om det drejede sig om perioder, der var tilbagelagt efter den for denne institution gældende lovgivning.

*Artikel 72a (9) (14)***Fuldtidsarbejdsløse**

En fuldtidsarbejdsløs, som er omfattet af artikel 71, stk. 1, litra a), nr. ii), eller litra b), nr. ii), første punktum, modtager for de af sine familiemedlemmer, som er bosiddende i samme medlemsstat som han, familieydelser i henhold til bestemmelserne i denne stats lovgivning, som om han under sin seneste beskæftigelse havde været omfattet af denne lovgivning, i givet fald under iagttagelse af bestemmelserne i artikel 72. Disse ydelser udredes af institutionen på bopælsstedet og for denne institutions regning.

Hvis der i den lovgivning, som denne institution anvender, er fastsat bestemmelser om opkrævning af bidrag fra arbejdsløse til dækning af familieydelser, har institutionen ret til at opkræve disse bidrag i overensstemmelse med bestemmelserne i den lovgivning, der gælder for institutionen.

*Artikel 73 (8)***Arbejdstagere eller selvstændige erhvervsdrivende, hvis familiemedlemmer er bosat i en anden medlemsstat end den kompetente stat**

En arbejder eller en selvstændig erhvervsdrivende, der er omfattet af en medlemsstats lovgivning, har for de af sine familiemedlemmer, der er bosiddende på en anden medlemsstats område, ret til familieydelser efter lovgivningen i førstnævnte stat, som om de pågældende var bosiddende på dennes område, jf. dog bestemmelserne i bilag VI.

*Artikel 74 (8)***Arbejdsløse, hvis familiemedlemmer er bosat i en anden medlemsstat end den kompetente stat**

En arbejdsløs arbejder eller selvstændig erhvervsdrivende, der modtager ydelser ved arbejdsløshed efter lovgivningen i en medlemsstat, har for de af sine familiemedlemmer, der er bosat på en anden medlemsstats område, ret til familieydelser efter lovgivningen i den førstnævnte stat, som om de pågældende var bosiddende på dennes område, jf. dog bestemmelserne i bilag VI.

*Artikel 75 (8)***Udbetaling af ydelser**

1. I de i artikel 73 omhandlede tilfælde udbetales familieydelserne af den kompetente institution i den stat, af hvis lovgivning arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende er omfattet, og i de i artikel 74 omhandlede tilfælde af den kompetente institution i den stat, efter hvis lovgivning den arbejdsløse eller den selvstændige erhvervsdrivende modtager ydelser ved arbejdsløshed. Ydelserne udbetales efter de

▼B

bestemmelser, der gælder for disse institutioner, hvad enten den fysiske eller juridiske person, til hvem ydelserne skal udbetales, er bosiddende, opholder sig eller har sit hjemsted på den kompetente stats område eller på en anden medlemsstats område.

2. Såfremt den person, til hvem familieydelserne skal udbetales, ikke anvender dem til familiemedlemmernes underhold, skal den kompetente institution dog efter anmodning og gennem institutionen på familiemedlemmernes bopælssted eller den institution eller det organ, der er udpeget hertil af den kompetente myndighed i familiemedlemmernes bopælsstat, udbetale disse ydelser med frigørende virkning til den fysiske eller juridiske person, som faktisk forsørger familiemedlemmerne.

3. To eller flere medlemsstater kan i overensstemmelse med artikel 8 aftale, at den kompetente institution, enten direkte eller gennem institutionen på familiemedlemmernes bopælssted, skal udbetale de familieydelser, der er ret til efter lovgivningen i disse stater eller i en af disse stater, til den fysiske eller juridiske person, som faktisk forsørger familiemedlemmerne.

Artikel 76 (8)

Prioritetsregler i tilfælde af samtidig ret til familieydelser i medfør af lovgivningen i den kompetente stat og i medfør af lovgivningen i den medlemsstat, hvor familiemedlemmerne er bosat

1. Når der i medfør af lovgivningen i den medlemsstat, på hvis område familiemedlemmerne er bosat, kan udbetales familieydelser, stilles retten til familieydelser, der i medfør af lovgivningen i en anden medlemsstat i samme periode kan udbetales til det samme familiemedlem som følge af udøvelse af erhvervsvirksomhed, i påkommende tilfælde i overensstemmelse med artikel 73 eller 74, i bero i et omfang svarende til det beløb, der er fastsat i lovgivningen i førstnævnte medlemsstat.

2. Når der ikke er indgivet ansøgning om ydelser i den medlemsstat, på hvis område familiemedlemmerne er bosat, kan den kompetente institution i den anden medlemsstat anvende bestemmelserne i stk. 1, som om der var blevet tilkendt ydelser i førstnævnte medlemsstat.

▼M4*Artikel 76a***Studerende**

Bestemmelserne i artikel 72 finder tilsvarende anvendelse på studerende.

▼B

KAPITEL 8

YDELSER TIL BØRN, DER FORSØRGES AF PENSIONISTER ELLER RENTEMODTAGERE, SAMT TIL BØRN, DER HAR MISTET BEGGE FORÆLDRE ELLER EN AF DEM

*Artikel 77***Børn, der forsørges af pensionister eller rentemodtagere**

1. Ved udtrykket »ydelser« forstår i denne artikel børnetilskud til personer, der modtager pension eller rente i anledning af alderdom, invaliditet, arbejdsulykke eller erhvervssygdom, samt de til sådanne pensioner eller renter ydede børnetillæg, med undtagelse af tillæg, der ydes i henhold til forsikringen mod arbejdsulykker og erhvervssygdomme.

2. Ydelserne skal udredes efter følgende regler, uanset i hvilken medlemsstat pensionisten (rentemodtageren) eller børnene er bosat:

- a) en person, der kun har ret til pension eller rente efter lovgivningen i én medlemsstat, modtager ydelserne efter lovgivningen i den

▼B

medlemsstat, som er kompetent med hensyn til pensionen eller renten

- b) en person, der har ret til pension eller rente efter lovgivningen i flere medlemsstater, modtager ydelserne
 - i) efter lovgivningen i den af disse stater, på hvis område han er bosat, såfremt han dér har opnået ret til en af de i stk. 1 nævnte ydelser i medfør af denne stats lovgivning, i givet fald under iagttagelse af bestemmelserne i artikel 79, stk. 1, litra a), eller
 - ii) i andre tilfælde efter den af disse medlemsstaters lovgivning, hvoraf den pågældende har været omfattet længst, såfremt han har erhvervet ret til en af de i stk. 1 nævnte ydelser efter den nævnte lovgivning, i givet fald under iagttagelse af bestemmelserne i artikel 79, stk. 1, litra a); såfremt den pågældende ikke har erhvervet nogen ret efter denne lovgivning, undersøges det, om betingelserne for erhvervelse af ret efter lovgivningen i de øvrige berørte medlemsstater er til stede, idet de forsikrings- eller bopælsperioder, der er tilbagelagt efter disse medlemsstaters lovgivning, lægges til grund i rækkefølge efter aftagende længde.

*Artikel 78***Børn, der har mistet begge forældre eller en af dem****▼M5**

1. Ved udtrykket »ydelser« forstår i denne artikel børnetilskud og i givet fald supplerende eller særlige tilskud til børn, der har mistet begge forældre eller en af dem.

▼B

2. Ydelser til sådanne børn skal udredes efter følgende regler, uanset i hvilken medlemsstat barnet eller den fysiske eller juridiske person, som faktisk forsørger det, er bosat:
 - a) for så vidt angår et barn af en afdød arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende, som kun har været omfattet af lovgivningen i én medlemsstat, efter denne stats lovgivning
 - b) for så vidt angår et barn af en afdød arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende, som har været omfattet af lovgivningen i flere medlemsstater:
 - i) efter lovgivningen i den af disse stater, på hvis område barnet er bosat, såfremt der dér er erhvervet ret til en af de i stk. 1 nævnte ydelser i medfør af denne stats lovgivning, i givet fald under iagttagelse af bestemmelserne i artikel 79, stk. 1, litra a), eller
 - ii) i andre tilfælde efter den af disse medlemsstaters lovgivning, hvoraf den afdøde har været omfattet længst, såfremt der er erhvervet ret til en af de i stk. 1 nævnte ydelser i medfør af den nævnte lovgivning, i givet fald under iagttagelse af bestemmelserne i artikel 79, stk. 1, litra a); såfremt der ikke er erhvervet nogen ret efter denne lovgivning, undersøges det, om betingelserne for erhvervelse af ret efter lovgivningen i de øvrige berørte medlemsstater er til stede, idet de forsikrings- eller bopælsperioder, der er tilbagelagt efter disse medlemsstaters lovgivning, lægges til grund i rækkefølge efter aftagende længde.

Den medlemsstats lovgivning, hvorefter de i artikel 77 omhandlede ydelser til børn af en pensionist eller en rentemodtager skal udredes, finder dog fortsat anvendelse efter den pågældende pensionists eller rentemodtagers død, for så vidt angår udredelse af ydelser til hans efterladte børn.

▼M5*Artikel 78a*

Pensioner til børn, der har mistet begge forældre eller en af dem, bortset fra pensioner, der ydes i henhold til forsikringsordninger for arbejdsulykker og erhvervssygdomme, behandles som »ydelser« i henhold til artikel 78, stk. 1, hvis afdøde på et tidspunkt var omfattet af en ordning, der kun omfatter børnetilskud eller supplerende eller særlige tilskud til

▼ M5

børn, der har mistet begge forældre eller en af dem. Disse ordninger er opført i bilag VIII.

▼ B*Artikel 79 (7)*

Fælles bestemmelser om ydelser til børn, der forsørges af pensionister eller rentemodtagere, samt til børn, der har mistet begge forældre eller en af dem

1. Ydelserne efter artikel ►M5 77, 78 og 78a ◀ skal udredes efter den på grundlag af reglerne i de nævnte artikler bestemte lovgivning af den institution, som det påhviler at anvende nævnte lovgivning, og for denne institutions regning, som om pensionisten (rentemodtageren) eller den afdøde kun havde været omfattet af lovgivningen i den kompetente stat.

Herved skal dog følgende iagttages:

- a) såfremt erhvervelse, bevarelse eller generhvervelse af ret til ydelser efter denne lovgivning er afhængig af længden af forsikrings-, beskæftigelses- eller bopælsperioderne eller af perioderne med selvstændig virksomhed, fastsættes denne længde i givet fald under iagttagelse af bestemmelserne i artikel 45 eller 72, alt efter omstændighederne
- b) såfremt ydelsernes størrelse efter denne lovgivning beregnes på grundlag af pensionens størrelse eller beror på forsikringsperiodernes længde, skal de teoretiske beløb, der er fastsat efter bestemmelserne i artikel 46, stk. 2, lægges til grund ved beregningen af de omhandlede ydelsers størrelse.

2. Hvor anvendelsen af den i artikel 77, stk. 2, litra b), nr. ii), og artikel 78, stk. 2, litra b), nr. ii), fastsatte regel ville bevirke, at flere medlemsstater bliver kompetente som følge af, at perioderne er af samme længde, udredes ydelserne efter artikel ►M5 77, 78 eller 78a ◀, efter den af disse medlemsstaters lovgivning, hvoraf pensionisten, rentemodtageren eller afdøde senest har været omfattet.

3. Ret til ydelser i medfør af enten national lovgivning alene eller bestemmelserne i stk. 2 og i artikel ►M5 77, 78 og 78a ◀ stilles i bero, såfremt der i kraft af erhvervsudøvelse kan kræves udbetalt familieydelser eller børnetilskud for de pågældende børn efter en medlemsstats lovgivning. I så fald betragtes de pågældende som en selvstændig erhvervsdrivendes familiemedlemmer.

▼ M3*Artikel 79a*

Bestemmelser vedrørende ydelser til forældreløse børn i medfør af en særlig ordning for tjenestemænd

1. Uanset ►M5 artikel 78a ◀ beregnes børnepensioner, som stammer fra en særlig ordning for tjenestemænd, i overensstemmelse med bestemmelserne i kapitel 3.

2. Når der i et af de i stk. 1 omhandlede tilfælde også er tilbagelagt forsikrings-, beskæftigelses- eller bopælsperioder eller perioder med selvstændig erhvervsvirksomhed efter en almindelig ordning, udbetales ydelserne efter denne almindelige ordning i overensstemmelse med bestemmelserne i kapitel 8 ►M5 medmindre andet er fastsat i artikel 44, stk. 3 ◀. Forsikrings- eller beskæftigelsesperioder eller perioder med selvstændig erhvervsvirksomhed, der er tilbagelagt efter bestemmelserne i en særlig ordning for tjenestemænd, eller perioder, som i henhold til denne medlemsstats lovgivning sidestilles med sådanne perioder, tages efter behov i betragtning med henblik på erhvervelse, bevarelse eller generhvervelse af rettighederne til ydelser i overensstemmelse med bestemmelserne i nævnte almindelige ordning.

▼ B

AFSNIT IV

DEN ADMINISTRATIVE KOMMISSION FOR VANDRENDE ARBEJDSSTAGERES SOCIALE SIKRING

▼B*Artikel 80***Sammensætning og virksomhed**

1. Den Administrative Kommission for Vandrende Arbejdstagere's Sociale Sikring, i det følgende benævnt »den administrative kommission«, der er oprettet under Kommissionen, består af en regeringsrepræsentant for hver af medlemsstaterne, eventuelt bistået af tekniske rådgivere. En repræsentant for Kommissionen deltager i den administrative kommissions møder, med status som rådgiver.
2. Den administrative kommission modtager teknisk bistand af Det Internationale Arbejdsbureau inden for rammerne af de overenskomster, der herom er afsluttet mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Internationale Arbejdsorganisation.
3. Vedtægterne for den administrative kommission fastsættes af dens medlemmer ved overenskomst mellem disse. Beslutninger vedrørende de i artikel 81, litra a), omhandlede fortolkningsspørgsmål kan kun træffes med enstemmighed. De trufne beslutninger skal i fornødent omfang offentliggøres.
4. Den administrative kommissions sekretariatsforretninger varetages af Kommissionen.

*Artikel 81***Den administrative kommissions opgaver**

Den administrative kommission har følgende opgaver:

- a) at behandle ethvert administrativt spørgsmål eller fortolkningsspørgsmål, der opstår i forbindelse med bestemmelserne i denne forordning og senere forordninger eller med enhver overenskomst eller ordning, der træffes inden for rammerne af disse forordninger, uden at dette berører de pågældende myndigheders, institutioners eller enkeltpersoners ret til at benytte sig af de procedurer og domstole, der er fastsat i medlemsstaternes lovgivning, i denne forordning eller i traktaten
- b) efter anmodning af de kompetente myndigheder, institutioner og domstole i medlemsstaterne at foretage oversættelse af dokumentet, der vedrører anvendelsen af denne forordning, især oversættelse af begæringen indgivet af personer, der kan være omfattet af bestemmelserne i denne forordning
- c) at fremme og udvikle samarbejdet mellem medlemsstaterne på den sociale sikrings område med særligt henblik på sundhedsmæssige og sociale foranstaltninger af fælles interesse

▼M1

- d) at fremme og udvikle samarbejdet mellem medlemsstaterne ved at modernisere procedurerne for dataudveksling, især ved at tilpasse informationsstrømmen mellem institutionerne til telematikudveksling under hensyntagen til udviklingen inden for databehandling i de enkelte medlemsstater. Denne modernisering har især til formål at fremskynde tilkendelsen af ydelser

▼B

- e) at indsamle det materiale, der skal lægges til grund for den regnskabsmæssige opgørelse af de udgifter, der påhviler medlemsstaternes institutioner efter bestemmelserne i denne forordning og foretage den årlige regnskabsopgørelse mellem de nævnte institutioner
- f) at udøve enhver anden funktion, der i medfør af denne forordning og senere forordninger eller enhver overenskomst eller ordning, der måtte blive truffet inden for rammerne af disse forordninger, henhører under dens kompetence
- g) at fremsætte forslag for Kommissionen med henblik på udarbejdelse af fremtidige forordninger samt med henblik på ændring af denne forordning og senere forordninger.

AFSNIT V

**DET RÅDGIVENDE UDVALG FOR VANDRENDE ARBEJDS-
TAGERES SOCIALE SIKRING**
*Artikel 82 (B)***Oprettelse, sammensætning og virksomhed**

1. Der nedsættes et Rådgivende Udvalg for Vandrende Arbejdstageres Sociale Sikring, i det følgende benævnt »det rådgivende udvalg«, bestående af 90 ordinære medlemmer, der fordeler sig således for hver af medlemsstaterne:

- a) to regeringsrepræsentanter, hvoraf mindst én skal være medlem af den administrative kommission
- b) to repræsentanter for arbejdstagerorganisationerne
- c) to repræsentanter for arbejdsgiverorganisationerne.

For hver af de nævnte kategorier udnævnes der for hver medlemsstat en suppleant.

2. Det rådgivende udvalgs, ordinære medlemmer og suppleanter udnævnes af Rådet, der, for så vidt angår arbejdstager- og arbejdsgiverrepræsentanterne, skal søge at opnå en sammensætning af udvalget, der sikrer en rimelig repræsentation for de forskellige interesseområder.

Fortegnelsen over ordinære medlemmer og suppleanter bekendtgøres af Rådet i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

3. De ordinære medlemmers og suppleanternes funktionstid er to år. Genudnævnelse kan finde sted. Ved udløbet af deres funktionstid fortsætter medlemmerne og suppleanterne i deres hverv, indtil deres efterfølgere er udpeget, eller genudnævnelse har fundet sted.

4. En repræsentant for Kommissionen fungerer som formand for det rådgivende udvalg. Formanden deltager ikke i afstemningen.

5. Det rådgivende udvalg træder sammen mindst én gang om året. Det indkaldes af formanden, enten på dennes eget initiativ eller efter skriftlig begæring rettet til formanden af mindst en tredjedel af medlemmerne.

Sådan begæring skal indeholde konkrete forslag til dagsordenen.

6. Det rådgivende udvalg kan på forslag af formanden undtagelsesvis beslutte at indhente udtalelser fra enkeltpersoner eller repræsentanter for organer, der har betydelig erfaring på den sociale sikrings område. Udvalget kan endvidere, på samme vilkår som den administrative kommission, gøre brug af teknisk bistand fra Det Internationale Arbejdsbureau inden for rammerne af de mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Internationale Arbejdsorganisation afsluttede overenskomster.

7. Det rådgivende udvalgs udtalelser og forslag skal begrundes. De vedtages med absolut flertal af de gyldigt afgivne stemmer.

Udvalget fastsætter ved flertalsbeslutning sin forretningsorden, som skal godkendes af Rådet efter indhentet udtalelse fra Kommissionen.

8. De rådgivende udvalgs sekretariatsforretninger varetages af Kommissionen.

*Artikel 83***Det rådgivende udvalgs opgaver**

Det rådgivende udvalg kan på begæring af Kommissionen, af den administrative kommission eller på eget initiativ:

- a) undersøge generelle eller principielle spørgsmål og problemer, som opstår ved anvendelsen af de forordninger, der er vedtaget inden for rammerne af traktatens artikel 51

▼B

- b) afgive udtalelser til den administrative kommission om de pågældende spørgsmål samt fremsætte forslag med henblik på en eventuel revision af forordningerne.

AFSNIT VI

FORSKELLIGE BESTEMMELSER

*Artikel 84 (7)***Samarbejde mellem de kompetente myndigheder**

1. De kompetente myndigheder i medlemsstaterne skal underrette hinanden om:

- a) de foranstaltninger, de har truffet med henblik på anvendelsen af denne forordning
- b) sådanne ændringer i deres lovgivning, som må antages at berøre anvendelsen af denne forordning.

2. Medlemsstaternes myndigheder og institutioner skal med henblik på anvendelsen af denne forordning yde hinanden bistand, som om det drejede sig om anvendelsen af deres egen lovgivning. Den gensidige administrative bistand ydes i princippet vederlagsfrit af de nævnte myndigheder og institutioner. De kompetente myndigheder i medlemsstaterne kan dog aftale, at visse udgifter skal være genstand for refusion.

3. Medlemsstaternes myndigheder og institutioner kan med henblik på anvendelsen af denne forordning forhandle direkte med hinanden samt med de pågældende personer eller deres repræsentanter.

4. En medlemsstats myndigheder, institutioner og domstole kan ikke afvise begæringer eller andre dokumenter, der forelægges dem, med den begrundelse, at de er affattet på en anden medlemsstats officielle sprog. De kan i givet fald gøre brug af bestemmelserne i artikel 81, litra b).

- 5. a) Når myndighederne eller institutionerne i en medlemsstat i henhold til denne forordning eller den i artikel 98 omhandlede gennemførelsesforordning meddeler personlige data til myndighederne eller institutionerne i en anden medlemsstat, er denne meddelelse omfattet af lovbestemmelserne om databeskyttelse i den medlemsstat, som fremsender dem.

Enhver senere meddelelse samt dataenes lagring, ændring og sletning er omfattet af bestemmelserne i lovgivningen om databeskyttelse i den medlemsstat, som modtager dem.

- b) Anvendelsen af personlige data til andre formål end social sikring kan kun ske med den pågældende persons samtykke eller i overensstemmelse med de andre garantier, der er fastsat i den nationale lovgivning.

*Artikel 85***Fritagelse for eller nedsættelse af afgifter eller gebyrer – Fritagelse for legalisering**

1. Enhver i en medlemsstats lovgivning fastsat fritagelse for eller nedsættelse af afgifter, stempel-, rets- eller registreringsgebyrer for akter eller dokumenter, der kan kræves fremlagt i henhold til den pågældende stats lovgivning, skal udstrækkes til også at omfatte tilsvarende akter og dokumenter, der kan kræves fremlagt i henhold til en anden medlemsstats lovgivning eller i henhold til denne forordning.

2. Attester, dokumenter og akter af enhver art, der kan kræves fremlagt i forbindelse med anvendelsen af denne forordning, er fritaget for legalisering af diplomatiske eller konsulære myndigheder.

▼M1

3. En elektronisk meddelelse, som fremsendes af en institution i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning og i gennemførelsesforordningen, kan ikke afvises af nogen myndighed eller institution i en anden medlemsstat med den begrundelse, at den er blevet modtaget elektronisk, når modtagerinstitutionen har erklæret sig rede til at modtage elektroniske meddelelser. Gengivelse eller registrering af sådanne meddelelser betragtes som værende en korrekt gengivelse af det originale dokument eller registrering af de data, det vedrører, indtil det modsatte bevises.

En elektronisk meddelelse anses for gyldig, hvis det computersystem, hvori meddelelsen er registreret, indeholder de fornødne sikkerhedsforanstaltninger til at forhindre enhver ændring, videregivelse eller adgang til registreringen. Det skal til enhver tid være muligt at gengive de registrerede data i en direkte letlæselig form. Når en elektronisk meddelelse overføres fra en institution til en anden, skal der træffes de fornødne sikkerhedsforanstaltninger i overensstemmelse med de pågældende fællesskabsbestemmelser.

▼B*Artikel 86 (14)***Begæringer, erklæringer, klage eller appel indgivet til en myndighed, institution eller domstol i en anden medlemsstat end den kompetente stat**

1. Begæringer, erklæringer, klager eller appel, der i medfør af en medlemsstats lovgivning skal være indgivet til en myndighed, en institution eller en domstol i den pågældende stat inden en bestemt frist, skal anses for rettidigt indgivet, såfremt de inden for samme frist er indgivet til en tilsvarende myndighed, institution eller domstol i en anden medlemsstat. I så fald skal den myndighed, institution eller domstol, der har modtaget nævnte begæringer, erklæringer, klage eller appel, straks oversende dem, enten direkte eller gennem de kompetente myndigheder i de pågældende medlemsstater, til den kompetente myndighed, institution eller domstol i den førstnævnte stat. Datoen for indgivelse af disse begæringer, erklæringer, klage eller appel til en myndighed, institution eller domstol i den sidstnævnte stat skal anses for at være datoen for deres indgivelse til den kompetente myndighed, institution eller domstol, der skal behandle den.

2. Såfremt en person, der efter en medlemsstats lovgivning er berettiget dertil, indgiver en ansøgning om familieydelse i en medlemsstat, som ikke har forrang som den kompetente stat, anses den dato, hvor denne første ansøgning er blevet indgivet, som datoen for dens indgivelse til den kompetente myndighed, institution eller domstol, forudsat at en ny ansøgning indgives i den medlemsstat, som har forrang som den kompetente stat, af en person, som er berettiget hertil i overensstemmelse med denne stats lovgivning. Sidstnævnte ansøgning skal indgives senest ét år efter, at der er givet meddelelse om afslag på den første ansøgning eller om ophør af betaling af ydelsen i førstnævnte medlemsstat.

*Artikel 87***Lægeundersøgelser**

1. De i en medlemsstats lovgivning foreskrevne lægeundersøgelser kan på den kompetente institutions begæring foretages på en anden medlemsstats område af institutionen på det sted, hvor modtageren af ydelsen har ophold eller bopæl, på de vilkår, der er fastsat i den i artikel 98 omhandlede gennemførelsesforordning, eller, såfremt denne ikke indeholder forskrifter herom, på de vilkår, der er aftalt mellem de kompetente myndigheder i de pågældende medlemslande.

2. Lægeundersøgelser, der foretages på de i stk. 1 fastsatte vilkår, anses for foretaget på den kompetente stats område.

*Artikel 88***Overførsler fra en medlemsstat til en anden af de i henhold til denne forordning skyldige beløb**

▼B

Pengeoverførsler, der foretages i henhold til denne forordning, skal i givet fald ske i overensstemmelse med de aftaler herom, der på tidspunktet for overførslen er gældende mellem de pågældende medlemsstater. Hvor der ikke består sådanne aftaler mellem to medlemsstater, skal de kompetente myndigheder i disse stater eller de myndigheder, hvorunder internationale betalinger henhører, aftale de fornødne foranstaltninger til gennemførelse af sådanne overførsler.

*Artikel 89***Særregler for anvendelsen af visse medlemsstaters lovgivning**

Særregler for anvendelsen af visse medlemsstaters lovgivning er anført i bilag VI.

Artikel 90 (8)

.

*Artikel 91***Bidrag, som påhviler arbejdsgivere eller virksomheder, hvis bopæl henholdsvis hjemsted ikke ligger i den kompetente stat**

Der kan ikke pålægges en arbejdsgiver højere bidrag som følge af, at han er bosat, eller hans virksomhed har sit hjemsted, i en anden medlemsstat end den kompetente stat.

*Artikel 92***Inddrivelse af bidrag**

1. Skyldige bidrag til en medlemsstats institution kan inddrives på en anden medlemsstats område efter den administrative procedure og med de garantier og fortrinsrettigheder, som gælder for inddrivelse af skyldige bidrag til en tilsvarende institution i den sidstnævnte stat.
2. Nærmere regler for anvendelsen af bestemmelserne i stk. 1 skal om fornødent fastlægges i den i artikel 98 omhandlede gennemførelsesforordning eller ved aftaler mellem medlemsstaterne. Sådanne regler vil ligeledes kunne omfatte fremgangsmåden ved tvangsmæssig inddrivelse.

*Artikel 93***Forpligtede institutions krav over for en erstatningspligtig tredjemand**

1. Såfremt en person modtager ydelser efter en medlemsstats lovgivning for en skade, der skyldes en begivenhed indtruffet på en anden medlemsstats område, gælder følgende regler for den forpligtede institutions eventuelle krav over for en erstatningspligtig tredjemand:
 - a) når den forpligtede institution efter den for denne gældende lovgivning er indtrådt i de krav, som modtageren har over for tredjemand, skal enhver medlemsstat anerkende denne indtræden
 - b) når den forpligtede institution har et selvstændigt krav over for tredjemand, skal enhver medlemsstat anerkende dette krav.
2. Såfremt en person modtager ydelser i medfør af en medlemsstats lovgivning for en skade, der skyldes en begivenhed indtruffet på en anden medlemsstats område, gælder de regler i den nævnte lovgivning, som bestemmer, i hvilke tilfælde arbejdsgivere eller de af dem beskæftigede arbejdstagere er fritaget for civilretligt ansvar, i forhold til den pågældende person eller til den kompetente institution.

Bestemmelserne i stk. 1 finder tilsvarende anvendelse på den forpligtede institutions eventuelle krav over for en arbejdsgiver eller de af denne beskæftigede arbejdstagere, i tilfælde hvor det ikke kan udelukkes, at de pågældende er erstatningspligtige.
3. Når to eller flere medlemsstater eller de kompetente myndigheder i disse stater i henhold til artikel 36, stk. 3, og/eller artikel 63, stk. 3, har indgået aftale om afkald på refusion mellem de under deres kompetence

▼B

enhørende institutioner, gælder følgende om eventuelle krav over for en ansvarlig tredjemand:

- a) såfremt institutionen i opholds- eller bopælsmedlemsstaten tilkender en person ydelser for en skade, der er indtrådt på den pågældende stats område, kan denne institution i henhold til den for institutionen gældende lovgivning indtræde i krav eller gøre et selvstændigt krav gældende over for en erstatningspligtig tredjemand
- b) ved anvendelsen af litra a)
 - i) betragtes ydelsesmodtageren som tilknyttet institutionen på opholds- eller bopælsstedet, og
 - ii) denne institution anses for at være den institution, som det påhviler at udrede ydelsen
- c) bestemmelserne i stk. 1 og 2 finder fortsat anvendelse på ydelser, der ikke er omfattet af den i dette stykke nævnte aftale om afkald på refusion.

AFSNIT VII

OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER*Artikel 94 (7) (8) (11) (12)***Overgangsbestemmelser for arbejdstagere**

1. Denne forordning begrundes ikke ret til ydelser for noget tidsrum, der ligger forud for den 1. oktober 1972 eller for datoen for dens anvendelse i den pågældende medlemsstat eller en del heraf.
 2. Enhver forsikringsperiode samt — i givet fald — enhver beskæftigelses- eller bopælsperiode, der er tilbagelagt efter en medlemsstats lovgivning forud for den 1. oktober 1972 eller forud for datoen for denne forordnings anvendelse i den pågældende medlemsstat eller en del heraf, skal tages i betragtning ved afgørelsen af ret til ydelser efter denne forordning.
 3. Rettigheder kan erhverves i medfør af denne forordning, selv om de vedrører en begivenhed, der er indtruffet før den 1. oktober 1972 eller før forordningen kom til anvendelse i den pågældende medlemsstat eller en del heraf, jf. dog bestemmelsen i stk. 1.
 4. Enhver ydelse, som på grund af den pågældendes nationalitet eller bopæl ikke har været fastsat, eller hvis udbetaling har været stillet i bero, skal efter den pågældendes anmodning fastsættes eller udbetales på ny fra den 1. oktober 1972 eller fra datoen for forordningens anvendelse i den pågældende medlemsstat eller en del heraf, medmindre tidligere anerkendte rettigheder har givet anledning til udbetaling af en kapitalydelse.
 5. De rettigheder, der tilkommer personer, som før den 1. oktober 1972 eller før denne forordning kom til anvendelse i den pågældende medlemsstat eller en del heraf har fået tillagt en pension eller rente, kan efter den pågældendes anmodning tages og til revision under hensyntagen til denne forordnings bestemmelser. Denne bestemmelse finder tilsvarende anvendelse på de øvrige i artikel 78 omhandlede ydelser.
 6. Såfremt den i stk. 4 eller stk. 5 omhandlede anmodning fremsættes inden udløbet af to år efter den 1. oktober 1972 eller efter, at denne forordning kom til anvendelse i den pågældende medlemsstat, erhverves rettigheder i medfør af denne forordning med virkning fra dette tidspunkt, uden at nogen medlemsstats lovbestemmelser om bortfald eller forældelse af rettigheder kan gøres gældende over for de pågældende.
- Tilsvarende gælder for anvendelsen af denne forordning på de områder, der den 3. oktober 1990 blev indlemmet i Forbundsrepublikken Tyskland, når den i stk. 4 eller stk. 5 omhandlede anmodning fremsættes inden for en frist på to år den 1. juni 1992.
7. Såfremt den i stk. 4 eller stk. 5 omhandlede anmodning fremsættes efter udløbet af to år efter den 1. oktober 1972, efter at forordningen kom til anvendelse i den pågældende medlemsstat, erhverves de rettigheder, som ikke er bortfaldet eller forældet, fra tidspunktet for anmod-

▼B

ningens fremsættelse, medmindre der efter en medlemsstats lovgivning gælder gunstigere regler.

Tilsvarende gælder for anvendelsen af denne forordning på de områder, der den 3. oktober 1990 blev indlemmet i Forbundsrepublikken Tyskland, når den i stk. 4 eller stk. 5 omhandlede anmodning fremsættes efter udløbet af en frist på to år den 1. juni 1992.

8. I tilfælde af sclerogen pneumoconiose finder bestemmelsen i artikel 57, stk. 5, anvendelse på kontantydelse ved erhvervssygdom, når udgifterne herved, på grund af manglende aftale mellem de pågældende institutioner, ikke har kunnet fordeles på disse inden den 1. oktober 1972.

9. De børnetilskud, der udbetales til arbejdstagere beskæftiget i Frankrig eller til arbejdsløse arbejdstagere, som får udbetalt arbejdsløshedsunderstøttelse i henhold til fransk lovgivning for de familiemedlemmer, der er bosiddende i en anden medlemsstat den 15. november 1989, udbetales fortsat til den sats, inden for de grænser og efter de regler, som er gældende på dette tidspunkt, så længe beløbet overstiger det ydelsesbeløb, som kan kræves udbetalt efter den 16. november 1989, og så længe de pågældende er omfattet af fransk lovgivning. Der ses herved bort fra afbrydelser på under en måned samt perioder, for hvilke der modtages ydelser i anledning af sygdom eller arbejdsløshed.

Gennemførelsesbestemmelserne til dette stykke, herunder navnlig fordelingen af den finansielle byrde, fastsættes efter fælles aftale af de berørte stater eller af deres kompetente myndigheder efter udtalelse fra den administrative kommission.

10. De rettigheder, der tilkommer personer, hvis pension er blevet fastsat før ikrafttrædelsen af artikel 45, stk. 6, kan efter anmodning fastsættes på ny på grundlag af bestemmelserne i artikel 45, stk. 6.

Artikel 95 (6) (12)

Overgangsbestemmelser for selvstændige erhvervsdrivende

1. Denne forordning giver ikke ret til ydelser for noget tidsrum, der ligger forud for den 1. juli 1982 eller forud for datoen for dens anvendelse på den pågældende medlemsstats område eller en del heraf.

2. Enhver forsikringsperiode samt i givet fald enhver beskæftigelsesperiode, periode med selvstændig virksomhed eller bopælsperiode, der er tilbagelagt efter en medlemsstats lovgivning forud for den 1. juli 1982 eller forud for datoen for denne forordnings anvendelse på den pågældende medlemsstats område eller en del heraf, skal medregnes ved afgørelsen af ret til ydelser efter denne forordning.

3. Med forbehold af stk. 1 kan rettigheder tilkendes i medfør af denne forordning, også selv om de vedrører en begivenhed, der er indtruffet før den 1. juli 1982 eller før datoen for denne forordnings anvendelse på den pågældende medlemsstats område eller en del heraf.

4. Enhver ydelse, som på grund af den pågældendes nationalitet eller bopæl ikke har været fastsat, eller har været suspenderet, skal på den pågældendes begæring fastsættes eller udredes på ny fra den 1. juli 1982 eller fra datoen for denne forordnings anvendelse på den pågældende medlemsstats område eller en del heraf, medmindre tidligere anerkendte rettigheder har givet anledning til udbetaling af en kapitalydelse.

5. Rettigheder, der tilkommer personer, som har fået tillagt pension eller rente før den 1. juli 1982 eller før datoen for denne forordnings anvendelse på den pågældende medlemsstats område eller en del heraf, kan på begæring tages op til revision under hensyntagen til bestemmelserne i denne forordning. Denne bestemmelse finder ligeledes anvendelse på de øvrige ydelser, der er omhandlet i artikel 78.

6. Såfremt den i stk. 4 eller 5 omhandlede begæring indgives inden for en frist på to år efter den 1. juli 1982 eller på to år efter datoen for denne forordnings anvendelse på den pågældende medlemsstats område, erhverves rettigheder i medfør af denne forordning med virkning fra nævnte dato, uden at nogen medlemsstats lovbestemmelser om bortfald

▼B

eller forældelse af rettigheder kan gøres gældende over for de pågældende.

Tilsvarende gælder ved anvendelsen af denne forordning på de områder, der den 3. oktober 1990 blev indlemmet i Forbundsrepublikken Tyskland, når den i stk. 4 eller stk. 5 omhandlede anmodning fremsættes inden for en frist på to år fra den 1. juni 1992.

7. Såfremt den i stk. 4 eller 5 omhandlede begæring indgives efter udløbet af fristen på to år efter den 1. juli 1982 eller på to år efter datoen for denne forordnings anvendelse på den pågældende medlemsstats område, erhverves de rettigheder, der ikke er bortfaldet eller forældet, fra datoen for begæringens indgivelse, med forbehold af mere gunstige bestemmelser i en medlemsstats lovgivning.

Tilsvarende gælder for anvendelsen af denne forordning på de områder, der den 3. oktober 1990 blev indlemmet i Forbundsrepublikken Tyskland, når den i stk. 4 eller stk. 5 omhandlede anmodning fremsættes efter udløbet af en frist på to år den 1. juni 1992.

Artikel 95a (11)

Overgangsbestemmelser for anvendelse af forordning (EØF) nr. 1248/92 ⁽¹⁾

1. Forordning (EØF) nr. 1248/92 giver ikke ret til ydelser for noget tidsrum, der ligger forud for 1. juni 1992.

2. Enhver forsikrings- eller bopælsperiode, der er tilbagelagt efter en medlemsstats lovgivning forud for 1. juni 1992, skal medregnes ved afgørelsen af ret til ydelser efter bestemmelserne i forordning nr. (EØF) 1248/92.

3. Med forbehold af bestemmelserne i stk. 1 kan rettigheder tilkendes i medfør af forordning (EØF) nr. 1248/92, også selv om de vedrører en begivenhed, der er indtrådt før den 1. juni 1992.

4. Rettigheder, der tilkommer personer, som har fået tillagt pension før den 1. juni 1992, kan på begæring tages op til revision under hensyntagen til bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 1248/92.

5. Såfremt den i stk. 4 omhandlede begæring indgives inden for en frist på to år efter 1. juni 1992, erhverves rettigheder i medfør af forordning (EØF) nr. 1248/92 med virkning fra nævnte dato, uden at nogen medlemsstats lovbestemmelser om bortfald eller forældelse af rettigheder kan gøres gældende over for de pågældende.

6. Såfremt den i stk. 4 omhandlede begæring indgives efter udløbet af fristen på to år efter 1. juni 1992, erhverves de rettigheder, der ikke er bortfaldet eller forældet, fra datoen for begæringens indgivelse, med forbehold af gunstigere bestemmelser i en medlemsstats lovgivning.

Artikel 95b (14)

Overgangsbestemmelser for anvendelse af forordning (EØF) nr. 1247/92 ⁽²⁾

1. Forordning (EØF) nr. 1247/92 giver ikke ret til ydelser for noget tidsrum, der ligger forud for 1. juni 1992.

2. De bopæls- eller beskæftigelsesperioder eller perioder med selvstændig erhvervsvirksomhed, der er tilbagelagt på en medlemsstats område forud for den 1. juni 1992, skal medregnes ved afgørelsen af ret til ydelser efter bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 1247/92.

3. Med forbehold af stk. 1 kan rettigheder tilkendes i medfør af forordning (EØF) nr. 1247/92, også selv om de vedrører en begivenhed, der er indtrådt før den 1. juni 1992.

4. Enhver særlig ikke-bidragspligtig ydelse, som på grund af den pågældendes nationalitet ikke er blevet fastsat, eller som har været stillet i bero, skal efter ansøgning fra den pågældende udbetales eller

⁽¹⁾ EFT nr. L 136 af 19. 5. 1992, s. 7.

⁽²⁾ EFT nr. L 136 af 19. 5. 1992, s. 1.

▼B

genindføres med virkning fra den 1. juni 1992, medmindre tidligere anerkendte rettigheder har givet anledning til udbetaling af en kapitalydelse.

5. De rettigheder, der tilkommer personer, som før den 1. juni 1992 har fået tilkendt en pension, kan efter ansøgning fra den pågældende tages op til revision under hensyntagen til bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 1247/92.

6. Indgives den ansøgning, der er omhandlet i stk. 4 eller stk. 5, inden udløbet af to år efter den 1. juni 1992, erhverves rettighederne i medfør af forordning (EØF) nr. 1247/92 med virkning fra dette tidspunkt, uden at nogen medlemsstats lovbestemmelser om bortfald eller forældelse af rettigheder kan gøres gældende over for den pågældende.

7. Indgives den ansøgning, der er omhandlet i stk. 4 eller stk. 5, efter udløbet af to år efter den 1. juni 1992, erhverves de rettigheder, som ikke er bortfaldet eller forældet, fra tidspunktet for indgivelsen af ansøgningen, medmindre der efter en medlemsstats lovgivning gælder gunstigere regler.

8. Anvendelsen af artikel 1 i forordning (EØF) nr. 1247/92 kan ikke medføre, at ydelser, som før den 1. juni 1992 var blevet tilkendt af medlemsstaternes kompetente institutioner i henhold til afsnit III i forordning (EØF) nr. 1408/71, og som er omfattet af sidstnævnte forordnings artikel 10, bortfalder.

9. Anvendelsen af artikel 1 i forordning (EØF) nr. 1247/92 kan ikke medføre afslag på ansøgning om en særlig ikke-bidragsspligtig ydelse, der tilkendes som et pensionstillæg, når den pågældende opfyldte betingelserne for tilkendelse af den nævnte ydelse før den 1. juni 1992, selv om han var bosat i en anden medlemsstat end den kompetente stat, forudsat at ansøgningen indgives inden for fem år efter den 1. juni 1992.

10. Uanset stk. 1 skal enhver særlig ikke-bidragsspligtig ydelse, som tilkendes som et pensionstillæg, og som på grund af den pågældendes bopæl i en anden medlemsstat end den kompetente stat ikke har været fastsat, eller hvis udbetaling har været stillet i bero, efter den pågældendes anmodning fastsættes eller udbetales på ny fra den 1. juni 1992, i førstnævnte tilfælde med virkning fra den dato, hvor ydelsen skulle have været fastsat, og i sidstnævnte tilfælde med virkning fra den dato, hvor ydelsen blev stillet i bero.

11. Når de særlige ikke-bidragsspligtige ydelser, der er omhandlet i artikel 4, stk. 2a, i forordning (EØF) nr. 1408/71, for samme periode og for én og samme person kan udredes i henhold til artikel 10a i samme forordning af den kompetente institution i den medlemsstat, hvor den pågældende er bosat, og i henhold til nærværende artikels stk. 1-10 af den kompetente institution i en anden medlemsstat, kan den pågældende sammenlagt kun få udbetalt det højeste ydelsesbeløb, som han har ret til i henhold til en af de berørte lovgivninger.

12. Gennemførelsesbestemmelserne til stk. 11, særlig for så vidt angår anvendelse af bestemmelserne i en eller flere medlemsstats lovgivning om nedsættelse, suspension eller bortfald af de ydelser, der er omhandlet i samme stykke, og for så vidt angår tildeling af forskelsbeløb, fastlægges ved afgørelse truffet af Den Administrative Kommission for Vandrende Arbejdstagere Sociale Sikring og, efter omstændighederne, efter fælles aftale af de berørte medlemsstater eller deres kompetente myndigheder.

▼ **M3***Artikel 95c***Overgangsbestemmelser om anvendelse af forordning (EF) nr. 1606/98**

1. Forordning (EF) nr. 1606/98 ⁽¹⁾ giver ikke ret til ydelser for noget tidsrum, der ligger forud for den 25. oktober 1998.
2. Enhver forsikringsperiode samt i givet fald enhver beskæftigelsesperiode, periode med selvstændig virksomhed eller bopælsperiode, der er tilbagelagt efter en medlemsstats lovgivning forud for den 25. oktober 1998, skal medregnes ved afgørelsen af ret til ydelser efter forordning (EF) nr. 1606/98.
3. Med forbehold af stk. 1 kan rettigheder erhverves i medfør af forordning (EF) nr. 1606/98, også selv om de vedrører en begivenhed, der er indtruffet før den 25. oktober 1998.
4. Enhver ydelse, som på grund af den pågældendes nationalitet eller bopæl ikke er blevet fastsat eller hvis udbetaling er stillet i bero, skal efter den pågældendes anmodning fastsættes eller udbetales på ny fra den 25. oktober 1998, medmindre tidligere anerkendte rettigheder har givet anledning til udbetaling af en kapitalydelse.
5. Rettigheder, der tilkommer personer, som har fået tillagt pension eller rente før den 25. oktober 1998, kan efter de pågældendes anmodning tages op til revision under hensyntagen til bestemmelserne i forordning (EF) nr. 1606/98. Denne bestemmelse gælder også for de øvrige rettigheder, der er nævnt i artikel 78 og 79, i den udstrækning den gælder for artikel 78 og 79a.
6. Såfremt den i stk. 4 eller stk. 5 omhandlede anmodning fremsættes inden for en frist på to år efter den 25. oktober 1998, erhverves rettigheder i medfør af forordning (EF) nr. 1606/98 med virkning fra den nævnte dato, uden at nogen medlemsstats lovbestemmelser om bortfald eller forældelse af rettigheder kan gøres gældende over for de pågældende.
7. Såfremt den i stk. 4 eller stk. 5 omhandlede anmodning fremsættes efter udløbet af fristen på to år efter den 25. oktober 1998, erhverves de rettigheder, der ikke er bortfaldet eller forældet, fra datoen for anmodningens fremsættelse, medmindre der efter en medlemsstats lovgivning gælder gunstigere regler.

▼ **M4***Artikel 95d***Overgangsbestemmelser for studerende**

1. Denne forordning giver ikke studerende samt deres familiemedlemmer og efterladte ret til ydelser for noget tidsrum, der ligger forud for den 1. maj 1999.
2. De forsikringsperioder samt i givet fald de beskæftigelsesperioder, perioder med selvstændig virksomhed eller bopælsperioder, der er tilbagelagt efter en medlemsstats lovgivning forud for den 1. maj 1999, skal medregnes ved afgørelsen af ret til ydelser efter denne forordning.
3. Med forbehold af bestemmelserne i stk. 1 kan rettigheder erhverves i medfør af denne forordning, også selv om de vedrører en begivenhed, der er indtrådt før den 1. maj 1999.
4. Enhver ydelse, som på grund af den pågældendes nationalitet eller bopæl ikke er blevet fastsat eller har været stillet i bero, skal efter ansøgning fra den pågældende fastsættes eller udbetales på ny fra den 1. maj 1999, medmindre tidligere anerkendte rettigheder har givet anledning til udbetaling af en kapitalydelse.
5. Indgives den ansøgning, der er omhandlet i stk. 4, inden for en frist på to år efter den 1. maj 1999 erhverves rettigheder for studerende samt deres familiemedlemmer og efterladte i medfør af denne forord-

⁽¹⁾ EFT L 209 af 25. 7. 1998, s. 1.

▼ **M4**

ning med virkning fra den nævnte dato, uden at nogen medlemsstats lovbestemmelser om bortfald eller forældelse af rettigheder kan gøres gældende over for de pågældende.

6. Indgives den ansøgning, der er omhandlet i stk. 4, efter udløbet af fristen på to år efter den 1. maj 1999, erhverves de rettigheder, der ikke er bortfaldet eller forældet, fra datoen for ansøgningens indgivelse, medmindre der efter en medlemsstats lovgivning gælder gunstigere regler.

▼ **M5***Artikel 95e***Overgangsbestemmelser for anvendelse af forordning (EF) nr. 1399/1999 ⁽¹⁾**

1. Forordning (EF) nr. 1399/1999 finder anvendelse på rettigheder, der tilkommer børn, der har mistet begge forældre eller en af dem, hvis den forælder, fra hvem barnet har erhvervet sin ret til ydelse, er død efter den 1. september 1999.

2. Enhver forsikrings- eller bopælsperiode, der er tilbagelagt efter en medlemsstats lovgivning forud for den 1. september 1999, skal også medregnes ved afgørelsen af ret til ydelser efter bestemmelserne i forordning (EF) nr. 1399/1999.

3. De rettigheder, der tilkommer børn, der har mistet begge forældre eller en af dem, kan, hvis den forælder, fra hvem barnet har erhvervet sin ret til ydelse, er død før den 1. september 1999, efter ansøgning tages op til revision under hensyntagen til bestemmelserne i forordning (EF) nr. 1399/1999.

4. Indgives den ansøgning, der er omhandlet i stk. 3, inden udløbet af to år efter den 1. september 1999, erhverves rettighederne i medfør af forordning (EF) nr. 1399/1999 med virkning fra dette tidspunkt, uden at nogen medlemsstats lovbestemmelser om bortfald eller forældelse af rettigheder kan gøres gældende over for den pågældende.

5. Indgives den ansøgning, der er omhandlet i stk. 3, efter udløbet af to år efter 1. september 1999, erhverves de rettigheder, som ikke er bortfaldet eller forældet, fra tidspunktet for indgivelsen af ansøgningen, med forbehold af eventuelle gunstigere bestemmelser i en medlemsstats lovgivning.

▼ **B***Artikel 96***Aftaler om refusion mellem institutionerne**

Aftaler, der i medfør af artikel 36, stk. 3, artikel 63, stk. 3, og artikel 70, stk. 3, er indgået inden den 1. juli 1982, finder tilsvarende anvendelse på personer, som denne forordning også kommer til at omfatte med virkning fra den nævnte dato, medmindre en af de medlemsstater, der er parter i disse aftaler, rejser indsigelse herimod.

En sådan indsigelse får kun virkning, hvis den kompetente myndighed i denne medlemsstat giver den kompetente myndighed i den eller de andre medlemsstater meddelelse herom inden den 1. oktober 1983. En genpart af denne meddelelse fremsendes til den administrative kommission.

*Artikel 97***Meddelelser om visse bestemmelser**

1. De i artikel 1, litra j), artikel 5 og artikel 8, stk. 2, omhandlede meddelelser stiles til formanden for Rådet. I disse meddelelser skal anføres datoen for de pågældende loves og ordningers ikrafttræden og, hvor det drejer sig om de i artikel 1, litra j), omhandlede meddelelser,

⁽¹⁾ EFT L 164 af 30.6.1999, s. 1.

▼B

tillige det tidspunkt, hvorfra denne forordning finder anvendelse på de ordninger, der er anført i medlemsstaternes erklæringer.

2. De i henhold til bestemmelserne i stk. 1 modtagne meddelelser skal offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

*Artikel 98***Gennemførelsesforordning**

De nærmere regler for denne forordnings gennemførelse fastsættes i en senere forordning.

▼B

BILAG I (A) (B) (8) (9) (13) (14) (15)

FORORDNINGENS PERSONKREDS

I. **Arbejdstagere og/eller selvstændige erhvervsdrivende** (Forordningens artikel 1, litra a), nr. ii) og iii))

A. BELGIEN

Intet.

B. DANMARK

1. Som arbejdstager anses i henhold til forordningens artikel 1, litra a), nr. ii), enhver person, der, som beskæftiget i en arbejdsgivers tjeneste,
 - a) for tiden før den 1. september 1977 er omfattet af lovgivningen om arbejdsulykker og erhvervssygdomme
 - b) for tiden efter den 1. september 1977 er omfattet af lovgivningen om arbejdsmarkedets tillægspension (ATP).
2. Som selvstændig erhvervsdrivende anses i henhold til forordningens artikel 1, litra a), nr. ii), enhver person, der i medfør af lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel har ret til disse ydelser på grundlag af anden erhvervsindtægt end lønindtægt.

C. TYSKLAND

Såfremt en tysk institution er kompetent institution for tilkendelse af familieydelse i overensstemmelse med forordningens afsnit III, kapitel 7, anses i henhold til forordningens artikel 1, litra a), nr. ii):

- a) som arbejdstager, enhver person, der er tvungent forsikret mod arbejdsløshed, eller som i forbindelse med denne forsikring modtager kontantydelse fra sygeforsikringen eller dertil svarende ydelser ►M5 eller en tjenestemand, der som følge af sin tjenstemandsstatus modtager et vederlag af en sådan størrelse, at det ved ansættelse som arbejdstager ville medføre lovpligtig arbejdsløshedsforsikring ◄
- b) som selvstændig erhvervsdrivende, enhver person, der udøver selvstændig virksomhed, og som skal:
 - lade sig forsikre eller yde bidrag til aldersdomsforsikring under en ordning for selvstændige erhvervsdrivende eller
 - lade sig forsikre under den tvungne pensionsforsikring.

D. SPANIEN

Intet.

E. FRANKRIG

Hvis den kompetente institution, der skal udbetale familieydelse i overensstemmelse med afsnit III, kapitel 7, i forordningen, er en fransk institution:

1. betragtes som arbejdstager i henhold til artikel 1, litra a), nr. ii), i forordningen, enhver person, der obligatorisk er tilsluttet den sociale sikringsordning i overensstemmelse med artikel L 311-2 i Code de la Sécurité Sociale (lov om social sikring), og som opfylder de minimumsbetingelser for erhvervsudøvelse og aflønning, der er fastsat i artikel L 313-1 i Code de la Sécurité Sociale for at kunne få udbetalt kontantydelse fra syge- og moderskabs- og invalideforsikringen, eller den person, der modtager de omhandlede kontantydelse
2. betragtes som selvstændig erhvervsdrivende i henhold til artikel 1, litra a), nr. ii), i forordningen, enhver person, der udøver selvstændig virksomhed, og som skal tegne forsikring og betale bidrag til aldersdomspension i henhold til en ordning for selvstændige erhvervsdrivende.

F. GRÆKENLAND

1. Som arbejdstagere anses i henhold til artikel 1, litra a), nr. iii), i forordningen, personer forsikret inden for rammerne af OGA-ordningen, der udelukkende udfører lønarbejde, eller som er eller har været omfattet af en anden medlemsstats lovgivning, og som derfor er eller har været arbejdstager i henhold til artikel 1, litra a), i forordningen.
2. Med henblik på ydelse af børnetilskud efter den nationale ordning betragtes som arbejdstagere i henhold til forordningens artikel 1, litra

▼B

a), nr. ii), de personer, der er omhandlet i artikel 1, litra a), nr. i) og iii), i forordningen.

G. IRLAND

1. Som arbejdstager anses i henhold til forordningens artikel 1, litra a), nr. ii), enhver person, der er forsikret i medfør af en tvungen eller frivillig ordning i overensstemmelse med bestemmelserne i ►M2 afdeling 9, 21 og 49 i kodificeret lov af 1993 om social tryghed og sociale ydelser (Social Welfare (Consolidation) Act 1993) ◄.
2. Som selvstændig erhvervsdrivende anses i henhold til forordningens artikel 1, litra a), nr. ii), enhver person, der er forsikret i henhold til en tvungen eller frivillig ordning i overensstemmelse med bestemmelserne i ►M2 artikel 17 og 21 i kodificeret lov af 1993 om social tryghed og sociale ydelser (Social Welfare (Consolidation) Act 1993) ◄.

H. ITALIEN

Intet.

I. LUXEMBOURG

Intet.

J. NEDERLANDENE

Som selvstændig erhvervsdrivende anses i henhold til forordningens artikel 1, litra a), nr. ii), enhver person, der har en beskæftigelse eller et erhverv, hvor der ikke foreligger en arbejdskontrakt.

K. ØSTRIG

Ingen.

L. PORTUGAL

Intet.

M. FINLAND

Enhver person, der er arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende i henhold til lovgivningen om erhvervspensionsordninger, betragtes som henholdsvis arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende som omhandlet i forordningens artikel 1, litra a), nr. ii).

N. SVERIGE

Enhver person, der er arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende i henhold til lovgivningen om arbejdsskadeforsikring, betragtes som henholdsvis arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende som omhandlet i forordningens artikel 1, litra a), nr. ii).

O. DET FORENEDE KONGERIGE

Som arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende anses i henhold til forordningens artikel 1, litra a), nr. ii), enhver person, der betragtes som arbejder (employed earner) eller selvstændig erhvervsdrivende (self-employed earner) i medfør af lovgivningen i Storbritannien eller Nordirland, samt enhver person, for hvem der svares bidrag i dennes egenskab af arbejdstager (employed earner) eller selvstændig erhvervsdrivende (self-employed earner) i medfør af lovgivningen i Gibraltar.

II. **Familiemedlemmer** (Forordningens artikel 1, litra f), andet punktum)

A. BELGIEN

Intet.

B. DANMARK

Ved afgørelse af, om der er ret til naturalydelser ved sygdom eller moderskab i henhold til forordningens artikel 22, stk. 1, litra a), og artikel 31, betyder udtrykket »familiemedlem«:

- 1) en ægtefælle til en arbejdstager, selvstændig erhvervsdrivende eller en anden person, som er berettiget til ydelser ifølge forordningen, forudsat at ægtefællen ikke er selvstændigt berettiget til ydelser efter forordningen, eller
- 2) et barn under 18 år, som står under forældremyndighed af en person, der er berettiget til ydelser efter forordningen.

▼B

C. TYSKLAND

Intet.

D. SPANIEN

Intet.

▼M1

E. FRANKRIG

Ved afgørelse af, om der er ret til børnetilskud eller familieydelser, betyder udtrykket »familiemedlem« enhver person, der er nævnt i artikel L 512-3 i Code de la Sécurité Sociale.

▼B

F. GRÆKENLAND

Intet.

G. IRLAND

Ved afgørelse af, om der er ret til naturalydelser ved sygdom og moderskab i henhold til forordningen, betyder udtrykket »familiemedlem« enhver person, over for hvem arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende anses for at have forsørgerpligt i medfør af lovene om sundhedsvæsen af 1947–1970 (Health Acts 1947–1970).

H. ITALIEN

Intet.

I. LUXEMBOURG

Intet.

J. NEDERLANDENE

Intet.

K. ØSTRIG

Ingen.

L. PORTUGAL

Intet.

M. FINLAND

Med henblik på fastlæggelse af retten til naturalydelser i medfør af bestemmelserne i forordningens afsnit III, kapitel 1, betyder udtrykket »familiemedlem« en ægtefælle eller et barn som defineret i loven om sygeforsikring.

N. SVERIGE

Med henblik på fastlæggelse af retten til naturalydelser i medfør af bestemmelserne i forordningens afsnit III, kapitel 1, betyder udtrykket »familiemedlem« en ægtefælle eller et barn på under 18 år.

O. DET FORENEDE KONGERIGE

Ved afgørelse af, om der er ret til naturalydelser, betyder udtrykket »familiemedlem«:

1. I forbindelse med lovgivningen i Storbritannien og Nordirland:

1) en ægtefælle, forudsat at

- a) denne person, hvad enten det drejer sig om en arbejdstager eller en selvstændig erhvervsdrivende eller en anden person, som har ret til ydelser i henhold til forordningen

- i) bor sammen med ægtefællen, eller
- ii) bidrager til dennes underhold

og at

b) ægtefællen ikke

- i) har nogen indtægt som arbejdstager, selvstændig erhvervsdrivende eller ydelsesberettiget i henhold til forordningen, eller
- ii) oppebærer en social sikringsydelse eller en pension på grundlag af ægtefællens egen forsikring

2) en person, der har forsørgerpligt over for et barn, forudsat at

- a) arbejdstageren, den selvstændige erhvervsdrivende eller en anden person, som har ret til ydelser i henhold til forordningen

▼B

- i) bor sammen med den pågældende som mand og kone, eller
 - ii) bidrager til den pågældendes underhold
- og at
- b) den pågældende ikke
 - i) har nogen indtægt som arbejdstager, selvstændig erhvervsdrivende eller ydelsesberettiget i henhold til forordningen, eller
 - ii) oppebærer en social sikringsydelse eller en pension på grundlag af den pågældendes egen forsikring
 - 3) et barn, for hvem personen, arbejdstageren, den selvstændige erhvervsdrivende eller en anden person, som har ret til ydelser i henhold til forordningen, får eller kunne få udbetalt børnetilskud.
2. I forbindelse med lovgivningen i Gibraltar:
- enhver person, over for hvem der består forsørgerpligt i medfør af anordning af 1973 (Group Practice Scheme Ordinance, 1973).

▼B*BILAG II (A) (B) (8) (10) (15)*

(Forordningens artikel 1, litra j) og u))

I. Særordninger for selvstændige erhvervsdrivende, der i henhold til artikel 1, litra j), fjerde underafsnit, ikke er omfattet af forordningens anvendelsesområde.**A. BELGIEN**

Ingen.

B. DANMARK

Ingen.

C. TYSKLAND

Forsikrings- og pensionsinstitutionerne (Versicherungs- und Versorgungswerke) for læger, tandlæger, dyrlæger, apotekere, advokater, patent-assessorer (Patentanwälte), notarer, revisorer (Wirtschaftsprüfer), rådgivere og repræsentanter i skattesager (Steuerbevollmächtigte), lodser (Seelotsen) og arkitekter, der er oprettet i henhold til delstatslovgivningen, samt andre forsikrings- og pensionsinstitutioner, navnlig hjælpe-kasser (Fürsorgeeinrichtungen), og den udvidede honorarfordeling (erweiterte Honorarverteilung).

D. SPANIEN**▼M1**

1. Selvstændige erhvervsdrivende som omhandlet i artikel 10, stk. 2, litra c), i den konsoliderede tekst til almindelig lov om social sikring (kongeligt dekret nr. 1/1994 af 20. juni 1994) og artikel 3 i dekret nr. 2530/1970 af 20. august 1970 om særordningen for selvstændige erhvervsdrivende, som bliver optaget i en faglig sammenslutning (Colegio Profesional), eller som bliver medlem af det gensidige forsikringsselskab (Mutualidad), som er oprettet af den faglige sammenslutning, i stedet for at blive tilsluttet den særlige sociale sikringsordning for selvstændige erhvervsdrivende.

▼B

2. Pensionsordning og/eller ordning med karakter af social forsorg eller velgørenhed, administreret af institutioner, der ikke er omfattet af den almindelige lov om social sikring eller loven af 6. december 1941.

E. FRANKRIG

1. Selvstændige erhvervsdrivende, der ikke er beskæftiget inden for landbruget:

- a) De supplerende alderdomsforsikringsordninger og ordningerne for forsikring ved invaliditet og dødsfald for selvstændige erhvervsdrivende, der er omhandlet i artikel L 658, L 659, L 663-11, L 663-12, L 682 og L 683-1 i lov om social sikring (Code de la sécurité sociale).

- b) De tillægssydelser, der er omhandlet i artikel 9 i lov nr. 66.509 af 12. juli 1966.

2. Selvstændige erhvervsdrivende, der er beskæftiget inden for landbruget:

De forsikringer, der er fastsat i artikel 1049 og 1234.19 i lov om landdistrikter (Code rural), henholdsvis ved sygdom, moderskab og alderdom og ved arbejdsulykker og erhvervssygdomme, for selvstændige erhvervsdrivende, der er beskæftiget inden for landbruget.

F. GRÆKENLAND

Ingen.

G. IRLAND

Ingen.

H. ITALIEN

Ingen.

I. LUXEMBOURG

Ingen.

J. NEDERLANDENE

Ingen.

▼B

K. ØSTRIG

Forsikrings- og pensionsinstitutionerne (Versicherungs- und Versorgungswerke), navnlig hjælpe-kasser (Fürsorgeeinrichtungen), og den udvidede honorarfordeling (erweiterte Honorarverteilung) for læger, dyrlæger, advokater og civilingeniører (Ziviltechniker).

L. PORTUGAL

Ingen.

M. FINLAND

Ingen.

N. SVERIGE

Ingen.

O. DET FORENEDE KONGERIGE

Ingen.

II. **Særlige ydelser i anledning af fødsel eller adoption, der i henhold til artikel 1, litra u), nr. 1, ikke er omfattet af forordningens anvendelsesområde**

A. BELGIEN

a) Fødselstilskud.

b) Adoptionsydelse (prime d'adoption).

B. DANMARK

Intet.

C. TYSKLAND

Intet.

D. SPANIEN

Intet.

E. FRANKRIG

a) Småbørnsydelse, der udbetales, indtil barnet er tre måneder gammelt.

b) Adoptionsydelse (allocation d'adoption).

F. GRÆKENLAND

Intet.

G. IRLAND

Intet.

H. ITALIEN

Intet.

I. LUXEMBOURG

a) Svangerskabsydelse.

b) Moderskabsydelse.

J. NEDERLANDENE

Intet.

▼M2

K. ØSTRIG

Intet

▼B

L. PORTUGAL

Ingen.

M. FINLAND

Moderskabspakken eller moderskabsydelse i form af et engangsbeløb i medfør af lov om moderskabsydelse.

▼ B

N. SVERIGE

Ingen.

O. DET FORENEDE KONGERIGE

Intet.

III. **Særlige ikke-bidragspligtige ydelser i henhold til artikel 4, stk. 2b, som ikke henhører under forordningens anvendelsesområde**

A. BELGIEN

Intet.

B. DANMARK

Intet.

C. TYSKLAND

a) Ydelser, der med hjemmel i delstaternes lovgivning tilkendes handicappede, herunder navnlig blinde.

b) Den sociale tillægssydelse i henhold til lov af 28. juni 1990 om nivellering af pensioner.

D. SPANIEN

Intet.

E. FRANKRIG

Intet.

F. GRÆKENLAND

Intet.

G. IRLAND

Intet.

H. ITALIEN

Intet.

I. LUXEMBOURG

Intet.

J. NEDERLANDENE

Intet.

K. ØSTRIG

Ydelser, der med hjemmel i delstaternes lovgivning tilkendes handicappede og andre personer med plejebehov.

L. PORTUGAL

Intet.

M. FINLAND

Ingen.

N. SVERIGE

Ingen.

O. DET FORENEDE KONGERIGE

Intet.

▼B*BILAG IIa* (B) (10) (12) (13) (14) (15)**SÆRLIGE IKKE-BIDRAGSPLIGTIGE YDELSER**

(Forordningens artikel 10a)

A. BELGIEN

- a) Ydelser til handicappede (lov af 27. februar 1987).
- b) Garanteret mindsteindtægt for ældre (lov af 1. april 1969).
- c) Garanterede familieydelser (lov af 20. juli 1971).

B. DANMARK

- a) Den faste revalideringsydelse, der udbetales i henhold til bistandsloven som hjælp til forsørgere af personer under revalidering.
- b) Boligstøtte til pensionister (lov om individuel boligstøtte, lovebekendtgørelse nr. 725 af 4. august 1994, som ændret ved lov nr. 204 af 29. marts 1995).

▼M2

- c) midlertidig ydelse til ledige, der har været ansat i et »flexjob« i tolv måneder (ledighedsydelse) (Lov nr. 455 af 10. juni 1997)

▼B**C. TYSKLAND**

Intet.

D. SPANIEN

- a) Ydelser i medfør af lov om social indpasning af handicappede (lov nr. 13/82 af 7. april 1982).
- b) Kontante bistandsydelser til ældre og til uarbejdsdygtige invalider (kongeligt dekret nr. 2620/81 af 24 juli 1981).

▼M1

- c) Ikke-bidragsspligtig invalide- og alderspension samt børnetilskud som fastsat i artikel 38, stk. 1, litra c) og d), i den konsoliderede tekst til almindelig lov om social sikring, som stadfæstet ved kongeligt dekret nr. 1/1994 af 20. juni 1994.

▼B**E. FRANKRIG**

- a) Supplerende tilskud fra Den Nationale Solidaritetsfond (lov af 30. juni 1956).
- b) Tilskud til voksne handicappede (lov af 30. juni 1975).
- c) Særligt tilskud (lov af 10. juli 1952).

F. GRÆKENLAND

- a) Særlige ydelser til ældre (lov 1296/82).
- b) Børnetilskud til ikke-erhvervsaktive mødre, hvis mænd er indkaldt til militærtjeneste (lov 1483/84, artikel 23, stk. 1).
- c) Børnetilskud til ikke-erhvervsaktive kvinder, hvis mænd er fængslet (lov 1483/84, artikel 23, stk. 2).

▼M2

- d) Ydelse til personer, der lider af medfødt hæmolytisk anæmi (lov 2362/1995; fælles ministeriel anordning G4a/F.167/2073/82 og P47/F.222/225 oik.4711/94)
- e) Ydelse til døvstumme (undtagelseslov 421/37; fælles ministeriel anordning D 8b 423/73, G4/F.11.2/oik. 1929/82 og G4/F.422/oik. 1142/85).

▼B

- f) Ydelse til alvorligt handicappede (lovdekret 162/73) (fælles ministeriel anordning G4a/F. 225/oik.161).

▼M2

- g) Ydelse til spasmodiske (lovdekret 162/73; fælles ministeriel anordning G4a/F.224/oik. 1434/84)
- h) Ydelse til alvorligt mentalt retarderede (lovdekret 162/73; fælles ministeriel anordning G4/F.12/oik. 1930/82, G4b/F.423/oik. 1167/84 og G4/F.423/oik. 82/oik. 529/85)

▼M2

- i) Ydelse til blinde (lov nr. 958/79)

▼B

G. IRLAND

▼M2

- a) Arbejdsløshedsunderstøttelse (Social Welfare (Consolidation) Act 1993, del III, kapitel 2)
- b) (Ikke-bidragsspligtig) alderspension og pension til blinde (Social Welfare (Consolidation) Act 1993, del III, kapitel 4 og 5)
- c) (Ikke-bidragsspligtig) enkepension, (ikke-bidragsspligtig) enkemandspension og (ikke-bidragsspligtig) børnepension (Social Welfare (Consolidation) Act 1993, del III, kapitel 6, som ændret ved Social Welfare Act 1997, del V)
- d) Ydelse til eneforsørgere (Social Welfare (Consolidation) Act 1993, del III, kapitel 9)
- e) Omsorgstillæg (Social Welfare (Consolidation) Act 1993, del III, kapitel 10)
- f) Husstandstillæg (Social Welfare (Consolidation) Act 1993, del V)
- g) Invaliditetsydelse (Social Welfare Act 1996, del IV)

▼B

- h) Befordringstilskud (Health Act af 1970, artikel 61).
- i) Understøttelse til personer, der lider af smitsomme sygdomme (Health Act af 1947, artikel 5 og artikel 44, stk. 5).
- j) Tilskud til hjemmepleje (Health Act af 1970, artikel 61).
- k) Understøttelse til blinde (Blind Persons Act af 1920, kapitel 49).
- l) Tilskud til revalidering af handicappede (Health Act af 1970, artikel 68, 69 og 72).

H. ITALIEN

- a) Socialpension til ubemidlede statsborgere (lov nr. 153 af 30. april 1969).
- b) Pensioner, ydelser og godtgørelser til civilt handicappede og invalider (lov nr. 118 af 30. marts 1974, nr. 18 af 11. februar 1980 og nr. 508 af 23. november 1988).
- c) Pensioner og godtgørelser til døvstumme (lov nr. 381 af 26. maj 1970 og nr. 508 af 23. november 1988).
- d) Pensioner og godtgørelser til blinde (lov nr. 382 af 27. maj 1970 og nr. 508 af 23. november 1988).
- e) Tillæg til minimumspensionen (lov nr. 218 af 4. april 1952, nr. 638 af 11. november 1983 og nr. 407 af 29. december 1990).
- f) Tillæg til invalideydelser (lov nr. 222 af 12. juni 1984).
- g) Månedlige ydelser med henblik på vedvarende personlig bistand til pensionister, der er erhvervsudygtige (lov nr. 222 af 12. juni 1984).

▼M2

- h) Socialydelse (lov nr. 335 af 8. august 1995)

▼B

I. LUXEMBOURG

- a) Særydelse til svært handicappede (lov af 16. april 1979).
- b) Moderskabsydelse (lov af 30. april 1980).

▼M2

J. NEDERLANDENE

- Hjælp ved uarbejdsdygtighed til handicappede unge (lov af 24. april 1997)

▼B

K. ØSTRIG

- a) Kompenserende tillægsydelse (forbundslov af 9. september 1955 om almindelig socialforsikring – ASVG, forbundslov af 11. oktober 1978 om socialforsikring for personer beskæftiget i handelssektoren – GSVG og forbundslov af 11. oktober 1978 om socialsikring for landbruget – BSVG).
- b) Plejeydelse (Pflegegeld) under forbundsplejeydelsesloven (Bundespflegegeldgesetz) bortset fra plejeydelse tilkendt af ulykkesforsikringsinstitutioner, når handicappet skyldes en arbejdsulykke eller en erhvervssygdom.

▼M5

L. PORTUGAL

- a) Ikke-bidragsspligtige børnetilskud for børn og unge og tillæg på grund af handicap (lovdekret nr. 160/80 af 27. maj 1980, som ændret ved lovdekret nr. 133-C/97 af 30. maj 1997).
- b) Ikke-bidragsspligtige tilskud til elever i specialskoler (lovdekret nr. 160/80 af 27. maj 1980, som ændret ved lovdekret nr. 133-C/97 af 30. maj 1997).
- c) Ikke-bidragsspligtig pension til børn, der har mistet begge forældre eller en af dem (lovdekret nr. 160/80 af 27. maj 1980, som ændret ved lovdekret nr. 133-C/97 af 30. maj 1997).
- d) Ikke-bidragsspligtig alders- og invalidepension (lovdekret nr. 464/80 af 13. oktober 1980).
- e) Ikke-bidragsspligtige tilskud ved bistand fra tredjepart (lovdekret nr. 160/80 af 27. maj 1980, som ændret ved lovdekret nr. 133-C/97 af 30. maj 1997).
- f) Ikke-bidragsspligtig enkepension (forordning nr. 52/81 af 11. november 1981).

▼B

M. FINLAND

- a) Børneforsorgsydelse (Lov om børneforsorgsydelse, 444/69).
- b) Ydelse til handicappede (Lov om ydelse til handicappede, 124/88).
- c) Boligydelse til pensionister (Lov om boligydelse til pensionister, 591/78).

▼M2

- d) Arbejdsmarkedsydelse (lov om arbejdsmarkedsydelse 1542/93)

▼B

N. SVERIGE

▼M1**▼B**

- a) Boligstøtte til pensionister (Lov 1994: 308).
- b) Ydelser til handicappede bortset fra ydelser til pensionister (Lov 1962: 381, genoptrykt 1982: 120).
- c) Plejetilskud til handicappede børn (Lov 1962: 381, genoptrykt 1982: 120).

O. DET FORENEDE KONGERIGE

- a)
- b) Plejetillæg (lov om social sikring af 20. marts 1975, artikel 37, og lov om social sikring (Nordirland) af 20. marts 1975, artikel 37).
- c) Familietillæg (lov om social sikring af 25. juli 1986, afdeling 20 til 22, og forordning om social sikring (Nordirland) af 5. november 1986, artikel 21 til 23).
- d) Bistandsydelse (lov om social sikring af 20. marts 1975, artikel 35, og lov om social sikring (Nordirland) af 20. marts 1975, artikel 35).
- e) Indkomststøtte (lov om social sikring af 25. juli 1986, artikel 20 til 23, og forordning om social sikring (Nordirland) af 5. november 1986, artikel 21 til 24).
- f) Invalidepension (lov om invalidepension og arbejdsydelse til handicappede af 27. juni 1991, artikel 1 og forordning om invalidepension og arbejdsydelse til handicappede (Nordirland) af 24. juli 1991, artikel 3).
- g) Arbejdsydelse til handicappede (lov om invalidepension og arbejdsydelse til handicappede af 27. juni 1991, artikel 6 og forordning om invalidepension og arbejdsydelse til handicappede (Nordirland) af 24. juli 1991, artikel 8).
- h) Indkomstbaseret støtte til arbejdssøgende (Jobseekers Act 1995, 28. juni 1995, sektion I, 2), d), ii), og 3, og Jobseekers (Northern Ireland) Order 1995, 18. oktober 1995, artikel 3, 2), d), ii), og 5).

BILAG III (A) (B) (6) (7) (12) (14) (15)

BESTEMMELSER I OVERENSKOMSTER OM SOCIAL SIKRING, DER FORBLIVER I KRAFT UANSET FORORDNINGENS ARTIKEL 6 – BESTEMMELSER I OVERENSKOMSTER OM SOCIAL SIKRING, DER IKKE FINDER ANVENDELSE PÅ ALLE AF FORORDNINGEN OMFATTEDE PERSONER

(Forordningens artikel 7, stk. 2, litra c), og artikel 3, stk. 3)

Almindelige bemærkninger

1. I det omfang, de i dette bilag nævnte bestemmelser indeholder henvisning til andre overenskomstbestemmelser, erstattes disse henvisninger af henvisninger til de tilsvarende bestemmelser i forordningen, for så vidt selve de pågældende overenskomstbestemmelser ikke er anført i dette bilag.
2. Opsigelsesbestemmelsen i en overenskomst om social sikring, hvoraf visse bestemmelser er anført i dette bilag, opretholdes, for så vidt angår de nævnte bestemmelser.

A. Bestemmelser i overenskomster om social sikring, der forbliver i kraft uanset forordningens artikel 6 (Forordningens artikel 7, stk. 2, litra c))

1. BELGIEN–DANMARK

Ingen overenskomst.

2. BELGIEN–TYSKLAND

a) Artikel 3 og 4 i slutprotokollen af 7. december 1957 til den almindelige overenskomst af samme dato i den udformning, hvor den findes i tillægsprotokollen af 10. november 1960.

b) Tillægsprotokol nr. 3 af 7. december 1957 til den almindelige overenskomst af samme dato i den udformning, hvori den findes i tillægsprotokollen af 10. november 1960 (udbetaling af pensioner og renter for tiden forud for overenskomstens ikrafttræden).

3. BELGIEN–SPANIEN

Ingen.

4. BELGIEN–FRANKRIG

a) Artikel 13, 16 og 23 i tillægsoverenskomst af 17. januar 1948 til den almindelige overenskomst af samme dato (arbejdere i miner og lignende virksomheder).

b) Brevveksling af 27. februar 1953 (anvendelse af artikel 4, stk. 2, i den almindelige overenskomst af 17. januar 1948).

c) Brevveksling af 29. juli 1953 vedrørende tilskud til ældre arbejdsgere.

5. BELGIEN–GRÆKENLAND

Artikel 15, stk. 2, artikel 35, stk. 2, og artikel 37 i den almindelige overenskomst af 1. april 1958.

6. BELGIEN–IRLAND

Ingen overenskomst.

7. BELGIEN–ITALIEN

Artikel 29 i overenskomst af 30. april 1948.

8. BELGIEN–LUXEMBOURG

a) Artikel 2 og 4 i aftalen af 27. oktober 1971 (den oversøiske sociale sikringsordning).

b) Brevveksling af 10. og 12. juli 1968 om selvstændige erhvervsdrivende.

9. BELGIEN–NEDERLANDENE

Artikel 2 og 4 i aftalen af 4. februar 1969 (oversøisk erhvervsmæssig beskæftigelse).

10. BELGIEN–ØSTRIG

a) Artikel 4 i overenskomst om social sikring af 4. april 1977 for så vidt angår personer, der er bosat i et tredjeland.

b) Punkt III i slutprotokollen til den nævnte overenskomst for så vidt angår personer, der er bosat i et tredjeland.

▼B

11. BELGIEN–PORTUGAL
Artikel 1 og 5 i overenskomsten af 13. januar 1965 (social sikring af ansatte i Belgisk Congo og Rwanda–Urundi) i den affattelse, der findes i den aftale, som blev indgået ved brevveksling af 18. juni 1982.
12. BELGIEN–FINLAND
Ingen overenskomst.
13. BELGIEN–SVERIGE
Ingen overenskomst.
14. BELGIEN–DET FORENEDE KONGERIGE
Ingen.
15. DANMARK–TYSKLAND
 - a) Punkt 15 i slutprotokollen til overenskomsten om social tryghed af 14. august 1953.
 - b) Tillægsoverenskomst af 14. august 1953 til ovennævnte overenskomst.
16. DANMARK–SPANIEN
Ingen overenskomst.
17. DANMARK–FRANKRIG
Ingen.
18. DANMARK–GRÆKENLAND
Ingen overenskomst.
19. DANMARK–IRLAND
Ingen overenskomst.
20. DANMARK–ITALIEN
Ingen overenskomst.
21. DANMARK–LUXEMBOURG
Ingen overenskomst.
22. DANMARK–NEDERLANDENE
Ingen overenskomst.
23. DANMARK–ØSTRIG
 - a) Artikel 4 i overenskomst om social sikring af 16. juni 1987 for så vidt angår personer, der er bosat i et tredjeland.
 - b) Punkt III i slutprotokollen til den nævnte overenskomst for så vidt angår personer, der er bosat i et tredjeland.
24. DANMARK–PORTUGAL
Ingen overenskomst.
25. DANMARK–FINLAND
Artikel 10 i den nordiske konvention om social sikring af 15. juni 1992.
26. DANMARK–SVERIGE
Artikel 10 i den nordiske konvention om social sikring af 15. juni 1992.
27. DANMARK–DET FORENEDE KONGERIGE
Ingen.
28. TYSKLAND–SPANIEN
Artikel 4, stk. 1 og artikel 45, stk. 2 i overenskomst om social sikring af 4. december 1973.
29. TYSKLAND–FRANKRIG
 - a) Artikel 11, stk. 1, artikel 16, andet afsnit, og artikel 19 i den almindelige overenskomst af 10. juli 1950.
 - b) Artikel 9 i tillægsoverenskomst nr. 1 af 10. juli 1950 til den almindelige overenskomst af samme dato (arbejdere i miner og lignende virksomheder).
 - c) Tillægsoverenskomst nr. 4 af 10. juli 1950 til den almindelige overenskomst af samme dato, i den udformning, hvori den findes i tillægsoverenskomst nr. 2 af 18. juni 1955.
 - d) Afsnit I og III tillægsoverenskomst nr. 2 af 18. juni 1955.
 - e) Punkt 6, 7 og 8 i den almindelige protokol af 10. juli 1950 til den almindelige overenskomst af samme dato.

▼B

- f) Afsnit II, III og IV i aftalen af 20. december 1963 (socialsikring i Land Saar).

30. TYSKLAND–GRÆKENLAND

- a) Artikel 5, stk. 2, i den almindelige overenskomst af 25. april 1961.
- b) Artikel 8, stk. 1, artikel 8, stk. 2, litra b), artikel 8, stk. 3, og artikel 9 til 11, samt kapitel I og IV for så vidt de vedrører disse artikler, i overenskomsten om arbejdsløshedsforsikring af 31. maj 1961, samt protokolnote af 14. juni 1980.
- c) Protokol af 7. oktober 1991 sammenholdt med overenskomsten mellem regeringen i Den Tyske Demokratiske Republik og Den Helleniske Republik om regulering af spørgsmål vedrørende pension eller rente af 6. juli 1984.

31. TYSKLAND–IRLAND

Ingen overenskomst.

32. TYSKLAND–ITALIEN

- a) Artikel 3, stk. 2, artikel 23, stk. 2, artikel 26 og artikel 36, stk. 3, i overenskomst af 5. maj 1953 (social sikring).
- b) Tillægsoverenskomst af 12. maj 1953 til overenskomsten af 5. maj 1953 (udbetaling af pensioner og renter for tiden forud for overenskomstens ikrafttræden).

33. TYSKLAND–LUXEMBOURG

Artikel 4, 5, 6 og 7 i traktaten af 11. juni 1959 (Ausgleichsvertrag) (bilæggelse af striden mellem Tyskland og Luxembourg).

34. TYSKLAND–NEDERLANDENE

- a) Artikel 3, stk. 2, i overenskomst af 29. marts 1951.
- b) Artikel 2 og 3 i tillægsoverenskomst nr. 4 af 21. december 1956 til overenskomst af 29. marts 1951 (afgørelse af spørgsmålet om rettigheder erhvervet af nederlandske arbejdstagere inden for den tyske ordning for social sikring mellem den 13. maj 1940 og den 1. september 1945).

35. TYSKLAND–ØSTRIG

- a) Artikel 41 i overenskomst om social sikring af 22. december 1966, som ændret ved tillægsoverenskomst nr. 1 af 10. april 1969, nr. 2 af 29. marts 1974 og nr. 3 af 29. august 1980.
- b) Punkt 3, litra c), punkt 3, litra d), punkt 17, punkt 20, litra a), og punkt 21 i slutprotokollen til den nævnte overenskomst.
- c) Artikel 3 i den nævnte overenskomst for så vidt angår personer, der er bosat i et tredjeland.
- d) Punkt 3, litra g), i slutprotokollen til den nævnte overenskomst for så vidt angår personer, der er bosat i et tredjeland.
- e) Artikel 4, stk. 1, i overenskomsten for så vidt angår den tyske lovgivning, hvorefter ulykker (og erhvervssygdomme), som indtræffer uden for Forbundsrepublikkens område, og perioder tilbagelagt uden for dette område ikke giver anledning til udbetaling af ydelser eller kun giver anledning til udbetaling af ydelser på visse betingelser, når de, der er berettiget til disse ydelser, er bosat uden for Forbundsrepublikkens område, i tilfælde hvor:
 - i) ydelser den 1. januar 1994 allerede er blevet tilkendt eller vil kunne tilkendes
 - ii) den pågældende person har bosat sig i Østrig før den 1. januar 1994, og udbetalingen af pensioner fra pensions- og ulykkesforsikring indledes inden den 31. december 1994

dette gælder ligeledes perioder, hvor der er oppebåret en anden pension, herunder efterladtepension, som træder i stedet for den første pension, når udbetalingsperioderne er uden afbrydelser.

- f) Punkt 19, litra b) i slutprotokollen til den nævnte overenskomst. Ved anvendelsen af nr. 3, litra c), i den nævnte bestemmelse må det beløb, der tages i betragtning af den kompetente institution, ikke overstige det beløb, der skal udbetales i forbindelse med de tilsvarende perioder, for hvilke der skal udbetales et beløb af denne institution.
- g) Artikel 2 i tillægsoverenskomst nr. 1 af 10. april 1969 til den nævnte overenskomst.
- h) Artikel 1, stk. 5, og artikel 8 i overenskomst om arbejdsløshedsforsikring af 19. juli 1978.

▼B

i) Punkt 10 i slutprotokollen til den nævnte overenskomst.

36. TYSKLAND–PORTUGAL

Artikel 5, stk. 2, i overenskomst af 6. november 1964.

37. TYSKLAND–FINLAND

▼M5

Artikel 4 i overenskomst om social sikring af 28. april 1997.

▼B

38. TYSKLAND–SVERIGE

a) Artikel 4, stk. 2, i overenskomst om social sikring af 27. februar 1976.

b) Punkt 8, litra a), i slutprotokollen til den nævnte overenskomst.

39. TYSKLAND–DET FORENEDE KONGERIGE

a) Artikel 3, stk. 1 og 6, samt artikel 7, stk. 2 til 6, i overenskomst af 20. april 1960 om social sikring.

b) Artikel 2 til 7 i slutprotokollen til overenskomst af 20. april 1960 om social sikring.

c) Artikel 2, stk. 5, og artikel 5, stk. 2 til 6, i overenskomst af 20. april 1960 om arbejdsløshedsforsikring.

40. SPANIEN–FRANKRIG

Ingen.

41. SPANIEN–GRÆKENLAND

Ingen overenskomst.

42. SPANIEN–IRLAND

Ingen overenskomst.

43. SPANIEN–ITALIEN

Artikel 5, artikel 18, stk. 1 C, og artikel 23 i overenskomst af 30. oktober 1979 om social sikring.

44. SPANIEN–LUXEMBOURG

a) Artikel 5, stk. 2, i overenskomst af 8. maj 1969.

b) Artikel 1 i den administrative aftale af 27. juni 1975 om gennemførelse af konventionen af 8. maj 1969 for så vidt angår selvstændige erhvervsdrivende.

45. SPANIEN–NEDERLANDENE

Artikel 23, stk. 2, i overenskomst af 5. februar 1974 om social sikring.

46. SPANIEN–ØSTRIG

a) Artikel 4 i overenskomst om social sikring af 6. november 1981 for så vidt angår personer, der er bosat i et tredjeland.

b) Punkt II i slutprotokollen til den nævnte overenskomst for så vidt angår personer, der er bosat i et tredjeland.

47. SPANIEN–PORTUGAL

Artikel 4, stk. 2, artikel 16, stk. 2, og artikel 22 i den almindelige overenskomst af 11. juni 1969.

48. SPANIEN–FINLAND

Artikel 5, stk. 2, i overenskomst om social sikring af 19. december 1985.

49. SPANIEN–SVERIGE

Artikel 5, stk. 2, og artikel 16 i overenskomst om social sikring af 4. februar 1983.

50. SPANIEN–DET FORENEDE KONGERIGE

Ingen.

51. FRANKRIG–GRÆKENLAND

Artikel 16, stk. 4, og artikel 30 i den almindelige overenskomst af 19. april 1958.

▼B

52. FRANKRIG–IRLAND
Ingen overenskomst.
53. FRANKRIG–ITALIEN
 - a) Artikel 20 og 24 i den almindelige overenskomst af 31. marts 1948.
 - b) Brevveksling af 3. marts 1956 (ydelser ved sygdom til sæsonarbejdere inden for landbrugserhvervet).
54. FRANKRIG–LUXEMBOURG
Artikel 11 og 14 i tillægsoverenskomst af 12. november 1949 til den almindelige overenskomst af samme dato (arbejdere i miner og lignende virksomheder).
55. FRANKRIG–NEDERLANDENE
Artikel 11 i tillægsoverenskomst af 1. juni 1954 til den almindelige overenskomst af 7. januar 1950 (arbejdere i miner og lignende virksomheder).
56. FRANKRIG–ØSTRIG
Ingen.
57. FRANKRIG–PORTUGAL
Ingen.
58. FRANKRIG–FINLAND
Ingen.
59. FRANKRIG–SVERIGE
Ingen.
60. FRANKRIG–DET FORENEDE KONGERIGE
Noteudveksling af 27. og 30. juli 1970 vedrørende forholdene med hensyn til social sikring af lærere fra Det Forenede Kongerige, der midlertidigt underviser i Frankrig inden for rammerne af kulturaftalen af 2. marts 1948.
61. GRÆKENLAND–IRLAND
Ingen overenskomst.
62. GRÆKENLAND–ITALIEN
Ingen overenskomst.
63. GRÆKENLAND–LUXEMBOURG
Ingen overenskomst.
64. GRÆKENLAND–NEDERLANDENE
Artikel 4, stk. 2, i den almindelige overenskomst af 13. september 1966.
65. GRÆKENLAND–ØSTRIG
 - a) Artikel 4 i overenskomst om social sikring af 14. december 1979, som ændret ved tillægsoverenskomst af 21. maj 1986, for så vidt angår personer, der er bosat i et tredjeland.
 - b) Punkt II i slutprotokollen til den nævnte overenskomst for så vidt angår personer, der er bosat i et tredjeland.
66. GRÆKENLAND–PORTUGAL
Ingen overenskomst.
67. GRÆKENLAND–FINLAND
Artikel 5, stk. 2, og artikel 21 i overenskomst om social sikring af 11. marts 1988.
68. GRÆKENLAND–SVERIGE
Artikel 5, stk. 2, og artikel 23 i overenskomst om social sikring af 5. maj 1978, som ændret ved tillægsoverenskomst af 14. september 1984.
69. GRÆKENLAND–DET FORENEDE KONGERIGE
Ingen overenskomst.
70. IRLAND–ITALIEN
Ingen overenskomst.
71. IRLAND–LUXEMBOURG
Ingen overenskomst.
72. IRLAND–NEDERLANDENE
Ingen overenskomst.

▼B

73. IRLAND–ØSTRIG
Artikel 4 i overenskomst om social sikring af 30. september 1988 for så vidt angår personer, der er bosat i et tredjeland.
74. IRLAND–PORTUGAL
Ingen overenskomst.
75. IRLAND–FINLAND
Ingen overenskomst.
76. IRLAND–SVERIGE
Ingen overenskomst.
77. IRLAND–DET FORENEDE KONGERIGE
Artikel 8 i overenskomsten af 14. september 1971 om social sikring.
78. ITALIEN–LUXEMBOURG
Artikel 18, stk. 2, og artikel 24 i den almindelige overenskomst af 29. maj 1951.
79. ITALIEN–NEDERLANDENE
Artikel 21, stk. 2, i den almindelige overenskomst af 28. oktober 1952.
80. ITALIEN–ØSTRIG
 - a) Artikel 5, stk. 3, og artikel 9, stk. 2, i overenskomst om social sikring af 21. januar 1981.
 - b) Artikel 4 i den nævnte overenskomst og punkt 2 i slutprotokollen til den nævnte overenskomst for så vidt angår personer, der er bosat i et tredjeland.
81. ITALIEN–PORTUGAL
Ingen overenskomst.
82. ITALIEN–FINLAND
Ingen overenskomst.
83. ITALIEN–SVERIGE
Artikel 20 i overenskomst om social sikring af 25. september 1979.
84. ITALIEN–DET FORENEDE KONGERIGE
Ingen.
85. LUXEMBOURG–NEDERLANDENE
Ingen.
86. LUXEMBOURG–ØSTRIG
 - a) Artikel 5, stk. 2, i overenskomst om social sikring af 21. september 1971, som ændret ved tillægsoverenskomst nr. 1 af 16. maj 1973 og nr. 2 af 9. oktober 1978.
 - b) Artikel 3, stk. 2, i den nævnte overenskomst for så vidt angår personer, der er bosat i et tredjeland.
 - c) Punkt III i slutprotokollen til den nævnte overenskomst for så vidt angår personer, der er bosat i et tredjeland.
87. LUXEMBOURG–PORTUGAL
Artikel 3, stk. 2, i overenskomst af 12. februar 1965.
88. LUXEMBOURG–FINLAND
Artikel 5, stk. 2, i overenskomst om social sikring af 15. september 1988.
89. LUXEMBOURG–SVERIGE
 - a) Artikel 4 og artikel 29, stk. 1, i overenskomst om social sikring af 21. februar 1985 for så vidt angår personer, der er bosat i et tredjeland.
 - b) Artikel 30 i den nævnte overenskomst.
90. LUXEMBOURG–DET FORENEDE KONGERIGE
Ingen.
91. NEDERLANDENE–ØSTRIG
 - a) Artikel 3 i overenskomst om social sikring af 7. marts 1974, som ændret ved tillægsoverenskomst af 5. november 1980, for så vidt angår personer, der er bosat i et tredjeland.
 - b) Punkt II i slutprotokollen til den nævnte overenskomst for så vidt angår personer, der er bosat i et tredjeland.

▼B

92. NEDERLANDENE–PORTUGAL
Artikel 5, stk. 2, og artikel 31 i overenskomst af 19. juli 1979.
93. NEDERLANDENE–FINLAND
Ingen overenskomst.
94. NEDERLANDENE–SVERIGE
Artikel 4 og artikel 24, stk. 3, i overenskomst om social sikring af 2. juli 1976 for så vidt angår personer, der er bosat i et tredjeland.
95. NEDERLANDENE–DET FORENEDE KONGERIGE
Ingen.
96. ØSTRIG–PORTUGAL
Ingen.
97. ØSTRIG–FINLAND
- a) Artikel 4 i overenskomst om social sikring af 11. december 1985, som ændret ved tillægsoverenskomst af 9. marts 1993, for så vidt angår personer, der er bosat i et tredjeland.
 - b) Punkt II i slutprotokollen til den nævnte overenskomst for så vidt angår personer, der er bosat i et tredjeland.

▼M2

98. ØSTRIG–SVERIGE
Konvention om social sikring af 21. marts 1996

▼B

99. ØSTRIG–DET FORENEDE KONGERIGE
- a) Artikel 3 i overenskomst om social sikring af 22. juli 1980, som ændret ved tillægsoverenskomst nr. 1 af 9. december 1985 og nr. 2 af 13. oktober 1992, for så vidt angår personer, der er bosat i et tredjeland.
 - b) Protokol vedrørende naturalydelse til den nævnte overenskomst med undtagelse af artikel 2, stk. 3, for så vidt angår personer, der ikke har krav på behandling i henhold til afsnit III, kapitel 1.
100. PORTUGAL–FINLAND
Ingen overenskomst.
101. PORTUGAL–SVERIGE
Artikel 6 i overenskomst om social sikring af 25. oktober 1978.
102. PORTUGAL–DET FORENEDE KONGERIGE
- a) Artikel 2, stk. 1, i protokol om medicinsk behandling af 15. november 1978.
 - b) For så vidt angår portugisiske arbejdstagere, i perioden fra den 22. oktober 1987 til udløbet af den i artikel 220, stk. 1, i akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse fastsatte overgangsperiode: Artikel 26 i overenskomst om social sikring af 15. november 1978, som ændret ved brevveksling af 28. september 1987.
103. FINLAND–SVERIGE
Artikel 5 i den nordiske konvention om social sikring af 15. juni 1992.
104. FINLAND–DET FORENEDE KONGERIGE
Ingen.
105. SVERIGE–DET FORENEDE KONGERIGE
Artikel 4, stk. 3, i overenskomst om social sikring af 29. juni 1987.
- B. Overenskomstbestemmelser, der ikke finder anvendelse på alle af forordningen omfattede personer (Forordningens artikel 3, stk. 3)**
- 1. BELGIEN–DANMARK
Ingen overenskomst.
 - 2.
 - 3. BELGIEN–SPANIEN
Ingen.
 - 4. BELGIEN–FRANKRIG
 - a) Brevveksling af 29. juli 1953 vedrørende tilskud til ældre lønmodtagere.

▼B

- b) Brevveksling af 27. februar 1953 (anvendelse af artikel 4, stk. 2, i den almindelige overenskomst af 17. januar 1948).
- 5. BELGIEN-GRÆKENLAND
 - Ingen.
- 6. BELGIEN-IRLAND
 - Ingen.
- 7. BELGIEN-ITALIEN
 - Ingen.
- 8. BELGIEN-LUXEMBOURG
 - Artikel 2 og 4 i aftalen af 27. oktober 1971 (den oversøiske sociale sikringsordning).
- 9. BELGIEN-NEDERLANDENE
 - Artikel 2 og 4 i aftalen af 4. februar 1969 (oversøisk erhvervmæssig beskæftigelse).
- 10. BELGIEN-ØSTRIG
 - a) Artikel 4 i overenskomst om social sikring af 4. april 1977 for så vidt angår personer, der er bosat i et tredjeland.
 - b) Punkt III i slutprotokollen til den nævnte overenskomst for så vidt angår personer, der er bosat i et tredjeland.
- 11. BELGIEN-PORTUGAL
 - Artikel 1 og 5 i overenskomsten af 13. januar 1965 (social sikring af ansatte i Belgisk Congo og Rwanda-Urundi) i den affattelse, der findes i den aftale, som blev indgået ved brevveksling af 18. juni 1982.
- 12. BELGIEN-FINLAND
 - Ingen overenskomst.
- 13. BELGIEN-SVERIGE
 - Ingen overenskomst.
- 14. BELGIEN-DET FORENEDE KONGERIGE
 - Ingen.
- 15. DANMARK-TYSKLAND
 - a) Punkt 15 i slutprotokollen til overenskomsten om social tryghed af 14. august 1953.
 - b) Tillægsoverenskomst af 14. august 1953 til ovennævnte overenskomst.
- 16. DANMARK-SPANIEN
 - Ingen overenskomst.
- 17. DANMARK-FRANKRIG
 - Ingen.
- 18. DANMARK-GRÆKENLAND
 - Ingen overenskomst.
- 19. DANMARK-IRLAND
 - Ingen overenskomst.
- 20. DANMARK-ITALIEN
 - Ingen overenskomst.
- 21. DANMARK-LUXEMBOURG
 - Ingen overenskomst.
- 22. DANMARK-NEDERLANDENE
 - Ingen overenskomst.
- 23. DANMARK-ØSTRIG
 - a) Artikel 4 i overenskomst om social sikring af 16. juni 1987 for så vidt angår personer, der er bosat i et tredjeland.
 - b) Punkt I i slutprotokollen til den nævnte overenskomst for så vidt angår personer, der er bosat i et tredjeland.

▼B

24. DANMARK–PORTUGAL
Ingen overenskomst.
25. DANMARK–FINLAND
Ingen.
26. DANMARK–SVERIGE
Ingen.
27. DANMARK–DET FORENEDE KONGERIGE
Ingen.
28. TYSKLAND–SPANIEN
Artikel 4, stk. 1, og artikel 45, stk. 2, i overenskomst om social sikring af 4. december 1973.
29. TYSKLAND–FRANKRIG
 - a) Artikel 16, andet afsnit, og artikel 19 i den almindelige overenskomst af 10. juli 1950.
 - b) Tillægsoverenskomst nr. 4 af 10. juli 1950 til den almindelige overenskomst af samme dato i den udformning, hvori den findes i tillægsoverenskomst nr. 2 af 18. juni 1955.
 - c) Afsnit I og III i tillægsoverenskomst nr. 2 af 18. juni 1955.
 - d) Punkt 6, 7 og 8 i den almindelige protokol af 10. juli 1950 til den almindelige overenskomst af samme dato.
 - e) Afsnit II, III og IV i overenskomst af 20. december 1963 (social sikring i Land Saar).
30. TYSKLAND–GRÆKENLAND
Protokol af 7. oktober 1991 sammenholdt med overenskomsten mellem regeringen i Den Tyske Demokratiske Republik og Den Helleniske Republik om regulering af spørgsmål vedrørende pension eller rente af 6. juli 1984.
31. TYSKLAND–IRLAND
Ingen overenskomst.
32. TYSKLAND–ITALIEN
 - a) Artikel 3, stk. 2, og artikel 26 i overensstemmelse af 5. maj 1953 (social sikring).
 - b) Tillægsoverenskomst af 12. maj 1953 til overenskomst af 5. maj 1953 (udbetaling af pensioner og renter for tiden forud for overenskomstens ikrafttræden).
33. TYSKLAND–LUXEMBOURG
Artikel 4, 5, 6 og 7 i traktat af 11. juli 1959 (bilæggelse af striden mellem Tyskland og Luxembourg).
34. TYSKLAND–NEDERLANDENE
 - a) Artikel 3, stk. 2, i overenskomst af 29. marts 1951.
 - b) Artikel 2 og 3 i tillægsoverenskomst nr. 4 af 21. december 1956 til overenskomst af 29. marts 1951 (afgørelse af spørgsmålet om rettigheder erhvervet af nederlandske arbejdstagere inden for den tyske ordning for social sikring mellem den 13. maj 1940 og den 1. september 1945).
35. TYSKLAND–ØSTRIG
 - a) Artikel 41 i overenskomst om social sikring af 22. december 1966, som ændret ved tillægsoverenskomst nr. 1 af 10. april 1969, nr. 2 af 29. marts 1974 og nr. 3 af 29. august 1980.
 - b) Punkt 20, litra a), i slutprotokollen til den nævnte overenskomst.
 - c) Artikel 3 i den nævnte overenskomst for så vidt angår personer, der er bosat i et tredjeland.
 - d) Punkt 3, litra g), i slutprotokollen til den nævnte overenskomst.
 - e) Artikel 4, stk. 1, i overenskomsten for så vidt angår den tyske lovgivning hvorefter ulykker (og erhvervssygdomme), som indtræffer uden for Forbundsrepublikkens område, og perioder tilbagelagt uden for dette område ikke giver anledning til udbetaling af ydelser eller kun giver anledning til udbetaling af ydelser på visse betingelser, når de, der er berettiget til disse ydelser, er bosat uden for Forbundsrepublikkens område, i tilfælde hvor:
 - i) ydelsen den 1. januar 1994 allerede er blevet tilkendt eller vil kunne tilkendes

▼B

- ii) den pågældende person har bosat sig i Østrig før den 1. januar 1994, og udbetalingen af pensioner fra pensions- og ulykkesforsikring indledes senest den 31. december 1994

dette gælder ligeledes perioder, hvor der er oppebåret en anden pension, herunder efterladtepension, som træder i stedet for den første pension, når udbetalingsperioderne er uden afbrydelser.

- f) Punkt 19, litra b), i slutprotokollen til den nævnte overenskomst. Ved anvendelsen af nr. 3, litra c), i den nævnte bestemmelse må det beløb, der tages i betragtning af den kompetente institution, ikke overstige det beløb, der skal udbetales i forbindelse med de tilsvarende perioder, for hvilke der skal udbetales et beløb af denne institution.

36. TYSKLAND–PORTUGAL

Artikel 5, stk. 2, i overenskomst af 6. november 1964.

37. TYSKLAND–FINLAND

▼M5

Artikel 4 i overenskomst om social sikring af 28. april 1997.

▼B

38. TYSKLAND–SVERIGE

Artikel 4, stk. 2, i overenskomst om social sikring af 27. februar 1976.

39. TYSKLAND–DET FORENEDE KONGERIGE

- a) Artikel 3, stk. 1 og 6, samt artikel 7, stk. 2 til 6, i overenskomst af 20. april 1960 om social sikring.
- b) Artikel 2 til 7 i slutprotokollen til overenskomst af 20. april 1960 om social sikring.
- c) Artikel 2, stk. 5, og artikel 5, stk. 2 til 6, i overenskomst af 20. april 1960 om arbejdsløshedsforsikring.

40. SPANIEN–FRANKRIG

Ingen.

41. SPANIEN–GRÆKENLAND

Ingen overenskomst.

42. SPANIEN–IRLAND

Ingen overenskomst.

43. SPANIEN–ITALIEN

Artikel 5, artikel 18, stk. 1 C, og artikel 23 i overenskomst af 30. oktober 1979 om social sikring.

44. SPANIEN–LUXEMBOURG

- a) Artikel 5, stk. 2, i overenskomst af 8. maj 1969.
- b) Artikel 1 i den administrative aftale af 27. juni 1975 om gennemførelse af konventionen af 8. maj 1969 for så vidt angår selvstændige erhvervsdrivende.

45. SPANIEN–NEDERLANDENE

Artikel 23, stk. 2, i overenskomst af 5. februar 1974 om social sikring.

46. SPANIEN–ØSTRIG

- a) Artikel 4 i overenskomst om social sikring af 6. november 1981 for så vidt angår personer, der er bosat i et tredjeland.
- b) Punkt II i slutprotokollen til den nævnte overenskomst for så vidt angår personer, der er bosat i et tredjeland.

47. SPANIEN–PORTUGAL

Artikel 4, stk. 2, artikel 16, stk. 2, og artikel 22 i den almindelige overenskomst af 11. juni 1969.

48. SPANIEN–FINLAND

Artikel 5, stk. 2, i overenskomst om social sikring af 19. december 1985.

49. SPANIEN–SVERIGE

Artikel 5, stk. 2, og artikel 16 i overenskomst om social sikring af 4. februar 1983.

▼B

50. SPANIEN–DET FORENEDE KONGERIGE
Ingen.
51. FRANKRIG–GRÆKENLAND
Ingen.
52. FRANKRIG–IRLAND
Ingen overenskomst.
53. FRANKRIG–ITALIEN
Artikel 20 og 24 i den almindelige overenskomst af 31. marts 1948.
54. FRANKRIG–LUXEMBOURG
Ingen.
55. FRANKRIG–NEDERLANDENE
Ingen.
56. FRANKRIG–ØSTRIG
Ingen.
57. FRANKRIG–PORTUGAL
Ingen.
58. FRANKRIG–FINLAND
Ingen.
59. FRANKRIG–SVERIGE
Ingen.
60. FRANKRIG–DET FORENEDE KONGERIGE
Noteudveksling af 27. og 30. juli 1970 vedrørende forholdene med hensyn til social sikring af lærere fra Det Forenede Kongerige, der midlertidigt underviser i Frankrig inden for rammerne af kulturaftalen af 2. marts 1948.
61. GRÆKENLAND–IRLAND
Ingen overenskomst.
62. GRÆKENLAND–ITALIEN
Ingen overenskomst.
63. GRÆKENLAND–LUXEMBOURG
Ingen overenskomst.
64. GRÆKENLAND–NEDERLANDENE
Ingen.
65. GRÆKENLAND–ØSTRIG
 - a) Artikel 4 i overenskomst om social sikring af 14. december 1979, som ændret ved tillægsoverenskomst af 21. maj 1986, for så vidt angår personer, der er bosat i et tredjeland.
 - b) Punkt II i slutprotokollen til den nævnte overenskomst for så vidt angår personer, der er bosat i et tredjeland.
66. GRÆKENLAND–PORTUGAL
Ingen overenskomst.
67. GRÆKENLAND–FINLAND
Artikel 5, stk. 2, i overenskomst om social sikring af 11. marts 1988.
68. GRÆKENLAND–SVERIGE
Artikel 5, stk. 2, i overenskomst om social sikring af 5. maj 1978, som ændret ved tillægsoverenskomst af 14. september 1984.
69. GRÆKENLAND–DET FORENEDE KONGERIGE
Ingen overenskomst.
70. IRLAND–ITALIEN
Ingen overenskomst.
71. IRLAND–LUXEMBOURG
Ingen overenskomst.
72. IRLAND–NEDERLANDENE
Ingen overenskomst.
73. IRLAND–ØSTRIG

▼B

Artikel 4 i overenskomst om social sikring af 30. september 1988 for så vidt angår personer, der er bosat i et tredjeland.

74. IRLAND–PORTUGAL

Ingen overenskomst.

75. IRLAND–FINLAND

Ingen overenskomst.

76. IRLAND–SVERIGE

Ingen overenskomst.

77. IRLAND–DET FORENEDE KONGERIGE

Ingen.

78. ITALIEN–LUXEMBOURG

Ingen.

79. ITALIEN–NEDERLANDENE

Ingen.

80. ITALIEN–ØSTRIG

a) Artikel 5, stk. 3, og artikel 9, stk. 2, i overenskomst om social sikring af 21. januar 1981.

b) Artikel 4 i den nævnte overenskomst og punkt 2 i slutprotokollen til den nævnte overenskomst for så vidt angår personer, der er bosat i et tredjeland.

81. ITALIEN–PORTUGAL

Ingen overenskomst.

82. ITALIEN–FINLAND

Ingen overenskomst.

83. ITALIEN–SVERIGE

Artikel 4 i overenskomsten om social sikring af 25. september 1979.

84. ITALIEN–DET FORENEDE KONGERIGE

Ingen.

85. LUXEMBOURG–NEDERLANDENE

Ingen.

86. LUXEMBOURG–ØSTRIG

a) Artikel 5, stk. 2, i overenskomst om social sikring af 21. september 1971, som ændret ved tillægsoverenskomst nr. 1 af 16. maj 1973 og nr. 2 af 9. oktober 1978.

b) Artikel 3, stk. 2, i den nævnte overenskomst for så vidt angår personer, der er bosat i et tredjeland.

c) Punkt III i slutprotokollen til den nævnte overenskomst for så vidt angår personer, der er bosat i et tredjeland.

87. LUXEMBOURG–PORTUGAL

Artikel 3, stk. 2, i overenskomst af 12. februar 1965.

88. LUXEMBOURG–FINLAND

Artikel 5, stk. 2, i overenskomst om social sikring af 15. september 1988.

89. LUXEMBOURG–SVERIGE

Artikel 4 og artikel 29, stk. 1, i overenskomst om social sikring af 21. februar 1985 for så vidt angår personer, der er bosat i et tredjeland.

90. LUXEMBOURG–DET FORENEDE KONGERIGE

Ingen.

91. NEDERLANDENE–ØSTRIG

a) Artikel 3 i overenskomst om social sikring af 7. marts 1974, som ændret ved tillægsoverenskomst af 5. november 1980, for så vidt angår personer, der er bosat i et tredjeland.

b) Punkt II i slutprotokollen til den nævnte overenskomst for så vidt angår personer, der er bosat i et tredjeland.

▼B

92. NEDERLANDENE–PORTUGAL

Artikel 5, stk. 2, i overenskomst af 19. juli 1979.

93. NEDERLANDENE–FINLAND

Ingen overenskomst.

94. NEDERLANDENE–SVERIGE

Artikel 4 og artikel 24, stk. 3, i overenskomst om social sikring af 2. juli 1976 for så vidt angår personer, der er bosat i et tredjeland.

95. NEDERLANDENE–DET FORENEDE KONGERIGE

Ingen.

96. ØSTRIG–PORTUGAL

Ingen.

97. ØSTRIG–FINLAND

a) Artikel 4 overenskomst om social sikring af 11. december 1985, som ændret ved tillægsoverenskomst af 9. marts 1993, for så vidt angår personer, der er bosat i et tredjeland.

b) Punkt II i slutprotokollen til den nævnte overenskomst for så vidt angår personer, der er bosat i et tredjeland.

▼M2

98. ØSTRIG–SVERIGE

Artikel 5 i konventionen om social sikring af 21. marts 1996

▼B

99. ØSTRIG–DET FORENEDE KONGERIGE

a) Artikel 3 i overenskomst om social sikring af 22. juli 1980, som ændret ved tillægsoverenskomst nr. 1 af 9. december 1985 og nr. 2 af 13. oktober 1992, for så vidt angår personer, der er bosat i et tredjeland.

b) Protokol vedrørende naturalydelse til den nævnte overenskomst med undtagelse af artikel 2, stk. 3, for så vidt angår personer, der ikke har krav på behandling i henhold til afsnit III, kapitel 1.

100. PORTUGAL–FINLAND

Ingen overenskomst.

101. PORTUGAL–SVERIGE

Artikel 6 i overenskomst om social sikring af 25. oktober 1978.

102. PORTUGAL–DET FORENEDE KONGERIGE

Artikel 2, stk. 1, i protokol om medicinsk behandling af 15. november 1978.

103. FINLAND–SVERIGE

Ingen.

104. FINLAND–DET FORENEDE KONGERIGE

Ingen.

105. SVERIGE–DET FORENEDE KONGERIGE

Artikel 4, stk. 3, i overenskomst om social sikring af 29. juni 1987.

▼B*BILAG IV (B) (11) (13) (15)*

(Forordningens artikel 37, stk. 2, artikel 38, stk. 3, artikel 45, stk. 3, artikel 46, stk. 1, litra b), og artikel 46b, stk. 2)

A. De i forordningens artikel 37, stk. 1, omhandlede lovgivninger, hvorefter størrelsen af ydelser ved invaliditet er uafhængig af forsikringsperiodernes længde

A. BELGIEN

- a) Lovgivningen om den almindelige invalideordning, den særlige invalideordning for minearbejdere og den særlige ordning for søfolk i handelsflåden.
- b) Lovgivningen om forsikring af selvstændige erhvervsdrivende mod uarbejdsdygtighed.
- c) Lovgivningen om invalidepension under den oversøiske sociale sikringsordning og invalideordningen for tidligere ansatte i Belgisk Congo og Rwanda-Urundi.

B. DANMARK

Ingen.

C. TYSKLAND

Ingen.

▼M3

D. SPANIEN

Lovgivningen om invalideforsikring i medfør af den almindelige ordning og de særlige ordninger, med undtagelse af de særlige ordninger for tjenestemænd, de væbnede styrker og den retlige administration.

▼B

E. FRANKRIG

1. Arbejdstagere

Hele lovgivningen vedrørende invalideforsikring med undtagelse af lovgivningen vedrørende invalideforsikring inden for minearbejdernes sociale sikringsordning.

2. Selvstændige erhvervsdrivende

Lovgivningen vedrørende invalideforsikring for selvstændige erhvervsdrivende inden for landbruget.

F. GRÆKENLAND

Lovgivningen vedrørende forsikringsordningen for landbruget.

▼M2

G. IRLAND

Del II, kapitel 15, i kodificeret lov af 1993 om social tryghed og sociale ydelser (Social Welfare (Consolidation) Act 1993)

▼B

H. ITALIEN

Ingen.

I. LUXEMBOURG

Ingen.

J. NEDERLANDENE

- a) Lov af 18. februar 1966 om forsikring mod uarbejdsdygtighed, som ændret.

▼M2

- b) Lov af 24. april 1997 om forsikring mod uarbejdsdygtighed for selvstændige erhvervsdrivende (WAZ), som ændret.

▼B

K. ØSTRIG

Ingen.

L. PORTUGAL

Ingen.

M. FINLAND

▼B

Nationale pensioner til personer med medfødt handicap, eller som er blevet invalideret i ung alder (lov om nationale pensioner (547/93)).

N. SVERIGE

Ingen.

O. DET FORENEDE KONGERIGE

a) Storbritannien

Artikel 15 og 36 i lov af 1975 om social sikring (Social Security Act 1975).

Artikel 14, 15 og 16 i lov af 1975 om sociale sikringspensioner (Social Security Pensions Act 1975).

b) Nordirland

Artikel 15 og 36 i lov af 1975 om social sikring (Nordirland) (Social Security (Northern Ireland) Act 1975).

Artikel 16, 17 og 18 i lov af 1975 om sociale sikringspensioner (Nordirland) (Social Security Pensions (Northern Ireland) Order 1975).

B. Særordninger for selvstændige erhvervsdrivende i den i forordningens artikel 38, stk. 3, og artikel 45, stk. 3, omhandlede forstand

A. BELGIEN

Ingen.

B. DANMARK

Ingen.

C. TYSKLAND

Aldersdomsforsikringen for landbrugere (Alterssicherung für Landwirte).

D. SPANIEN

Ordning om nedsættelse af pensionsalderen for selvstændige søfarende, der udøver de i kongelig anordning nr. 2309 af 23. juli 1970 omhandlede beskæftigelser.

E. FRANKRIG

Ingen.

F. GRÆKENLAND

Ingen.

G. IRLAND

Ingen.

H. ITALIEN

Pensionsforsikringsordningerne for (Assicurazione pensioni per):

- læger (medici)
- apotekere (farmacisti)
- dyrlæger (veterinari)
- jordemødre (ostetriche)
- ingeniører og arkitekter (ingegneri e architetti)
- landinspektører (geometri)
- advokater og sagførere (avvocati e procuratori)
- økonomer (dottori commercialisti)
- revisorer og økonomiske rådgivere (ragionieri e periti commerciali)
- arbejdskonsulenter (consulenti del lavoro)
- notarar (notai)
- speditører (spedizionieri doganali).

I. LUXEMBOURG

Ingen.

J. NEDERLANDENE

Ingen.

K. ØSTRIG

Ingen.

L. PORTUGAL

▼B

Ingen.

M. FINLAND

Ingen.

N. SVERIGE

Ingen.

O. DET FORENEDE KONGERIGE

Ingen.

C. **De i forordningens artikel 46, stk. 1, litra b), omhandlede tilfælde, hvor ydelsen ikke beregnes i overensstemmelse med forordningens artikel 46, stk. 2**

A. BELGIEN

Ingen.

B. DANMARK

Alle ansøgninger om pension fastsat i overensstemmelse med lov om social pension, med undtagelse af de i bilag IV, afsnit D, nævnte pensioner.

C. TYSKLAND

Ingen.

D. SPANIEN

Ingen.

E. FRANKRIG

Ingen.

F. GRÆKENLAND

Ingen.

▼M2

G. IRLAND

Alle ansøgninger om pension ved tilbagetrækning, (bidragspligtig) alderspension og (bidragspligtig) enke- og enkemandspension

▼B

H. ITALIEN

Alle ansøgninger om invalide-, alders- og efterladtepension til arbejdstagere samt følgende kategorier af selvstændige erhvervsdrivende: Landbrugere, halvtægtsfæstere, fæstere og håndværkere samt personer, der udøver selvstændig virksomhed inden for handel.

I. LUXEMBOURG

Ingen.

J. NEDERLANDENE

Alle ansøgninger om alderspension i henhold til lov af 31. maj 1956 om almindelig aldersforsikring, som ændret.

K. ØSTRIG

Ingen.

L. PORTUGAL

Alle ansøgninger om invalide-, alders- og efterladtepension.

M. FINLAND

Ingen.

N. SVERIGE

Alle ansøgninger om alderspension (grund- og tillægspension), med undtagelse af de i bilag IV, afsnit D, nævnte pensioner.

O. DET FORENEDE KONGERIGE

Alle ansøgninger om alders- og enkepension, der fastsættes i henhold til bestemmelserne i forordningens afsnit III, kapitel 3, med undtagelse af de ansøgninger, for hvilke:

▼B

- a) i et hvilket som helst indkomstskatteår efter den 6. april 1975
 - i) den pågældende har tilbagelagt forsikrings-, beskæftigelses- eller bopælsperioder i henhold til lovgivningen i Det Forenede Kongerige og i en anden medlemsstat, og
 - ii) et (eller) flere af de indkomstskatteår, som er omfattet af bestemmelserne i nr. i), ikke regnes for et år, der tages i betragtning (qualifying year), i henhold til Det Forenede Kongeriges lovgivning
- b) forsikringsperioder i Det Forenede Kongerige, som er tilbagelagt efter gældende lovgivning før den 5. juli 1948, med henblik på anvendelsen af forordningens artikel 46, stk. 2, lægges sammen med forsikrings-, beskæftigelses- eller bopælsperioder, der er tilbagelagt efter en anden medlemsstats lovgivning.

D. De i forordningens artikel 46b, stk. 2, omhandlede ydelser og aftaler

1. De i forordningens artikel 46b, stk. 2, litra a), omhandlede ydelser, hvis størrelse ikke afhænger af forsikrings- eller bopælsperiodernes længde:
 - a) de ydelser ved invaliditet, der er fastsat i de i dette bilag, afsnit A, anførte lovgivninger
 - b) den danske folkepension, som opnås efter ti års bopæl, af personer, som har fået tilkendt pension med virkning fra senest den 1. oktober 1989
 - c) spanske efterladtepensioner, der tilkendes efter den almindelige ordning og særordningerne
 - d) efterladteydelsen fra forsikringen for efterlevende ægtefælle i den almindelige franske sociale sikringsordning eller i ordningen for beskæftigede i landbruget samt
 - e) invalidepensionen til efterlevende ægtefælle i den almindelige franske sociale sikringsordning eller i ordningen for beskæftigede i landbruget, når den beregnes på grundlag af en afdød ægtefælles invalidepension, der er fastsat i medfør af artikel 46, stk. 1, litra a), nr. i)
- f) den nederlandske efterladtepension i henhold til lov af 21. december 1995 om almindelig efterladteforsikring.

▼M2

▼B

- g) finske nationale pensioner fastlagt efter lov om national pension af 8. juni 1956 og tilkendt efter overgangsbestemmelserne i lov om national pension (547/93) ►M5 og supplerende børnepension i overensstemmelse med lov om efterladtepension af 17. januar 1969 ◄
 - h) den fulde svenske grundpension tilkendt efter den lovgivning om grundpension, der gjaldt for den 1. januar 1993, og den fulde grundpension tilkendt efter overgangsbestemmelserne i den lovgivning, der er gældende siden nævnte dato.
2. De i forordningens artikel 46b, stk. 2, litra b), omhandlede ydelser, hvis størrelse afhænger af en fiktiv periode, der anses for tilbagelagt mellem tidspunktet for forsikringsbegivenhedens indtræden og et senere tidspunkt:
 - a) de danske førtidspensioner, hvis størrelse fastsættes i henhold til gældende lovgivning før den 1. oktober 1984
 - b) de tyske invalide- og efterladtepensioner, i forbindelse med hvilke der tages hensyn til en tillægsperiode, og de tyske alderspensioner, i forbindelse med hvilke der tages hensyn til en allerede optjent tillægsperiode
 - c) de italienske uarbejdsdygtighedspensioner (»inabilità«)
 - d) de luxembourgske invalide- og efterladtepensioner
 - e) finske erhvervspensioner, i forbindelse med hvilke der tages hensyn til fremtidige perioder i henhold til den nationale lovgivning
 - f) svensk invalide- og efterladtepension, i forbindelse med hvilken der tages hensyn til en fiktiv forsikringsperiode, og svensk alderspension, i forbindelse med hvilken der tages hensyn til en allerede optjent fiktiv periode.
 3. De i forordningens artikel 46b, stk. 2, litra b), nr. i), omhandlede aftaler om ikke at medregne samme fiktive periode to eller flere gange.

▼ M1

▼ B

Den nordiske konvention om social sikring af 15. juni 1992.

▼ M5

Overenskomst om social sikring af 28. april 1997 mellem Forbundsrepublikken Tyskland og Finland.

BILAG V (15)

OVERENSSTEMMELSE MELLEM DE I MEDLEMSSTATERNES LOVGIVNING FASTLAGTE KRITERIER FOR INVALIDITET

(Forordningens artikel 40, stk. 4)

BELGIEN

Medlemsstater	Ordninger, der anvendes af de belgiske institutioner, for hvilke afgørelsen i tilfælde af overensstemmelse er bindende	Almindelig ordning	Ordning for minearbejdere		Ordning for søfolk	Direktoratet for Den Oversøiske Sociale Sikringsordning
			Almindelig invaliditet	Erhvervsudygtighed		
FRANKRIG	1. Almindelig ordning: — gruppe III (plejetilfælde) — gruppe II — gruppe I	Overensstemmelse Overensstemmelse Overensstemmelse Ikke overensstemmelse Overensstemmelse Ikke overensstemmelse	Overensstemmelse	Overensstemmelse	Overensstemmelse	Ikke overensstemmelse
	2. Ordning for landbruget: — fuld almindelig invaliditet — $\frac{2}{3}$ almindelig invaliditet — plejetilfælde		Overensstemmelse	Overensstemmelse	Overensstemmelse	Ikke overensstemmelse
	3. Ordning for minearbejdere: — partiel almindelig invaliditet — plejetilfælde — erhvervsudygtighed		Overensstemmelse	Overensstemmelse	Overensstemmelse	Ikke overensstemmelse
	4. Ordning for søfolk: — almindelig invaliditet — plejetilfælde — erhvervsudygtighed		Overensstemmelse	Overensstemmelse	Overensstemmelse	Ikke overensstemmelse
ITALIEN	1. Almindelig ordning: — invaliditet (arbejdere) — invaliditet (funktionærer)	Ikke overensstemmelse Ikke overensstemmelse	Overensstemmelse	Overensstemmelse	Overensstemmelse	Ikke overensstemmelse
	2. Ordning for søfolk: — ujenstedygtighed til søs		Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse
LUXEMBOURG	Invaliditet (arbejdere) Invaliditet (funktionærer)	Overensstemmelse	Overensstemmelse	Overensstemmelse	Overensstemmelse	Ikke overensstemmelse

FRANKRIG

Medlemsstater	Ordninger, der anvendes af de franske institutioner, for hvilke afgørelse i tilfælde af overensstemmelse er bindende	Ordninger, der anvendes af de franske institutioner, for hvilke afgørelse i tilfælde af overensstemmelse er bindende											
		Almindelig ordning			Ordning for landbruget			Ordning for minearbejdere			Ordning for søfolk		
		Gruppe I	Gruppe II	Gruppe III (Plejetilfælde)	^{2/3} almindelig invaliditet	Fuld invaliditet	Plejetilfælde	^{2/3} almindelig invaliditet	Plejetilfælde	Erhvervsudygtighed	^{2/3} almindelig invaliditet	Fuld erhvervsudygtighed	Plejetilfælde
BELGIEN	1. Almindelig ordning:	Overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse
	2. Ordning for minearbejdere:												
	— partiel almindelig invaliditet	Overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse
	— erhvervsudygtighed	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Overensstemmelse (2)	Overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse
	3. Ordning for søfolk:	Overensstemmelse (1)	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Overensstemmelse (1)	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse
ITALIEN	1. Almindelig ordning												
	— invaliditet (arbejdere)	Overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse
	— invaliditet (funktionærer)	Overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse
	2. Ordning for søfolk:												
	— ujenstydighed til søs	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse
LUXEMBOURG	Invaliditet (arbejdere)	Overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse
	Invaliditet (funktionærer)	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse
	(1) For så vidt det drejer sig om en af den belgiske institution anerkendt almindelig invaliditet.												
	(2) Kun hvis den belgiske institution har anerkendt udygtighed til arbejde både under og over jorden.												

(1) For så vidt det drejer sig om en af den belgiske institution anerkendt almindelig invaliditet.

(2) Kun hvis den belgiske institution har anerkendt udygtighed til arbejde både under og over jorden.

ITALIEN

Medlemsstater	Ordninger, der anvendes af de institutioner i medlemsstatene, som har truffet afgørelse om anerkendelse af invaliditet	Ordninger, der anvendes af de italienske institutioner, for hvilke afgørelsen i tilfælde af overensstemmelse er bindende		
		Almindelig ordning		Søfolk Ujenstydighed til søs
		Arbejdere	Funktionærer	
BELGIEN	1. Almindelig ordning:	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse
	2. Ordning for minearbejdere: — partiel almindelig invaliditet — erhvervsudygtighed	Overensstemmelse Ikke overensstemmelse	Overensstemmelse Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse Ikke overensstemmelse
	3. Ordning for søfolk	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse
FRANKRIG	1. Almindelig ordning: — Gruppe III (plejetilfælde) — Gruppe II — Gruppe I	Overensstemmelse	Overensstemmelse	Ikke overensstemmelse
	2. Ordning for landbruget — fuld almindelig invaliditet — partiel almindelig invaliditet — plejetilfælde	Overensstemmelse	Overensstemmelse	Ikke overensstemmelse
	3. Ordning for minearbejdere: — partiel almindelig invaliditet — plejetilfælde — erhvervsudygtighed	Overensstemmelse Ikke overensstemmelse	Overensstemmelse Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse Ikke overensstemmelse
	4. Ordning for søfolk: — partiel almindelig invaliditet — plejetilfælde — erhvervsudygtighed	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse

LUXEMBOURG

Medlemsstater	Ordninger, der anvendes af de institutioner i medlemsstaterne, som har truffet afgørelse om anerkendelse af invaliditet	Ordninger, der anvendes af de institutioner i Luxembourg, for hvilke afgørelsen, i tilfælde af overensstemmelse, er bindende	
		Invaliditet (arbejdere)	Invaliditet (funktionærer)
BELGIEN	1. Almindelig ordning:	Overensstemmelse	Overensstemmelse
	2. Ordning for minearbejdere:		
	— partiel almindelig invaliditet	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse
	— erhvervsudygtighed	Ikke overensstemmelse	Ikke overensstemmelse
	3. Ordning for søfolk	Overensstemmelse ⁽¹⁾	Overensstemmelse ⁽¹⁾
FRANKRIG	1. Almindelig ordning:		
	— Gruppe III (plejetilfælde)	}	}
	— Gruppe II		
	— Gruppe I		
	2. Ordning for landbruget:		
	— fuld almindelig invaliditet	}	}
	— $\frac{2}{3}$ almindelig invaliditet		
	— plejetilfælde		
	3. Ordning for minearbejdere:		
	— $\frac{2}{3}$ almindelig invaliditet	}	}
	— plejetilfælde		
	— erhvervsudygtighed		
	4. Ordning for søfolk:		
	— partiel almindelig invaliditet	}	}
	— plejetilfælde		
	— erhvervsudygtighed		

▼B

BILAG VI (A) (B) (2) (7) (8) (9) (11) (12) (13) (14) (15)

SÆRREGLER FOR ANVENDELSEN AF VISSE MEDLEMSSTATERS LOVGIVNING

(Forordningens artikel 89)

A. BELGIEN

1. Personer, hvis ret til naturalydelser fra sygeforsikringen hidrører fra de bestemmelser i den tvungne belgiske syge- og invalideforsikringsordning, der finder anvendelse på selvstændige erhvervsdrivende, er omfattet af bestemmelserne i forordningens afsnit III, kapitel 1, herunder artikel 35, stk. 1, på følgende betingelser:

a) I tilfælde af ophold på en anden medlemsstats område end Belgien er de pågældende:

- i) for så vidt angår den pleje, der ydes i tilfælde af hospitalsindlæggelse, omfattet af naturalydelser, der er fastsat i opholdslandets lovgivning
- ii) for så vidt angår de øvrige naturalydelser, der er fastsat i den belgiske ordning, omfattet af godtgørelse af disse ydelser fra den kompetente belgiske institution til den sats, der er fastsat i opholdslandets lovgivning.

b) I tilfælde af bopæl på en anden medlemsstats område end Belgien er de pågældende omfattet af de i bopælslandets lovgivning fastsatte naturalydelser på betingelse af, at den med henblik herpå i de belgiske bestemmelser fastsatte supplerende præmie indbetales til den kompetente belgiske institution.

2. Ved den kompetente belgiske institutions anvendelse af bestemmelserne i forordningens afsnit III, kapitel 7 og 8, betragtes et barn som opvokset i den medlemsstat, på hvis område det er bosat.

3. Ved anvendelsen af forordningens artikel 46, stk. 2, anses aldersforsikringsperioder, tilbagelagt efter belgisk lovgivning før den 1. januar 1945, også som forsikringsperioder tilbagelagt efter belgisk lovgivning om den almindelige invaliditetsordning og om ordningen for søfolk.

4. Ved anvendelsen af artikel 40, stk. 3, litra a), nr. ii), tages der kun hensyn til perioder, i hvilke arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende har været uarbejdsdygtig efter belgisk lovgivning.

5. Ved anvendelsen af bestemmelserne i forordningens artikel 46, stk. 2, anses de aldersforsikringsperioder, der er tilbagelagt af selvstændige erhvervsdrivende under belgisk lovgivning, inden lovgivningen om selvstændige erhvervsdrivendes uarbejdsdygtighed trådte i kraft, som perioder tilbagelagt under sidstnævnte lovgivning.

6. Med henblik på at afgøre om betingelserne for, at der i henhold til belgisk lovgivning erhverves ret til arbejdsløshedsunderstøttelse, er opfyldt, tages kun dage med lønnet arbejde i betragtning de dage, der i medfør af nævnte lovgivning anses for ligestillede dage, tages dog i betragtning, såfremt de forudgående dage har været dage med lønnet arbejde.

7. Ved anvendelsen af bestemmelserne i forordningens artikel 72 og artikel 79, stk. 1, litra a), tages der hensyn til beskæftigelses- og/eller forsikringsperioder, tilbagelagt efter en anden medlemsstats lovgivning såfremt ret til ydelser, efter belgisk lovgivning, er betinget af, at den pågældende, inden for en nærmere fastsat tidligere periode, har opfyldt betingelserne for ret til børnetilskud efter ordningen for arbejdstagere.

8. Ved anvendelse af artikel 14a, stk. 2 til 4, artikel 14c, litra a), og artikel 14d i forordning (EØF) nr. 1408/71 anvendes ved beregningen af erhvervsindtægten i det referenceår, som danner grundlag for fastsættelsen af bidrag i henhold til sociallovgivningen for selvstændige erhvervsdrivende, den gennemsnitlige årlige omregningskurs for det år, hvor denne indtægt er oppebåret.

Omregningskursen er årsgennemsnittet af de omregningskurser, der offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* i henhold til artikel 107, stk. 5, i forordning (EØF) nr. 574/72.

9. Ved beregningen af det teoretiske beløb for en invalidepension som omhandlet i forordningens artikel 46, stk. 2, bygger den kompetente belgiske institution på indtægterne fra det erhverv, den pågældende senest har udøvet.

10. En arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende, der ikke længere er forsikret i Belgien i henhold til belgisk lovgivning om syge- og invalideforsikring – hvorefter retten til ydelser ligeledes er betinget af, at den

▼B

pågældende er forsikret på tidspunktet for forsikringsbegivenhedens indtræden – anses ved anvendelse af bestemmelserne i forordningens afsnit III, kapitel 3, for at være forsikret på tidspunktet for forsikringsbegivenhedens indtræden, såfremt den pågældende er forsikret mod samme risiko i henhold til en anden medlemsstats lovgivning.

11. Hvis den pågældende i henhold til forordningens artikel 45 har ret til en belgisk invaliditetsydelse, fastsættes denne ydelse efter reglerne i forordningens artikel 46, stk. 2:
 - a) efter bestemmelserne i lov af 9. august 1963 om en obligatorisk syge- og invalideforsikringsordning, hvis den pågældende på det tidspunkt, da uarbejdsdygtigheden indtrådte, var forsikret mod denne risiko i henhold til en anden medlemsstats lovgivning som arbejdstager i den i forordningens artikel 1, litra a), anførte forstand
 - b) efter bestemmelserne i kongelig anordning af 20. juli 1971 om forsikring af selvstændige erhvervsdrivende mod uarbejdsdygtighed, hvis den pågældende på det tidspunkt, da uarbejdsdygtigheden indtrådte, var arbejdstager i den i forordningens artikel 1, litra a), anførte forstand.

▼M3

12. Den skadelige begivenhed, der er nævnt i artikel 1 i lov af 9. marts 1953 om visse tilpasninger af pensioner til militært personel og om gratis lægebehandling og medicin til militært personel, som er blevet invalideret i fredstid, udgør en arbejdsulykke eller en erhvervssygdom i henhold til forordningens afsnit III, kapitel 4.

▼B**B. DANMARK****▼M2****▼M1**

2. Personer, som efter reglerne i forordningens afsnit III, kapitel 1, har ret til naturalydelser ved ophold eller bopæl i Danmark, har ret til naturalydelser på samme betingelser, som efter dansk lovgivning gælder for personer, der i medfør af lov om offentlig sygesikring er sikret i gruppe 1. Personer, der tager bopæl i Danmark og optages i den danske sygesikring, kan dog på samme vilkår som danske sygesikrede vælge at være sikret i gruppe 2.

▼B

3. a) Bestemmelserne i dansk lovgivning om social pension om, at retten til pension er betinget af, at modtageren har fast bopæl i Danmark, finder ikke anvendelse på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende eller deres efterladte, som er bosat i en anden medlemsstat end Danmark.
- b) Med henblik på pensionsberegningen anses beskæftigelsesperioder eller perioder med selvstændig erhvervsvirksomhed tilbagelagt i Danmark af en grænsearbejder eller sæsonarbejder som bopælsperioder, der er tilbagelagt i Danmark af denne persons efterlevende ægtefælle, for så vidt ægtefællerne i disse perioder var gift med hinanden, og ikke var separerede eller levede faktisk adskilt på grund af uoverensstemmelse, og den ægtefælle i disse perioder var bosat i en anden medlemsstat.
- c) Med henblik på pensionsberegningen anses beskæftigelsesperioder eller perioder med selvstændig erhvervsvirksomhed tilbagelagt i Danmark af en arbejdstager eller en selvstændig erhvervsdrivende, bortset fra grænsearbejdere og sæsonarbejdere, forud for den 1. januar 1984 som bopælsperioder, der er tilbagelagt i Danmark af denne persons efterlevende ægtefælle, for så vidt ægtefællerne i disse perioder var gift med hinanden, og ikke var separerede eller levede faktisk adskilt på grund af uoverensstemmelse, og den efterlevende ægtefælle i disse perioder var bosat i en anden medlemsstat.
- d) Perioder, der skal medregnes i medfør af litra b) og c) tages dog ikke i betragtning, når de falder sammen med perioder, der medregnes ved beregning af pension, som tilkommer vedkommende person efter en anden medlemsstats lovgivning om tvungen forsikring, eller med perioder, hvori vedkommende person har modtaget pension i henhold til en sådan lovgivning.

Disse perioder tages dog i betragtning, såfremt det årlige pensionsbeløb ikke overstiger halvdelen af den sociale pensions grundbeløb.

▼B

4. Forordningens bestemmelser berører ikke overgangsbestemmelser i de danske love af 7. juni 1972 om ret til pension for danske statsborgere, der har haft fast bopæl i Danmark i bestemte tidsrum umiddelbart forud for begæringens indgivelse. Statsborgere i de øvrige medlemsstater, som har haft fast bopæl i Danmark i ét år umiddelbart forud for begæringens indgivelse, har dog ret til pension på samme betingelser, som gælder for danske statsborgere.
5. a) Perioder, i hvilke en grænsearbejder, som er bosat i en anden medlemsstat end Danmark, har udøvet sin erhvervsmæssige beskæftigelse på dansk område, skal i forhold til dansk lovgivning anses som bopælsperioder. Det samme gælder perioder, i hvilke en grænsearbejder er udstationeret eller præsterer tjenesteydelser i en anden medlemsstat end Danmark.
- b) Perioder, i hvilke en sæsonarbejder, som er bosat i en anden medlemsstat end Danmark, har været beskæftiget på dansk område, skal i forhold til dansk lovgivning anses som bopælsperioder. Det samme gælder perioder, i hvilke en sæsonarbejder er udstationeret på en anden medlemsstats område end Danmark.
6. Ved afgørelsen af, om betingelserne for ret til dagpenge ved sygdom eller fødsel efter lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel af 20. december 1989 er opfyldt, når den pågældende ikke har været omfattet af dansk lovgivning under hele forløbet af de referenceperioder, der er omhandlet i nævnte lov:
 - a) medregnes forsikrings- eller beskæftigelsesperioder, som er tilbagelagt efter lovgivningen i en anden medlemsstat end Danmark inden for de nævnte referenceperioder, i løbet af hvilke den pågældende ikke har været omfattet af dansk lovgivning, som om det drejede sig om perioder tilbagelagt efter dansk lovgivning, og
 - b) anses en selvstændig erhvervsdrivende for i således medregnede perioder af have haft en arbejdsfortjeneste og en arbejdstager (i tilfælde, hvor den aktuelle indtjening ikke er egnet som grundlag for beregning af dagpenge) at have haft en gennemsnitlig indtjening af en størrelse, der svarer til den, der bliver lagt til grund ved beregningen af dagpenge for de perioder, der er tilbagelagt efter dansk lovgivning i referenceperioderne.
7. Forordningens artikel 46a, stk. 3, litra d), og artikel 46c, stk. 1 og 3, og gennemførelsesforordningens artikel 7, stk. 1. finder ikke anvendelse på pensioner, der fastsættes efter dansk lovgivning.
8. Ved anvendelse af forordningens artikel 67 beregnes arbejdsløshedsydelse for selvstændige erhvervsdrivende, der er forsikret i Danmark, efter den danske lovgivning.
9. Såfremt en person, der oppebærer en dansk alderspension eller eventuelt førtidspension, ligeledes har ret til en efterladtepension fra en anden medlemsstat, anses disse pensioner ved anvendelsen af dansk lovgivning for at være ydelser af samme art i den i forordningens artikel 46a, stk. 1, omhandlede forstand, forudsat at den pågældende, hvis forsikrings- eller bopælsperioder danner grundlag for beregningen af efterladtepensioner, har tilbagelagt bopælsperioder i Danmark.

▼M3

10. Af en person, som er omfattet af en særlig ordning for tjenestemænd, og som har bopæl i Danmark, og
 - a) for hvem bestemmelserne i afsnit III, kapitel 1, afdeling 2-7, ikke finder anvendelse, og
 - b) som ikke er berettiget til dansk pension
 kan de kompetente myndigheder kræve betaling for naturalydelser, der modtages i Danmark, i den udstrækning naturalydelserne er omfattet af den pågældende særlige ordning og/eller af en personlig supplerende forsikringsordning. Det gælder også for denne persons ægtefælle og børn under 18 år.

▼B**C. TYSKLAND**

1. Reglerne i forordningens artikel 10 berører ikke de bestemmelser, hvor- efter ulykkestilfælde (og erhvervssygdomme), der er indtruffet uden for Forbundsrepublikken Tysklands område, samt perioder, der er tilbagelagt uden for dette område, ikke, eller kun under visse betingelser, medfører udbetaling af ydelser, når de berettigede er bosat uden for Forbundsrepublikken Tysklands område.
2. a) Den fikserede godskrevne periode (pauschale Anrechnungszeit) bestemmes alene på grundlag af perioder med tysk forsikring.

▼ **B**

- b) Hvad angår medregning af tyske pensionsperioder i forbindelse med pensionsforsikring for minearbejdere, er det kun tysk lovgivning, der finder anvendelse.
- c) Hvad angår medregning af tyske erstatningsperioder (Ersatzzeiten), er det kun tysk lovgivning, der finder anvendelse.

▼ **M1**

3. Såfremt anvendelsen af forordningen eller senere forordninger om social sikring medfører usædvanlig store udgifter for enkelte sygeforsikringsinstitutioner, kan disse udgifter helt eller delvis godtgøres. Det tyske kontaktoorgan for sygeforsikring i udlandet (Krankenversicherung — Ausland), Bonn, træffer afgørelse om en sådan godtgørelse efter aftale med sygeforsikringens centralforbund. De til afholdelse af godtgørelsen fornødne midler tilvejebringes ved afgifter, der pålægges samtlige sygeforsikringsinstitutioner i forhold til deres gennemsnitlige medlemstal ► **M5** — og pensionister i det foregående år.

▼ **B**

4. § 7 i sjette bog i Socialloven (Sozialgesetzbuch VI) finder anvendelse på statsborgere fra de øvrige medlemsstater, samt på statsløse og flygtninge, der er bosat i de øvrige medlemsstater, efter følgende retningslinjer:

Hvis de almindelige betingelser er opfyldt, kan frivillige bidrag indbetales til den tyske renteforsikring:

- a) når den pågældende har hjemsted eller bopæl på Forbundsrepublikken Tysklands område
- b) når den pågældende har hjemsted eller bopæl på en anden medlemsstats område, og han tidligere på et eller andet tidspunkt tvunget eller frivilligt har været tilsluttet den tyske renteforsikring
- c) når den pågældende som statsborger i en anden medlemsstat har hjemsted eller bopæl på et tredjelandets område og i mindst 60 måneder har indbetalt bidrag til den tyske pensionsforsikring eller i henhold til 232 i sjette bog i Socialloven (Sozialgesetzbuch VI) har ret til at blive optaget i den frivillige forsikring og i henhold til lovgivningen i en anden medlemsstat hverken er tvungen eller frivilligt forsikret.

5.

6.

7.

8.

9. Hvis udgifterne til naturalydelser, som tyske institutioner på bopælsstedet tilkender pensionsmodtagere eller deres familiemedlemmer, som er forsikret i andre medlemsstaters kompetente institutioner, skal afregnes med månedlige fikserede beløb, anses disse udgifter, med henblik på den finansielle udligning mellem tyske institutioner inden for sygeforsikringen for pensionsmodtagere, som udgifter til ydelser fra den tyske sygeforsikring for pensionsmodtagere. De fikserede beløb, som af de kompetente institutioner i de andre medlemsstater refunderes til de tyske institutioner på bopælsstedet, anses som indtægter, der skal tages i betragtning ved ovennævnte finansielle udligning.

10. Selvstændige erhvervsdrivende tilkendes arbejdsløshedshjælp (Arbeitslosenhilfe) på betingelse af, at den pågældende, før han melder sig arbejdsløs, som hovedbeskæftigelse har udøvet selvstændig beskæftigelse i mindst 1 år på Forbundsrepublikken Tysklands område, og at han ikke kun midlertidigt har indstillet sin beskæftigelse.

11. Forsikringsperioder, der er tilbagelagt efter lovgivningen i en anden medlemsstat inden for rammerne af en særlig aldersforsikringsordning for landbrugere, eller, hvis en sådan ikke findes, i egenskab af landbruger inden for rammerne af den almindelige ordning, medregnes med henblik på opfyldelse af den betingelse vedrørende forsikringstiden, der er foreskrevet for optagelse som bidragspligtig i henhold til artikel 27 i lov om alderdomshjælp til landbrugere (Gesetz über die Alterssicherung der Landwirte – GAL), forudsat at:

- a) erklæringen, der begrundet bidragspligten, fremsættes inden for den fastsatte tidsfrist, og
- b) den pågældende inden fremsættelsen af erklæringen på Forbundsrepublikken Tysklands område senest har været bidragspligtig inden for alderdomshjælpen til landbrugere.

12. Perioder med tvungen forsikring, der er tilbagelagt efter lovgivningen i en anden medlemsstat, enten inden for rammerne af en særordning for håndværkere, eller, hvis en sådan ikke findes, inden for rammerne af en særordning for selvstændige erhvervsdrivende eller af den almindelige

▼B

ordning, medregnes med henblik på opfyldelse af betingelsen om 18 års tvungne bidrag, der skal dokumenteres, for at retten til frivillig udtræden af pensionsforsikringsordningen for selvstændige håndværkere kan gøres gældende.

13. Ved anvendelse af tysk lovgivning om pensionisters tvungne omfattelse af sygeforsikringsordningen i henhold til artikel 5, stk. 1, punkt 11, i femte bog i socialloven (Fünftes Buch Sozialgesetzbuch – SGB V) og artikel 56 i lov om sundhedsreformloven (Gesundheitsreformgesetz), tages forsikrings- eller bopælsperioder, som er tilbagelagt efter en anden medlemsstats lovgivning, og i løbet af hvilke den pågældende kunne gøre krav på naturlidelser fra sygeforsikringen, i fornødent omfang i betragtning, som om det drejer sig om forsikringsperioder, der var tilbagelagt efter tysk lovgivning, forudsat at de ikke falder sammen med forsikringsperioder, der er tilbagelagt efter denne lovgivning.
14. Ved tilkendelse af de i artikel 47, stk. 1, i femte bog i socialloven (SGB V), i artikel 200, stk. 2, og i artikel 561, stk. 1, i lov om socialforsikring (Reichsversicherungsordnung – RVO) omhandlede kontantydelse til forsikrede, som er bosiddende på en anden medlemsstats område, fastsætter de tyske institutioner en natteløn, på grundlag af hvilken de nævnte ydelser beregnes, som om disse forsikrede var bosiddende i Forbundsrepublikken Tyskland.
15. Græske lærere med tjenestemandstatus, som i kraft af deres beskæftigelse på tyske skoler har indbetalt bidrag til den tyske lovpligtige pensionsforsikring ud over bidrag til den særlige græske ordning for tjenestemænd, og som efter den 31. december 1978 ikke længere er omfattet af den tyske tvungne forsikring, får efter anmodning refunderet disse tvungne bidrag i henhold til § 210 i sjette bog i Socialloven (Sozialgesetzbuch VI). Ansøgninger om bidragsrefusion skal indgives et år efter datoen for denne bestemmelses ikrafttrædelse. De pågældende kan ligeledes gøre deres ret gældende inden seks måneder efter, at de er ophørt med at være omfattet af den tvungne forsikring.

§ 210, stk. 6, i sjette bog i Socialloven (Sozialgesetzbuch VI) finder kun anvendelse i forbindelse med perioder, for hvilke der er indbetalt tvungne bidrag til den tyske pensionsforsikring samtidig med et bidrag til den særlige græske ordning for tjenestemænd og i forbindelse med godskrevne perioder (Anrechnungszeiten), som følger umiddelbart efter de perioder, hvor der er blevet indbetalt sådanne tvungne bidrag.
16.
17. Når institutionen på bopælsstedet til udgift for den kompetente institution tilkender ydelser til personer, der har behov for vedvarende pleje eller tilsyn, i overensstemmelse med artikel 53 ff. i femte bog i socialloven (SGB V), skal denne institution medregne de forsikrings-, beskæftigelses- eller bopælsperioder, der er tilbagelagt i henhold til lovgivningen i en anden medlemsstat, som om det drejede sig om perioder, der var tilbagelagt efter den for denne institution gældende lovgivning.
18. En person, der oppebærer en pension eller rente i henhold til tysk lovgivning og en pension eller rente i henhold til en anden medlemsstats lovgivning, anses ved anvendelse af forordningens artikel 27 for at have ret til naturlidelser fra syge- og moderskabsforsikringen, hvis han i henhold til artikel 8, stk. 1, nr. 4, i femte bog i socialloven (Sozialgesetzbuch – SGB V) er fritaget for at være omfattet af den lovpligtige sygeforsikring (Krankenversicherung).
19. En forsikringsperiode, som en arbejdstager har tilbagelagt med børnepasning i overensstemmelse med tysk lovgivning, ligestilles med en periode, hvor den pågældende har passet barnet i en anden medlemsstat, forudsat at han ikke kan udøve erhvervsmæssig beskæftigelse i henhold til artikel 6, stk. 1, i lov om beskyttelse af moderskab (Mutterschutzgesetz), eller han tager orlov for at passe børn i overensstemmelse med artikel 15 i forbundslov om børnepasningstilskud (Bundeserziehungsgeldgesetz) og ikke har udøvet en bibeskæftigelse (geringfügige Beschäftigung) i henhold til artikel 8 i SGB IV.
20. I de tilfælde, hvor bestemmelserne i tysk pensionslovgivning, der var gældende pr. 31. december 1992, skal finde anvendelse, finder bestemmelserne i bilag VI ligeledes anvendelse i den udgave, der var gældende pr. 31. december 1991.

▼M3

21. a) I den udstrækning bestemmelserne i afsnit III, kapitel 1, afdeling 2-7, vedrører naturlidelser, gælder de ikke for personer, der er berettiget til naturlidelser under en pensionsordning for tjenestemænd, eller for personer, der ligestilles dermed, og som ikke er forsikret under den lovpligtige sygesikringsordning.

▼ M3

- b) Når en person, der er dækket af en tjenestemandsoffordring, har bopæl i en medlemsstat, efter hvis lovgivning
- retten til at modtage naturallydelser ikke er betinget af forsikring eller beskæftigelse, og
 - der ikke udbetales pension
- skal hans sygesikringsinstitution opfordre ham til at meddele de relevante myndigheder i bopælsstaten, at han ikke ønsker at gøre brug af retten til naturallydelser i henhold til den nationale lovgivning i bopælsstaten. Dette kan i givet fald gøres med henvisning til forordningens artikel 17a.
22. Uanset bestemmelserne i punkt 21 om naturallydelser anses bestemmelserne i forordningens artikel 27 for at gælde for personer, som er berettiget til pension både efter Beamtenversorgungsrecht og efter en anden medlemsstats lovgivning.
23. Kapitel 4 finder ikke anvendelse på personer, der er berettiget til naturallydelser fra en ulykkesforsikring for tjenestemænd eller dermed ligestillede.

▼ B

D. SPANIEN

▼ M1

1. Betingelsen om, at den pågældende enten udøver lønnet beskæftigelse eller selvstændig virksomhed eller tidligere har været tvungent forsikret mod samme risiko inden for rammerne af en ordning for arbejdstagere eller selvstændige erhvervsdrivende i den samme medlemsstat, som fastsat i forordningens artikel 1, litra a), nr. iv), kan ikke gøres gældende over for personer, som i henhold til bestemmelserne i kongeligt dekret nr. 317/1985 af 6. februar 1985, er frivilligt forsikret efter den almindelige sociale sikringsordning i deres egenskab af tjenestemand eller ansat i en international mellemstatslig organisation.
2. I overensstemmelse med princippet om ligebehandling skal bestemmelserne i kongeligt dekret nr. 2805/79 af 7. december 1979 om frivillig optagelse i den almindelige sociale sikringsordning udvides til at omfatte statsborgere fra andre medlemsstater, flygtninge og statsløse, som er bosat på en medlemsstats område, og som ved ansættelse i en international organisation ophører med at være tvungent omfattet af den spanske sociale sikringsordning.

▼ M3

3. a) I samtlige spanske sociale sikringsordninger med undtagelse af ordningen for tjenestemænd, de væbnede styrker og retsvæsenet, anses en arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende, som ikke længere er forsikret i henhold til spansk lovgivning, ved anvendelse af bestemmelserne i forordningens afsnit III, kapitel 3, for at være forsikret på tidspunktet for forsikringsbegivenhedens indtræden, såfremt han på dette tidspunkt er forsikret i henhold til en anden medlemsstats lovgivning, eller, hvis dette ikke er tilfældet, såfremt han kan gøre krav på en ydelse efter en anden medlemsstats lovgivning for samme forsikringsbegivenhed. Denne betingelse anses dog for opfyldt i det i artikel 48, stk. 1, omhandlede tilfælde.
- b) Med henblik på anvendelsen af bestemmelserne i forordningens afsnit III, kapitel 3, vil de år, som arbejdstageren mangler for at kunne nå den pensionsgivende eller obligatoriske pensionsalder som fastsat i artikel 31, punkt 4, i den konsoliderede tekst til loven om statspensioner, kun blive medregnet som udført tjeneste, hvis den pågældende på det tidspunkt, hvor den risiko, som udløser invalide- eller efterlædtepension, indtræder, var dækket af Spaniens særlige ordning for embedsmænd eller udøvede en virksomhed, der giver samme rettigheder under denne ordning.

▼ B

4. a) Ved anvendelse af forordningens artikel 47 beregnes den spanske teoretiske ydelse på grundlag af den forsikredes faktiske bidragsbasis i årene umiddelbart forud for indbetalingen af de sidste bidrag til den spanske sociale sikring.

▼ M2

- b) Det således fastsatte pensionsbeløb forhøjes med de forhøjelser og reguleringer, der for hvert efterfølgende år beregnes for pensioner af samme art

▼ M3

5. Perioder, der er tilbagelagt i en anden medlemsstat, og som skal medregnes i den særlige ordning for tjenestemænd, de væbnede styrker og retsvæsenet, vil med henblik på forordningens artikel 47 blive behandlet

▼ **M3**

på samme måde som de seneste perioder, der er tilbagelagt som tjenestemand i Spanien.

6. I den særlige ordning for tjenestemænd, de væbnede styrker og retsvæsenet henviser udtrykket »acto de servicio« (forhold i forbindelse med tjenestens udførelse) til arbejdsulykker og erhvervssygdomme som omhandlet i forordningens afsnit III, kapitel 4, og med henblik på gennemførelse af bestemmelserne heri.
7. a) I den udrækning afsnit III, kapitel 1, afdeling 2-7, vedrører naturalydelser, gælder de ikke for personer, der er omfattet af den særlige ordning for tjenestemænd, de væbnede styrker og retsvæsenet, som er dækket af den spanske »Mutualismo administrativo«.
- b) Når en person, der er dækket af en af disse ordninger, har bopæl i en medlemsstat, efter hvis lovgivning
 - retten til at modtage naturalydelser ikke er betinget af forsikring eller beskæftigelse, og
 - der ikke udbetales pension
 skal hans sygesikringsinstitution opfordre ham til at meddele de relevante myndigheder i bopælsstaten, at han ikke ønsker at gøre brug af retten til naturalydelser i henhold til den nationale lovgivning i bopælsstaten. Dette kan i givet fald gøres med henvisning til forordningens artikel 17a.
8. Uanset bestemmelserne i punkt 7 om naturalydelser anses bestemmelserne i forordningens artikel 27 for at gælde for personer, som er berettiget til pension både efter særlige ordninger for tjenestemænd, de væbnede styrker og retsvæsenet og efter en anden medlemsstats lovgivning.

▼ **M4**

9. Ydelserne i den særlige spanske ordning for studerende (»Seguro Escolar«) er ikke baseret på bestemte forsikringsperioder, beskæftigelsesperioder og bopælsperioder, sådan som disse udtryk er defineret i forordningens artikel 1, litra r), s), og sa). De spanske institutioner kan derfor ikke udstede de relevante certifikater med henblik på sammenlægning af perioder.
- Den særlige spanske ordning for studerende finder alligevel anvendelse på studenter, der er statsborgere i andre medlemsstater og som studerer i Spanien, på de samme vilkår som for studenter af spansk nationalitet.

▼ **B**

E. FRANKRIG

1. a) Ydelsen til ældre arbejdstagere og ydelsen til ældre selvstændige erhvervsdrivende samt alderdomsydelsen inden for landbruget tilkommer på de efter fransk lovgivning for franske erhvervsaktive gældende betingelser enhver arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende, der er statsborger i en af de øvrige medlemsstater, og som på tidspunktet for begæringens fremsættelse er bosat på fransk område.
- b) Det samme gælder flygtninge og statsløse.
- c) Forordningens bestemmelser berører ikke de franske lovbestemmelser, efter hvilke kun perioder med lønnet beskæftigelse eller dermed lige-stillede perioder eller, alt efter omstændighederne, perioder med selvstændig virksomhed, der er fuldført i Den franske Republiks europæiske eller oversøiske departementer (Guadeloupe, Guyana, Martinique og Réunion), medregnes med henblik på erhvervelse af ret til ydelsen til ældre arbejdstagere og ydelsen til ældre selvstændige erhvervsdrivende.
2. Den særlige ydelse og den kumulative godtgørelse, som er fastsat i den særlige lovgivning om social sikring af minearbejdere, ydes kun arbejdstagere, der er beskæftiget i franske miner.
3. Lov nr. 65-555 af 10. juli 1965, hvorefter franske statsborgere, der er eller har været erhvervsmæssigt beskæftiget i udlandet, har adgang til den frivillige alderdomsforsikringsordning, finder anvendelse på statsborgere i de øvrige medlemsstater på følgende betingelser:
 - den erhvervsmæssige virksomhed, der giver adgang til frivillig forsikring efter den franske ordning, må hverken udøves eller være udøvet på fransk område eller i den medlemsstat, hvor arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende er statsborger
 - arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende skal på det tidspunkt, hvor han fremsætter begæring om at blive anset for omfattet af nævnte lov, godtgøre, at han enten har været bosat i Frankrig i mindst ti år, uafbrudt eller med afbrydelse, eller i en

▼B

periode af samme længde har været omfattet af en tvungen eller frivillig fortsat forsikringsordning i henhold til fransk lovgivning.

4. En person, som er omfattet af fransk lovgivning i henhold til forordningens artikel 14, stk. 1, eller artikel 14a, stk. 1, har de familiemedlemmer, som ledsager ham til den medlemsstat, hvor han udfører et arbejde, ret til følgende familieydelse:
 - a) Småbørnsydelse, der udbetales, indtil barnet er tre måneder gammelt.
 - b) Familieydelser, der udbetales i henhold til forordningens artikel 73.
5. Ved beregning af det i forordningens artikel 46, stk. 2, litra a) omhandlede teoretiske beløb i de ordninger, hvor alderdomspensionerne beregnes på grundlag af pensionspoint, skal den kompetente institution for hvert af de forsikringsår, der er tilbagelagt under enhver anden medlemsstats lovgivning, medregne et antal pensionspoints, der er lig med kvotienten af det antal pensionspoints, som er erhvervet i henhold til den af institutionen anvendte lovgivning i det antal år, der svarer til disse points.
6. a) Grænsearbejdere, der udøver deres lønnende erhverv i en anden medlemsstat end Frankrig og er bosat i de franske departementer Haut-Rhin, Bas-Rhin og Moselle, har i henhold til forordningens artikel 19 på disse departementers område ret til de naturalydelser, der er fastsat i den lokale ordning for Alsace-Lorraine, som er indført ved dekret nr. 46-1428 af 12. juni 1946 og nr. 67-814 af 25. september 1967.
- b) Disse bestemmelser finder tilsvarende anvendelse på de personer, der er omhandlet i forordningens artikel 25, stk. 2 og 3, samt artikel 28 og 29.

▼M2

7. Uanset bestemmelserne i forordningens artikel 73 og 74 tilkendes boligydelse, tilskud til børnepasning i hjemmet, familieydelse til ansættelse af en anerkendt dagplejemoder og tilskud til forældre, som selv underviser deres børn, kun til personer og deres familiemedlemmer, som er bosiddende på fransk område

▼B

8. En arbejdstager, som ikke længere er omfattet af fransk lovgivning om forsikring for efterlevende ægtefælle i den almindelige franske sociale sikringsordning eller ordningen for beskæftigede i landbruget, anses ved anvendelse af bestemmelserne i forordningens afsnit III, kapitel 3, for at have status som forsikret i henhold til denne lovgivning på tidspunktet for forsikringsbegivenhedens indtræden, såfremt han på dette tidspunkt er forsikret som arbejdstager i henhold til lovgivningen i en anden medlemsstat, eller, hvis dette ikke er tilfældet, såfremt han kan gøre krav på en efterladteydelse i henhold til lovgivningen for arbejdstagere i en anden medlemsstat. Denne betingelse anses dog for opfyldt i det i artikel 48, stk. 1, omhandlede tilfælde.

F. GRÆKENLAND

1.

2. Lov nr. 1469/84 om frivillig optagelse i pensionsforsikringsordningen for græske statsborgere og udenlandske statsborgere af græsk oprindelse, finder i henhold til nedenstående bestemmelser anvendelse på statsborgere fra andre medlemsstater, statsløse og flygtninge, som er bosiddende på en medlemsstats område.

Forudsat at de øvrige betingelser i nævnte lov er opfyldt, kan der indbetales bidrag, såfremt

- a) den pågældende har hjemsted eller bopæl på en medlemsstats område og endvidere tidligere har været tvungent omfattet af den græske pensionsforsikringsordning, eller
- b) den pågældende, uanset hjemsted eller bopæl, enten tidligere har været bosiddende i Grækenland i ti år, uanset om det drejer sig om ti på hinanden følgende år eller ej, eller tidligere har været omfattet af græsk lovgivning, tvungent eller frivilligt, i 1 500 dage.
3. Uanset den gældende lovgivning, som anvendes af OGA, anses perioder, hvor der oppebæres pension i anledning af en arbejdsulykke eller erhvervssygdom efter en medlemsstats lovgivning, i hvilken der for disse risici vedkommende er fastsat en særlig forsikringsgren, for forsikringsperioder efter den lovgivning, som anvendes af OGA, i den i forordningens artikel 1, litra r), anførte forstand, såfremt disse perioder falder sammen med beskæftigelsesperioder inden for landbruget i Grækenland.

▼B

4. Efter græsk lovgivning er anvendelsen af forordningens artikel 49, stk. 2, betinget af, at den i den nævnte artikel omhandlede omberegning ikke er til ulempe for den pågældende.
5. Når det i henhold til bestemmelserne for de græske tillægspensionskasser («επικουρικά ταμεία») er muligt at anerkende perioder med tvungen aldersforsikring, der er tilbagelagt inden for de almindelige lovpligtige græske forsikringsinstitutioner («κύριας ασφάλισης»), gælder disse bestemmelser ligeledes for perioder med tvungen pensionsforsikring, der er tilbagelagt efter lovgivningen i en anden medlemsstat, og som hører ind under denne forordningens saglige anvendelsesområde.
6. Arbejdstagere, som indtil den 31. december 1992 har været omfattet af den tvungne forsikring i en anden medlemsstat, og som for første gang efter den 1. januar 1993 bliver omfattet af den tvungne græske forsikring (almindelig lovpligtig ordning), anses i henhold til bestemmelserne i lov nr. 2084/92 for »tidligere forsikrede«.

▼M1

7. Erhvervsaktive eller pensionerede tjenestemænd og dermedigestillede samt deres familiemedlemmer, som er omfattet af en særlig sygesikringsordning, kan opnå naturalydelser ved sygdom og moderskab i hastetilfælde under et ophold på en anden medlemsstats område, eller når de rejser til en anden medlemsstat for at få en efter deres helbredstilstand fornøden behandling med forhåndstilladelse fra den græske kompetente institution, i henhold til forordningens artikel 22, stk. 1, litra a) og c) stk. 3, samt artikel 31, litra a), på samme betingelser som arbejdstagere og selvstændige erhvervsdrivende, der er omfattet af græsk lovgivning om social sikring (lovpligtige ordninger).
8. Artikel 22b finder tilsvarende anvendelse på alle tjenestemænd og dermedigestillede samt deres familiemedlemmer, der er dækket af en særlig græsk sundhedsplejeordning.

▼M3

7. (SIC! 9.) For så vidt angår tjenestemænd og dermedigestillede, som er blevet ansat senest den 31. december 1982, finder bestemmelserne i forordningens afsnit III, kapitel 2 og 3, tilsvarende anvendelse, hvis de berørte personer har tilbagelagt forsikringsperioder i en anden medlemsstat inden for rammerne af en særlig pensionsordning for tjenestemænd eller dermedigestillede eller en generel ordning, forudsat at de pågældende har været ansat som tjenestemænd eller på tjenestemandslignende vilkår i overensstemmelse med bestemmelserne i græsk lovgivning.
8. (SIC! 10.) Anvendelsen af bestemmelserne i artikel 43a, stk. 2, og artikel 51a, stk. 2, anfægter ikke, når der ikke er erhvervet pensionsrettigheder under en særlig ordning for tjenestemænd eller hermedigestillede personer, anvendelsen af den græske lovgivning (lov om civile og militære pensioner) om overførsel af forsikringsperioder fra en særlig ordning for tjenestemænd til den almene forsikringsordning for arbejdstagere mod betaling af de fastsatte bidrag.

▼B

G. IRLAND

1. De i forordningens artikel 19, stk. 1, artikel 22, stk. 1 og 3, artikel 25, stk. 1 og 3, og artikel 26, stk. 1, samt i artikel 28a, 29 og 31 omhandlede arbejdstagere og selvstændige erhvervsdrivende, arbejdsløse, pensions- eller renteansøgere, pensionister eller rentemodtagere samt disses familiemedlemmer har, når de er bosat eller opholder sig i Irland, ret til vederlagsfri syge- og hospitalsbehandling af enhver art efter irsk lovgivning, når det påhviler institutionen i en anden medlemsstat en Irland at afholde udgifterne til sådanne ydelser.
2. Familiemedlemmer til en arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende, der er omfattet af lovgivningen i en anden medlemsstat en Irland, og som opfylder den pågældende lovgivnings betingelser for ret til ydelser, i givet fald under iagttagelse af forordningens artikel 18, har, når de er bosat i Irland, ret til vederlagsfri syge- og hospitalsbehandling af enhver art efter irsk lovgivning.

Det påhviler den institution, som arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende er tilsluttet, at afholde udgifterne ved de omhandlede ydelser.

Såfremt arbejdstagerens eller den selvstændige erhvervsdrivendes ægtefælle eller den person, som sørger for børnene, udøver en erhvervsmæssig virksomhed i Irland, påhviler udgifterne ved ydelserne til familiemedlemmer dog fortsat den irske institution i det omfang, der kun måtte være erhvervet ret til disse ydelser i medfør af irsk lovgivning.

▼B

3. Såfremt en arbejdstager, der er omfattet af irsk lovgivning, under sin beskæftigelse bliver offer for et ulykkestilfælde efter at have forladt en medlemsstats område for at begive sig til en anden medlemsstats område, men inden at være ankommet hertil, fastsættes hans ret til ydelser i forbindelse med ulykkestilfældet:

- a) som om ulykken var indtruffet på irsk område
og
- b) uden hensyntagen til hans fravær fra irsk område, ved afgørelsen af, om han i kraft af sin beskæftigelse var forsikret i henhold til nævnte lovgivning.

4.

▼M2

5. Ved beregningen af lønindtægten med henblik på tilkendelse af dagpenge ved sygdom eller ydelser ved arbejdsløshed i henhold til irsk lovgivning skal der uanset forordningens artikel 23, stk. 1, og artikel 68, stk. 1, for hver uges beskæftigelse som arbejdstager, der i den fastsatte periode er tilbagelagt i henhold til en anden medlemsstats lovgivning, godskrives arbejdstageren et beløb svarende til den ugentlige løn for henholdsvis en mandlig og en kvindelig arbejdstager i samme år

▼B

6. Ved anvendelsen af artikel 40, stk. 3, litra a), nr. ii), tages der kun hensyn til tidsrum, i hvilke arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende har været uarbejdsdygtig efter irsk lovgivning.

7. Ved anvendelsen af artikel 44, stk. 2, anses arbejdstageren for udtrykkeligt at have anmodet om, at fastsættelsen af den alderspension, hvortil han ville have ret i medfør af irsk lovgivning, stilles i bero, hvis han ikke rent faktisk ophører med beskæftigelse, når denne betingelse kræves opfyldt for erhvervelse af ret til alderspension.

8.

9. En arbejdsløs, som vender tilbage til Irland efter udløbet af den periode på tre måneder, hvor han fortsat har oppebåret ydelser efter irsk lovgivning ved anvendelse af forordningens artikel 69, stk. 1, kan uanset artikel 69, stk. 2, gøre krav på ydelser ved arbejdsløshed, såfremt han opfylder de i nævnte lovgivning fastsatte betingelser.

10. En periode under irsk lovgivning i overensstemmelse med forordningens artikel 13, stk. 2, litra f), kan ikke:

- i) i henhold til denne bestemmelse medregnes som en periode under irsk lovgivning ved anvendelse af forordningens afsnit III, eller
- ii) medføre, at Irland bliver den kompetente stat for udredelse af ydelserne i forordningens artikel 18, 38 eller 39, stk. 1.

▼M5

11. Hvis der i en og samme periode og for et og samme medlem af husstanden består ret til familieydelse alene i henhold til lovgivningen i Det Forenede Kongerige eller i medfør af forordningens artikel 73, 74, 77, 78 eller 78a, bortfalder retten til husstandstillæg (Family Income Supplement), som består alene i henhold til den irske lovgivning, op til et beløb svarende til de pågældende ydelser.

▼B

H. ITALIEN

Ingen.

I. LUXEMBOURG

1. Uanset bestemmelserne i forordningens artikel 94, stk. 2, skal forsikringsperioder eller dermed ligestillede perioder, som en arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende har tilbagelagt efter luxembourgsk lovgivning om pensionsforsikring ved invaliditet, alderdom eller dødsfald enten før den 1. januar 1946 eller før en i en bilateral overenskomst fastsat dato, kun medregnes ved anvendelsen af denne lovgivning, såfremt den pågældende har været forsikret i seks måneder efter den luxembourgske ordning efter den dato, der tages i betragtning. Hvis flere bilaterale overenskomster finder anvendelse, tages forsikringsperioder eller dermed ligestillede perioder i betragtning fra den dato, der ligger længst tilbage.
2. Hvad angår ydelse af den faste del af de luxembourgske pensioner skal forsikringsperioder, der efter luxembourgsk lovgivning er tilbagelagt af arbejdstagere eller selvstændige erhvervsdrivende, som ikke er bosat på

▼ B

luxembourgsk område, fra den 1. oktober 1972 ligestilles med bopælsperioder.

3. Forordningens artikel 22, stk. 2, andet afsnit, griber ikke ind i bestemmelserne i den luxembourgske lovgivning i henhold til hvilke sygekassens tilladelse til en behandling i udlandet ikke kan nægtes, hvis den nødvendige behandling ikke er mulig i Luxembourg.
4. Med henblik på medregning af den i artikel 71, stk. 7, i lov om socialforsikring omhandlede forsikringsperiode, medregner den luxembourgske institution forsikringsperioder, som er tilbagelagt efter enhver anden medlemsstats lovgivning, som om det drejede sig om perioder, der var tilbagelagt efter den for denne institution gældende lovgivning. Anvendelse af ovenstående bestemmelser er betinget af, at den pågældende senest har tilbagelagt forsikringsperioder efter luxembourgsk lovgivning.

▼ M3

5. For tjenestemænd, der ikke er omfattet af luxembourgsk lovgivning på det tidspunkt, hvor de udtræder af tjenesten, beregnes pensionen på grundlag af den oppebårne slutløn på tidspunktet for den pågældendes udtræden af tjenesten som luxembourgsk tjenestemand, idet denne løn fastsættes efter gældende lov på det tidspunkt, hvor pensionen kommer til udbetaling.
6. Ved overgang fra en lovpligtig luxembourgsk ordning til en særlig ordning for tjenestemænd eller dermed ligestillede i en anden medlemsstat suspenderes bestemmelserne i luxembourgsk lov om tilbagevirkende forsikring.
7. Ifølge den luxembourgske lovpligtige ordning anerkendes kun forsikringsperioder tilbagelagt i Luxembourg.

▼ M4

8. Personer, der er omfattet af sygeforsikring i Storhertugdømmet Luxembourg, og som studerer i en anden medlemsstat, er fritaget for at være tilsluttet som studerende i henhold til studielandets lovgivning.

▼ B

J. NEDERLANDENE

1. *Forsikring til dækning af udgifter ved sygdom*

- a) For så vidt angår retten til naturalydelser i henhold til nederlandsk lovgivning forstås ved ydelsesberettigede personer ved anvendelsen af afsnit III, kapitel 1, personer, der er forsikrede eller medforsikrede i henhold til den forsikring, der er nævnt i den nederlandske lov om sygeforsikring (Ziekenfondswet).
- b)
- c) Ved anvendelse af forordningens artikel 27 til 34 ligestilles med pensioner, som kan kræves udbetalt efter de retsregler, der er nævnt i litra b) (invaliditet) og litra c) (alderdom) i Nederlandenes erklæring i henhold til forordningens artikel 5, følgende pensioner:
 - pensioner i henhold til lov af 6. januar 1966 (Staatsblad 6) om nye pensionsbestemmelser for tjenestemænd og deres familiemedlemmer (Algemene Burgerlijke Pensioenwet)
 - pensioner i henhold til lov af 6. oktober 1966 (Staatsblad 445) om nye pensionsbestemmelser for militærpersoner og deres familiemedlemmer (Algemene militaire Pensioenwet)
 - pensioner i henhold til lov af 15. februar 1967 (Staatsblad 138) om nye pensionsbestemmelser for ansatte ved de nederlandske jernbaner og deres familiemedlemmer (Spoorwegpensioenwet)
 - pensioner i henhold til vedtægten om tjenstevilkårene inden for de nederlandske jernbaner (Reglement Dienst voorwaarden Nederlandse Spoorwegen) (RDV 1964 NS)
 - pensionsydelse, der tilkendes før det fyldte 65. år i henhold til en pensionsordning, der har til formål at yde alderdomshjælp til arbejdstagere og tidligere arbejdstagere, eller førtidspensioner, der tilkendes i henhold til bestemmelser, der er fastsat af staten eller ved eller i henhold til en kollektiv overenskomst om førtidspensionering, eller bestemmelserne, der fastsættes af sygekasserådet.
- d) De i artikel 19, stk. 2, omhandlede familiemedlemmer, der er bosiddende i Nederlandene, og de i artikel 22, stk. 1, litra b), og stk. 3, sammenholdt med stk. 1, litra b), artikel 25 og artikel 26, omhandlede arbejdstagere og selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, som har ret til ydelser i henhold til en anden medlemsstats lovgivning, er ikke forsikret i henhold til almindelig lov om særlige sygdomsudgifter (Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten, AWBZ).

▼B

2. *Anvendelse af nederlandsk lovgivning om almindelig aldersforsikring (AOW)*

- a) Den i artikel 13, stk. 1, i lov om almindelig aldersforsikring (AOW) omhandlede nedsættelse finder ikke anvendelse på kalenderår, eller dele heraf før den 1. januar 1957, i hvilke den pensionsberettigede, der ikke opfylder betingelserne for, at nævnte perioder kan ligestilles med forsikringsperioder, mellem der fyldte 15. og 65. år har været bosiddende i Nederlandene, eller i hvilke han har haft lønnet beskæftigelse i Nederlandene for en arbejdsgiver i nævnte land, medens han var bosat på en anden medlemsstats område.

Uanset artikel 7 i AOW kan en pensionsberettiget, som kun har været bosiddende eller arbejdet i Nederlandene før den 1. januar 1957, ligeledes opnå ligestilling på ovennævnte betingelser.

- b) Den i artikel 13, stk. 1, i AOW omhandlede nedsættelse finder ikke anvendelse på kalenderår eller dele deraf før den 2. august 1989, i hvilke en gift eller tidligere gift person mellem det fyldte 15. og 65. år ikke har været forsikret i henhold til ovennævnte lovgivning, medens den pågældende var bosiddende i en anden medlemsstat end Nederlandene, såfremt disse kalenderår eller dele deraf falder sammen dels med perioder, hvor den pågældende ægtefælle har været forsikret i henhold til den nævnte lovgivning, såfremt de har været gift med hinanden i disse perioder, dels med kalenderår eller dele deraf, som skal medregnes i medfør af litra a).

Uanset bestemmelserne i artikel 7 i AOW, anses den pågældende for pensionsberettiget.

- c) Den i artikel 13, stk. 2 i AOW omhandlede nedsættelse finder ikke anvendelse på kalenderår eller dele deraf før den 1. januar 1957, i hvilke den pensionsberettigedes ægtefælle, der ikke opfylder betingelserne for, at disse år kan ligestilles med forsikringsperioder, mellem det fyldte 15. og 65. år har været bosiddende i Nederlandene, eller i hvilke den pågældende, medens vedkommende var bosiddende på en anden medlemsstats område, har haft lønnet beskæftigelse i Nederlandene for en arbejdsgiver i dette land.

- d) Den i artikel 13, stk. 2, i AOW, omhandlede nedsættelse finder ikke anvendelse på kalenderår eller dele deraf før den 2. august 1989, i hvilke den pensionsberettigedes ægtefælle mellem det fyldte 15. og 65. år har været bosiddende i en anden medlemsstat end Nederlandene og ikke har været forsikret i henhold til ovennævnte lovgivning, såfremt disse kalenderår eller dele heraf falder sammen dels med perioden, hvor den pensionsberettigede har været forsikret i henhold til den nævnte lovgivning, såfremt de har været gift med hinanden i disse perioder, dels med de kalenderår eller dele deraf, som skal medregnes i medfør af litra a).

- e) Litra a), b), c) og d) finder kun anvendelse, såfremt den pensionsberettigede har været bosiddende i en eller flere medlemsstater i seks år efter det fyldte 59. år, og kun så længe han fortsat er bosiddende i en af disse medlemsstater.

- f) ►M2 Uanset artikel 45, stk. 1, i AOW (lov om almindelig aldersforsikring) og artikel 63, stk. 1, i ANW (lov om almindelig efterladteforsikring) har ægtefællen til en arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende, som er omfattet af den tvungne forsikringsordning, når den pågældende er bosiddende i en anden medlemsstat end Nederlandene, ret til at blive frivilligt forsikret i henhold til disse lovgivninger for perioder efter den 2. august 1989, i hvilke arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende er eller har været omfattet af den tvungne forsikring i henhold til disse lovgivninger. Retten hertil bortfalder den dag, arbejdstagerens eller den selvstændige erhvervsdrivendes tvungne forsikring ophører ◀

Retten bortfalder dog ikke, såfremt arbejdstagerens eller den selvstændige erhvervsdrivendes tvungne forsikring ophører som følge af hans død, og såfremt enken udelukkende får tilkendt pension i henhold til ►M2 loven om almindelig efterladteforsikring (ANW) ◀.

Retten til at blive optaget i den frivillige forsikring bortfalder under alle omstændigheder den dag, den frivilligt forsikrede fylder 65 år.

For ægtefællen til en arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende, som er tvungent forsikret efter ►M2 loven om almindelig efterladteforsikring (ANW) ◀, fastsættes bidraget i overensstemmelse med bestemmelserne om fastsættelse af tvungne forsikringsbidrag, idet ægtefællens indtægt i dette tilfælde anses for at være opnået i Nederlandene.

For ægtefællen til en arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende, som er blevet tvungent forsikret den 2. august 1989 eller derefter, fastsættes bidraget i overensstemmelse med bestemmelserne om fast-

▼B

sættelse af frivillige forsikringsbidrag i henhold til ►M2 loven om almindelig efterladteforsikring (ANW) ◄.

- g) Den i litra f) omhandlede ret består kun, såfremt ægtefællen til en arbejdstager eller selvstændige erhvervsdrivende inden for en frist på et år efter den tvungne forsikrings ikrafttræden giver Socialsikringsbanken (Sociale Verzekeringsbank) meddelelse om, at vedkommende ønsker at blive optaget i den frivillige forsikring.

For ægtefællen til en arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende, som blev tvungent forsikret den 2. august 1989, eller umiddelbart inden denne dato, løber fristen på et år fra den 2. august 1989.

Ægtefællen til en arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende, der ikke er bosiddende i Nederlandene, og som er omfattet af bestemmelserne i forordningens artikel 14, stk. 1, artikel 14a, stk. 1 eller artikel 17, kan ikke anvende muligheden i litra f), fjerde afsnit, hvis den pågældende ægtefælle alene i henhold til bestemmelserne i den nederlandske lovgivning allerede har eller har haft ret til at blive frivilligt forsikret.

- h) Litra a), b), c), d) og f) finder hverken anvendelse på perioder, der falder sammen med perioder, som kan tages i betragtning ved beregningen af pensionsrettigheder i henhold til lovgivningen om aldersforsikring i en anden medlemsstat end Nederlandene, eller på perioder, i hvilke den pågældende har oppebåret alderspension i henhold til en sådan lovgivning.
- f) (SIC! i)) Ved anvendelse af forordningens artikel 46, stk. 2, anses som forsikringsperioder kun forsikringsperioder, der efter det fyldte 15. år er tilbagelagt efter nederlandsk lovgivning om almindelig aldersforsikring (AOW).

▼M2

3. *Anvendelse af nederlandsk lov om almindelig efterladteforsikring (ANW)*

- a) En arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende, som ikke længere er omfattet af nederlandsk lovgivning om almindelig efterladteforsikring, anses ved anvendelse af bestemmelserne i forordningens afsnit III, kapitel 3, for at være forsikret i henhold til denne lovgivning på tidspunktet for forsikringsbegivenhedens indtræden, såfremt den pågældende på dette tidspunkt er forsikret mod samme risiko efter lovgivningen i en anden medlemsstat eller, hvis dette ikke er tilfældet, kan gøre krav på en efterladteydelse i henhold til en anden medlemsstats lovgivning. Denne betingelse anses dog for opfyldt i det i artikel 48, stk. 1, omhandlede tilfælde.
- b) Såfremt en enke ved anvendelse af litra a) har ret til enkepension efter nederlandsk lovgivning om almindelig efterladteforsikring, beregnes denne pension i overensstemmelse med forordningens artikel 46, stk. 2

▼B

Ved anvendelse af disse bestemmelser anses også perioder før den 1. oktober 1959, i hvilke arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende efter sit fyldte 15. år har været bosat på nederlandsk område eller har haft lønnet beskæftigelse i Nederlandene for en arbejdsgiver i nævnte land, mens han var bosat på en anden medlemsstats område, som forsikringsperioder tilbagelagt efter den nævnte nederlandske lovgivning.

- c) Perioder, der medregnes i medfør af litra b), skal dog lades ude af betragtning, når de falder sammen med forsikringsperioder tilbagelagt efter en anden medlemsstats lovgivning om pensioner eller renter til efterladte,

▼M2

- d) Ved anvendelse af forordningens artikel 46, stk. 2, anses som forsikringsperioder kun forsikringsperioder, der efter det fyldte 15. år er tilbagelagt efter nederlandsk lovgivning

4. *Anvendelse af nederlandsk lovgivning om uarbejdsdygtighed*

▼B

- a) En arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende, som ikke længere er forsikret efter lov af 18. februar 1966 om forsikring mod uarbejdsdygtighed (WAO) og/eller efter lov af 11. december 1975 om uarbejdsdygtighed (AAW), ►M2 og lov af 24. april 1997 om forsikring mod uarbejdsdygtighed for selvstændige erhvervsdrivende ◄, anses ved anvendelse af bestemmelserne i forordningens afsnit III, kapitel 3, for endnu at være forsikret på tidspunktet for forsikringsbegivenhedens indtræden, såfremt han er forsikret mod samme risiko efter lovgivningen i en anden medlemsstat, eller, hvis dette ikke er tilfældet, såfremt der for samme forsikringsbegivenhed består ret til en

▼B

ydelse efter lovgivningen i en anden medlemsstat. Denne sidstnævnte betingelse anses dog for opfyldt i den i artikel 48, stk. 1, omhandlede tilfælde.

b) Såfremt den pågældende i henhold til litra a) har ret til en nederlandsk ydelse ved invaliditet, fastsættes denne ydelse efter de i forordningens artikel 46, stk. 2, fastsatte bestemmelser:

i) i henhold til bestemmelserne i ovennævnte lov af 18. februar 1966 (WAO), såfremt den pågældende på det tidspunkt, hvor uarbejdsdygtigheden indtrådte, som arbejdstager i den i forordningens artikel 1, litra a), omhandlede forstand var forsikret mod denne risiko efter lovgivningen i en anden medlemsstat

ii) i henhold til bestemmelserne i ►M2 lov af 24. april 1997 om forsikring mod uarbejdsdygtighed for selvstændige erhvervsdrivende ◄, såfremt den pågældende på det tidspunkt, hvor uarbejdsdygtigheden indtrådte:

- var forsikret mod denne risiko efter lovgivningen i en anden medlemsstat uden at have status som arbejdstager i den i forordningens artikel 1, litra a), omhandlede forstand, eller
- ikke var forsikret mod denne risiko efter lovgivningen i en anden medlemsstat, men kan gøre krav på ydelser efter lovgivningen i en anden medlemsstat.

►M2

c) Ved beregningen af ydelser, der fastsættes i henhold til ovennævnte lov af 18. februar 1966 (WAO) eller ►M2 lov af 24. april 1997 om forsikring mod uarbejdsdygtighed for selvstændige erhvervsdrivende ◄, tager de nederlandske institutioner hensyn til:

- de perioder med lønnet arbejde og dermed ligestillede perioder, der er tilbagelagt i Nederlandene før den 1. juli 1967
- de forsikringsperioder, der er tilbagelagt i henhold til ovennævnte lov af 18. februar 1966 (WAO)
- de forsikringsperioder, der efter det fyldte 15. år er tilbagelagt i henhold til lov af 11. december 1975 om uarbejdsdygtighed (AAW), såfremt de ikke er sammenfaldende med de forsikringsperioder, der er tilbagelagt i henhold til ovennævnte lov af 18. februar 1966 (WAO).

▼M2

- de forsikringsperioder, der afsluttes i overensstemmelse med lov af 24. april 1997 om forsikring mod uarbejdsdygtighed for selvstændige erhvervsdrivende (WAZ)

▼B

d) Ved beregningen af den nederlandske ydelse ved invaliditet i henhold til forordningens artikel 40, stk. 1, tager de nederlandske institutioner ikke det tillæg i betragtning, som i givet fald tilkendes ydelsesmodtageren i henhold til loven om supplerende ydelser (Toeslagenwet, TW). Retten til dette tillæg og størrelsen heraf beregnes udelukkende på grundlag af bestemmelserne i loven om supplerende ydelser.

5. *Anvendelse af den nederlandske lovgivning om børnetilskud*

- a) En arbejdstager eller en selvstændig erhvervsdrivende, der i løbet af et kvartal bliver omfattet af den nederlandske lovgivning om børnetilskud, og som den første dag i det pågældende kvartal var omfattet af den tilsvarende lovgivning i en anden medlemsstat, betragtes som værende forsikret efter nederlandsk lov fra denne første dag.
- b) De børnetilskudsbeløb, som den arbejdstager eller selvstændige erhvervsdrivende, der på grundlag af litra a), betragtes som forsikret efter nederlandsk lovgivning om børnetilskud, kan gøre krav på, fastsættes i henhold til de nærmere regler i den gennemførelsesforordning, der er nævnt i forordningens artikel 98.

6. *Anvendelse af visse overgangsbestemmelser*

Artikel 45, stk. 1, finder ikke anvendelse ved vurdering af ret til ydelser i medfør af overgangsbestemmelserne i lovgivningen om almindelig aldersforsikring (artikel 46), om almindelig forsikring for enker og børn og om almindelig forsikring mod uarbejdsdygtighed.

▼M5

7. *Anvendelse af forordningens afsnit II på en »directeur grootaandeelhouder« (direktør/storaktionær) i et anpartsselskab:*

Ved anvendelsen af bestemmelserne i forordningens afsnit II anses en person i Nederlandene, som udøver selvstændig virksomhed for at anpartsselskab, hvori den pågældende har en betydelig kapitalandel i

▼ M5

henhold til nederlandsk lovgivning (dvs. en andel, som giver mindst 50 % af stemmerettighederne), for at være arbejdstager.

▼ B

K. ØSTRIG

▼ M3

1. Ved anvendelsen af forordningen forbliver den østrigske lovgivning vedrørende overførsel af forsikringsperioder gennem betaling af et overførselsbeløb i kraft, når der foretages et skift mellem en generel ordning og en særlig ordning for tjenestemænd.

▼ B

2. Ved anvendelse af forordningens artikel 46, stk. 2, ses der bort fra tillæg med henblik på bidrag til tillægssikring og tillægssydelse til minearbejdere i henhold til østrigsk lovgivning. I disse tilfælde øges det beløb, der beregnes i henhold til forordningens artikel 46, stk. 2, med tillæggene med henblik på bidrag til tillægssikring og tillægssydelse til minearbejdere.
3. Ved anvendelse af forordningens artikel 46, stk. 2, anses den pensionsrelevante dag (Stichtag) som tidspunktet for forsikringsbegivenhedens indtræden.
4. Anvendelsen af forordningens bestemmelser medfører ikke nogen begrænsning af retten til ydelser i henhold til østrigsk lovgivning for så vidt angår personer, hvis sociale sikring er blevet forringet af politiske eller religiøse årsager eller på grund af herkomst.

▼ M2

5. Forordningens artikel 22, stk. 1, litra a), gælder også for personer, der er dækket af sygeforsikring under en østrigsk lov om beskyttelse af særlige ofre (Versorgungsgesetze)

▼ M3

6. Ved anvendelsen af forordningen behandles ydelser i henhold til loven om sikring af de væbnede styrker (Heeresversorgungsgesetz — HVG) som ydelser i forbindelse med arbejdsulykker og erhvervssygdomme.

L. PORTUGAL

For så vidt angår personer, der er omfattet af den særlige ordning for tjenestemænd og dermed ligestillede, men som ikke længere arbejder for den portugisiske stats administration, når de går på pension, eller når deres pensionsrettigheder fastsættes, tages der ved pensionsberegningen hensyn til den senest oppebårne løn fra denne administration.

▼ B

M. FINLAND

1. Med henblik på at fastslå, hvorvidt tidsrummet mellem pensionsbegivenhedens indtræden og pensionsalderen (fremtidig periode) skal tages i betragtning ved beregningen af den finske erhvervspension, skal der i forbindelse med den betingelse, der vedrører ophold i Finland, tages hensyn til forsikringsperioder eller ophold henhørende under lovgivningen i en anden medlemsstat.
2. Såfremt beskæftigelse eller selvstændigt erhverv er ophørt i Finland, og forsikringsbegivenheden indtræder ved beskæftigelse eller selvstændigt erhverv i en anden medlemsstat, og såfremt pensionen i henhold til den finske erhvervspensionslovgivning ikke længere omfatter tidsrummet mellem forsikringsbegivenheden og pensionsalderen (fremtidig periode), skal i forbindelse med den fremtidige periode tages hensyn til forsikringsperioder henhørende under lovgivningen i en anden medlemsstat, som var de forsikringsperioder i Finland.
3. Når en institution i Finland i henhold til finsk lovgivning skal betale et tillæg på grund af en forsinkelse i behandlingen af et krav om udbetaling af en ydelse, skal et krav, der fremsættes over for en institution i en anden medlemsstat, ved anvendelsen af bestemmelserne i den finske lovgivning om et sådant tillæg betragtes om værende forelagt på den dato, hvor dette krav samt alle nødvendige bilag når frem til den kompetente institution i Finland.

▼ M2

4. En arbejdstager eller selvstændigt erhvervsdrivende, som ikke længere er forsikret i henhold til statspensionsordningen, anses ved anvendelse af bestemmelserne i forordningens afsnit III, kapitel 3, for stadig at være forsikret, hvis den pågældende på tidspunktet for forsikringsbegivenhedens indtræden var forsikret i henhold til lovgivningen i en anden

▼ M2

medlemsstat eller, såfremt dette ikke er tilfældet, for samme forsikringsbegivenhed er berettiget til en pension i henhold til en anden medlemsstats lovgivning. Denne betingelse anses dog for opfyldt i det i artikel 48, stk. 1, omhandlede tilfælde.

▼ M3

5. Når en person, som er dækket af en særlig ordning for tjenestemænd, har bopæl i Finland, og
 - a) bestemmelserne i afsnit III, kapitel 1, afdeling 2-7, ikke finder anvendelse, og
 - b) den pågældende person ikke er berettiget til pension fra Finland
 skal han betale for de naturalydelser, som ydes ham eller medlemmer af hans familie i Finland, dersom de er dækket af den særlige ordning for tjenestemænd og af en personlig forsikringsordning til supplerende af denne.

▼ B**N. SVERIGE**

1. Ved anvendelse af artikel 18, stk. 1, i forbindelse med fastlæggelse af retten til forældreydelser betragtes forsikringsperioder tilbagelagt i henhold til lovgivningen i en anden medlemsstat end Sverige, som baseret på den samme gennemsnitsindtjening som de svenske forsikringsperioder, som de lægges sammen med.
2. Forordningens bestemmelser om sammenlægning af forsikrings- eller opholdsperioder finder ikke anvendelse på den svenske lovgivnings overgangsbestemmelser om retten til en mere gunstig beregning af grundpensionerne for personer, der er bosat i Sverige i en bestemt periode forud for begæringsdatoen.
3. Ved fastlæggelse af retten til en invalide- eller efterladtepension, som til dels baseres på fremtidige anslåede forsikringsperioder, anses en person for at opfylde forsikrings- og indkomstkrevende i den svenske lovgivning, når vedkommende er dækket som arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende af en forsikrings- eller bopælsordning i en anden medlemsstat.
4. Det antal år, hvor en person passer små børn, anses i henhold til betingelserne i den svenske lovgivning for forsikringsperioder i forbindelse med tillægspensioner, også selv om barnet og den pågældende person er bosat i en anden medlemsstat, forudsat at den person, der passer barnet, har forældreorlov i henhold til bestemmelserne i lov om retten til børnepassningsorlov.

▼ M3

5. En person, som er omfattet af en særlig ordning for tjenestemænd, som har bopæl i Sverige, og som
 - a) ikke er omfattet af bestemmelserne i afsnit III, kapitel 1, afdeling 2-7, og som
 - b) ikke er berettiget til svensk pension
 skal betale for lægebehandling i Sverige efter de i den svenske lovgivning fastsatte takster for udlændinge, i den udstrækning ydelserne er omfattet af den pågældende særlige ordning og/eller af en personlig forsikringsordning til supplerende af denne. Det gælder ligeledes en sådan persons ægtefælle og børn under 18 år.

▼ B**O. DET FORENEDE KONGERIGE**

1. Når en person er fast bosat på Gibraltars område, eller siden sin seneste ankomst til nævnte område har været pligtig at svare bidrag som arbejdstager efter Gibraltars lovgivning, og den pågældende på grund af uarbejdsdygtighed, moderskab eller arbejdsløshed for en vis tid begærer sig fritaget for at svare bidrag, og bidragsbeløbene for nævnte periode godskrives den pågældende, betragtes ethvert tidsrum, i hvilket den pågældende har været beskæftiget på en anden medlemsstat end Det Forenede Kongeriges område i forbindelse med nævnte begæring, som en periode, i hvilken han har været beskæftiget på Gibraltars område, og for hvilken han har svaret bidrag som arbejdstager i medfør af lovgivningen i Gibraltar.
2. I tilfælde, hvor en person, i henhold til Det Forenede Kongeriges lovgivning er berettiget til en alderspension, såfremt
 - a) en tidligere ægtefælles bidrag tages i betragtning, som om de var den pågældende persons egne bidrag, eller

▼B

- b) de pågældende bidragsbetingelser opfyldes af den pågældende persons ægtefælle eller tidligere ægtefælle,
- og forudsat i begge tilfælde at ægtefællen eller den tidligere ægtefælle som arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende har været omfattet af lovgivningen i to eller flere medlemsstater, finder bestemmelserne i forordningens afsnit III, kapitel 3 anvendelse ved fastsættelsen af ret til ydelser i medfør af Det Forenede Kongeriges lovgivning; enhver henvisning til det nævnte kapitel 3 til »forsikringsperioder« anses for en henvisning til forsikringsperioder, der er tilbagelagt af
- i) en ægtefælle eller tidligere ægtefælle, når ansøgningen indgives af en gift kvinde, en enkemand eller en person, hvis ægteskab er ophørt på anden måde end på grund af ægtefælles død, eller
 - ii) en tidligere ægtefælle, når ansøgningen indgives af en enke, som umiddelbart inden hun nåede pensionsalderen ikke modtog efterladtepension, efterladtepension, eller som kun modtager en aldersbestemt enkepension beregnet i henhold til forordningens artikel 46, stk. 2.
3. a) Ved udbetaling af ydelser ved arbejdsløshed i medfør af lovgivningen i Det Forenede Kongerige i henhold til forordningens artikel 71, stk. 1, litra a), nr. ii), eller litra b), nr. ii), skal, med henblik på opfyldelse af betingelserne i Det Forenede Kongeriges lovgivning vedrørende tilstedeværelse i Storbritannien eller i givet fald i Nordirland for opnåelse af ret til børnetillæg (child benefit), forsikrings- eller beskæftigelsesperioder eller perioder med selvstændig virksomhed tilbagelagt af den pågældende under en medlemsstats lovgivning, betragtes som tilstedeværelsesperioder tilbagelagt i Storbritannien eller Nordirland.
 - b) Såfremt lovgivningen i Det Forenede Kongerige i overensstemmelse med forordningens afsnit II med undtagelse af artikel 13, stk. 2, litra f), finder anvendelse på en arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende, som med hensyn til opnåelse af ret til børnetillæg (child benefit) ikke opfylder betingelserne i Det Forenede Kongeriges lovgivning vedrørende:
 - i) tilstedeværelse i Storbritannien eller i givet fald i Nordirland, skal den pågældende med henblik på opfyldelse af denne betingelse anses, som om han var til stede dér
 - ii) tilstedeværelsesperiode tilbagelagt i Storbritannien eller i givet fald i Nordirland, skal forsikrings- eller beskæftigelsesperioder eller perioder med selvstændig virksomhed tilbagelagt af den pågældende under en anden medlemsstats lovgivning, med henblik på opfyldelse af denne betingelse anses som tilstedeværelsesperioder i Storbritannien eller i givet fald i Nordirland.
 - c) Ved beregningen om børnetilskud (family allowances) efter lovgivningen i Gibraltar finder litra a) og b) tilsvarende anvendelse.
 4. Enkehjælpen (widow's payment), der udredes i henhold til Det Forenede Kongeriges lovgivning, betragtes ved anvendelse af forordningens kapitel 3 som en efterladtepension.
 5. Ved anvendelsen af artikel 10a, stk. 2, på bestemmelserne om ret til plejetillæg (attendance allowance), godtgørelse for pasning af invalide (mobility allowance) og invaliditetsydelse (disability living allowance) tages der hensyn til den beskæftigelsesperiode, periode med selvstændig erhvervsaktivitet eller bopælsperiode, der er tilbagelagt på en anden medlemsstats område, i det omfang det er nødvendigt for at opfylde kravet om tilstedeværelse i Det Forenede Kongerige inden den dato, hvor retten til den pågældende ydelse indtræder.
 6. Såfremt en arbejdstager, der er omfattet af lovgivningen i Det Forenede Kongerige under sin beskæftigelse bliver offer for et ulykkestilfælde efter at have forladt en medlemsstats område for at begive sig til en anden medlemsstats område, men inden at være ankommet dertil, fastsættes hans ret til ydelser i forbindelse med ulykkestilfældet:
 - a) som ulykken var indtruffet på Det Forenede Kongeriges område, og
 - b) ved afgørelse af, om han var arbejdstager (employed earner), efter lovgivningen i Storbritannien eller lovgivningen i Nordirland, eller arbejdstager (employed person) efter lovgivningen i Gibraltar, uden hensyntagen til hans fravær fra disse områder.
 7. Forordningen finder ikke anvendelse på bestemmelser i Det Forenede Kongeriges lovgivning der går ud på at sætte en mellem Det Forenede Kongerige og et tredjeland indgået aftale om social sikring i kraft.

▼B

8. Ved anvendelsen af forordningens afsnit III, kapitel 3, tages der hverken hensyn til de forholdsmæssige bidrag, som den forsikrede har indbetalt under Det Forenede Kongeriges lovgivning, eller til de forholdsmæssige alderspensionsydelser, der skal udbetales i henhold til denne lovgivning. De forholdsmæssige ydelser lægges sammen med den ydelse, som skal udbetales efter Det Forenede Kongeriges lovgivning, og som er fastsat i overensstemmelse med nævnte kapitel, idet summen af de to beløb udgør den ydelse, som faktisk tilkommer den pågældende.
9.
10. Ved anvendelse af forordningen om socialforsikringsydelser, der ikke er baseret på betaling af bidrag, samt om arbejdsløshedsforsikring (Gibraltar) anses enhver person, som er omfattet af denne forordning, som havende fast bopæl i Gibraltar, når den pågældende har bopæl i en medlemsstat.

▼M1

11. Ved anvendelse af forordningens artikel 27, 28, 28a, 29, 30 og 31 betragtes ydelser, der betales uden for Det Forenede Kongerige udelukkende på grundlag af forordningens artikel 95b, stk. 8, som ydelser ved invaliditet.

▼B

12. Ved anvendelse af forordningens artikel 10, stk. 1, skal modtageren af en ydelse, der tilkommer ham i henhold til Det Forenede Kongeriges lovgivning, under ophold på en anden medlemsstats område betragtes, som om han under dette ophold var bosat på denne anden medlemsstats område.
- 13.1. Ved beregningen af lønfaktoren (earnings factor) med henblik på fastsættelse af retten til ydelser i henhold til Det Forenede Kongeriges lovgivning medregnes med forbehold af punkt 15 hver uge, i hvilken arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende har været omfattet af en anden medlemsstats lovgivning, og som er begyndt inden for det pågældende indkomstskatteår i henhold til Det Forenede Kongeriges lovgivning, efter følgende nærmere bestemmelser:
 - a) perioder fra 6. april 1975 til 5. april 1987:
 - i) for hver forsikrings-, beskæftigelses- eller bopælsuge som arbejdstager anses den pågældende for at have indbetalt bidrag som arbejdstager (employed earner) på grundlag af en løn svarende til to tredjedele af den for det pågældende år fastsatte højeste løngrænse
 - ii) for hver forsikrings-, beskæftigelses- eller bopælsuge som selvstændig erhvervsdrivende anses den pågældende for at have indbetalt gruppe 2-bidrag som selvstændig erhvervsdrivende
 - b) perioder fra 6. april 1987:
 - i) for hver forsikrings-, beskæftigelses- eller bopælsuge som arbejdstager anses den pågældende for at have haft en ugentlig lønindtægt, på grundlag af hvilken der skal indbetales bidrag som arbejdstager, svarende til to tredjedele af den for den pågældende uge fastsatte højeste løngrænse
 - ii) for hver forsikrings-, beskæftigelses- eller bopælsuge som selvstændig erhvervsdrivende anses den pågældende for at have indbetalt gruppe 2-bidrag som selvstændig erhvervsdrivende
 - c) for hver fulde uge, i hvilken den pågældende har tilbagelagt en periode, der kan ligestilles med en forsikrings-, beskæftigelses- eller bopælsperiode eller en periode med selvstændig virksomhed, anses han for at være blevet godskrevet bidrag eller lønindtægt, alt efter omstændighederne, i det omfang, det er nødvendigt for at hæve hans samlede lønfaktor til det niveau, der kræves for, at de pågældende skatteår kan komme i betragtning (reckonable year) i henhold til Det Forenede Kongeriges lovgivning om godskrivning af bidrag eller lønindtægt.
- 13.2. Ved anvendelse af forordningens artikel 46, stk. 2, litra b)
 - a) når en arbejdstager i et indkomstskatteår, der begynder den 6. april 1975 eller senere, udelukkende har tilbagelagt forsikrings-, beskæftigelses- eller bopælsperioder i en anden medlemsstat en Det Forenede Kongerige, og anvendelsen af stk. 1, litra a), i) eller stk. 1, litra b), i) bevirker, at dette år regnes for et år (qualifying year), der tages i betragtning i henhold til Det Forenede Kongeriges lovgivning ved anvendelse af forordningens artikel 46, stk. 2, litra a), anses han for at have været forsikret i 52 uger i løbet af dette år i den anden medlemsstat

▼B

- b) da ethvert indkomstskatteår, der begynder den 6. april 1975 eller senere, ikke regnes for et år, der tages i betragtning (qualifying year), i henhold til Det Forenede Kongeriges lovgivning ved anvendelse af forordningens artikel 46, stk. 2, litra a), lades forsikrings-, beskæftigelses- eller bopælsperioder, der er tilbagelagt i løbet af dette år, ude af betragtning.
- 13.3. Ved omregningen af lønfaktoren til forsikringsperioder divideres den indtjeningsfaktor, der er opnået for det pågældende indkomstskatteår i henhold til Det Forenede Kongeriges lovgivning, med beløbet for den for det pågældende skatteår fastsatte laveste løngrænse. Den således fremkomme størrelse udtrykkes i hele tal, idet decimaler ikke medregnes. Det således beregnede tal skal anses som udtryk for det antal forsikringsuger, der er tilbagelagt under Det Forenede Kongeriges lovgivning i det pågældende skatteår, dog kan dette tal ikke overstige det antal uger, i hvilke vedkommende inden for dette skatteår har været undergivet denne lovgivning.
14. Ved anvendelsen af artikel 40, stk. 3, litra a), nr. ii), tages der kun hensyn til tidsrum, i hvilke arbejdstageren har været udarbejdsdygtig efter Det Forenede Kongeriges lovgivning.
- 15.1. Ved beregningen i henhold til forordningens artikel 46, stk. 2, litra a), af det teoretiske beløb af den del af pensionen, som består af et tillæg i henhold til Det Forenede Kongeriges lovgivning, skal:
- a) ordene »indtjening«, »bidrag« og »tillæg« i forordningens artikel 47, stk. 1, litra b), forstås som overskud i indtjeningsfaktorer som defineret i loven om social sikringspensioner af 1975 (Social Security Pensions Act 1975) eller i givet fald i loven om sociale sikringspensioner (Nordirland) af 1975 (Social Security Pensions (Northern Ireland) Order 1975)
- b) den gennemsnitlige størrelse af overskuddene i indtjeningsfaktorer beregnes i henhold til forordningens artikel 47, stk. 1, litra b), fortolket som angivet under litra a) ovenfor, ved at dividere de samlede overskud, der er opnået efter Det Forenede Kongeriges lovgivning, med antallet af de indkomstskatteår efter Det Forenede Kongeriges lovgivning (herunder delvise indkomstskatteår), der i den pågældende forsikringsperiode er tilbagelagt i henhold til denne lovgivning siden den 6. april 1978.
- 15.2. Ved beregningen af den del af pensionen, som består af et tillæg i henhold til Det Forenede Kongeriges lovgivning skal ordene »forsikrings- og bopælsperioder« i forordningens artikel 46, stk. 2, forstås som forsikrings- og bopælsperioder der er tilbagelagt siden den 6. april 1978.
16. En arbejdsløs, som vender tilbage til Det Forenede Kongerige efter udløbet af den periode på tre måneder, hvor han fortsat har oppebåret ydelser efter Det Forenede Kongeriges lovgivning ved anvendelse af forordningens artikel 69, stk. 1, kan uanset artikel 69, stk. 2, gøre krav på ydelser ved arbejdsløshed, såfremt han opfylder de i nævnte lovgivning fastsatte betingelser.
17. Med henblik på erhvervelse af ret til tilskud ved alvorlig invaliditet (servere disablement allowance) skal en arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende, som er omfattet af Det Forenede Kongeriges lovgivning i overensstemmelse med forordningens afsnit II, med undtagelse af artikel 13, stk. 2, litra f):
- a) anses for at have været til stede eller have været bosiddende i Det Forenede Kongerige i hele den periode, hvor han var arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende, og var omfattet af Det Forenede Kongeriges lovgivning, mens han var til stede eller var bosiddende i en anden medlemsstat
- b) have ret til at få forsikringsperioder, han som arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende har tilbagelagt på en anden medlemsstats område og i henhold til denne medlemsstats lovgivning, lige-stillet med tilstedeværelses- eller bopælsperioder i Det Forenede Kongerige.
18. En periode med omfattelse af Det Forenede Kongeriges lovgivning i overensstemmelse med forordningens artikel 13, stk. 2, litra f), kan hverken:
- i) tages i betragtning i henhold til denne bestemmelse som en periode med omfattelse af Det Forenede Kongeriges lovgivning ved anvendelse af forordningens afsnit III, eller
- ii) medføre, at Det Forenede Kongerige bliver den kompetente stat for tilkendelse af de i forordningens artikel 18, 38 eller artikel 39, stk. 1, fastsatte ydelser.

▼B

19. Med forbehold af enhver overenskomst, der er indgået med medlemsstaterne, ophører Det Forenede Kongeriges lovgivning, ved anvendelse af forordningens artikel 13, stk. 2, litra f), og gennemførelsesforordningens artikel 10b, med at finde anvendelse den sidste af de nedenfor anførte dage på enhver person, der tidligere var omfattet af Det Forenede Kongeriges lovgivning som arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende:
- a) den dag, hvor den pågældende flytter til den i artikel 13, stk. 2, litra f), omhandlede anden medlemsstat
 - b) den dag, hvor den pågældende ophører med en varig eller midlertidig erhvervsmæssig beskæftigelse eller selvstændig virksomhed, under hvilken han har været omfattet af Det Forenede Kongeriges lovgivning
 - c) den sidste dag i enhver periode, hvor der udredes britiske ydelser ved sygdom, moderskab (herunder naturalydelse, for hvilke Det Forenede Kongerige er den kompetente stat) eller ydelser ved arbejdsløshed, og som
 - i) begyndte før den dato, hvor den pågældende tog bopæl i en anden medlemsstat eller, såfremt perioden begyndte på et senere tidspunkt, som
 - ii) fulgte umiddelbart efter den periode, hvor den pågældende udøvede en erhvervsmæssig beskæftigelse eller selvstændig virksomhed i en anden medlemsstat, mens han var omfattet af Det Forenede Kongeriges lovgivning.
20. Den omstændighed, at en person har opnået status som værende omfattet af en anden medlemsstats lovgivning i overensstemmelse med forordningens artikel 13, stk. 2, litra f), gennemførelsesforordningens artikel 10b og punkt 19 ovenfor, berører ikke det forhold, at:
- a) Det Forenede Kongerige i sin egenskab af kompetent stat på denne person anvender bestemmelserne om arbejdstagere eller selvstændige erhvervsdrivende i forordningens afsnit III, kapitel 1, eller kapitel 2, afdeling 1, eller artikel 40, stk. 2, hvis denne person i henhold til disse bestemmelser fortsat har status som arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende og senest i sin egenskab heraf var forsikret i henhold til Det Forenede Kongeriges lovgivning
 - b) denne person behandles som arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende ved anvendelse af forordningens afsnit III, kapitel 7 og 8, eller gennemførelsesforordningens artikel 10 eller artikel 10a, forudsat at den britiske ydelse i henhold til afsnit III, kapitel 1, kan udredes i overensstemmelse med litra a).

▼M4

21. Med hensyn til studerende eller studerendes familiemedlemmer og efterladte finder forordningens artikel 10a, stk. 2, ikke anvendelse på ydelser, der udelukkende er tænkt som særlig beskyttelse af handicappede.

▼M5

21. Hvis der i en og samme periode og for et og samme medlem af husstanden består ret til familieydelse alene i henhold til den irske lovgivning eller i medfør af forordningens artikel 73, 74, 77, 78 eller 78a, bortfalder retten til familiestøtte (Family Credit), som består alene i henhold til lovgivningen i Det Forenede Kongerige, op til et beløb svarende til de pågældende ydelser.

▼B*BILAG VII (B) (2) (5) (6) (15)***TILFÆLDE, HVOR EN PERSON SAMTIDIG ER OMFATTET AF LOVGIVNINGEN I TO MEDLEMSSTATER**

(Anvendelse af artikel 14c, litra b))

1. Udøvelse af selvstændig erhvervsvirksomhed i Belgien og beskæftigelse som arbejdstager i en anden medlemsstat.
2. Selvstændig beskæftigelse i Danmark og lønnet beskæftigelse i en anden medlemsstat af en person, der har bopæl i Danmark.
3. For ulykkesforsikringsordningerne for landbruget og alderdomsforsikringsordningerne for landbrugere: selvstændig landbrugsvirksomhed i Tyskland og lønnet beskæftigelse i en anden medlemsstat.
4. Selvstændig beskæftigelse i Spanien og lønnet beskæftigelse i en anden medlemsstat af en person, der har bopæl i Spanien.
5. Selvstændig beskæftigelse i Frankrig og lønnet beskæftigelse i en anden medlemsstat med undtagelse af Luxembourg.
6. Selvstændig landbrugsvirksomhed i Frankrig og lønnet beskæftigelse i Luxembourg.
7. For pensionsforsikringsordningen for selvstændige erhvervsdrivende: selvstændig beskæftigelse i Grækenland og lønnet beskæftigelse i en anden medlemsstat.
8. Selvstændig beskæftigelse i Italien og lønnet beskæftigelse i en anden medlemsstat.

▼M5**▼B**

10. Selvstændig beskæftigelse i Portugal og lønnet beskæftigelse i en anden medlemsstat.
11. Selvstændig beskæftigelse i Finland og lønnet beskæftigelse i en anden medlemsstat af en person, der har bopæl i Finland.
12. Selvstændig beskæftigelse i Sverige og lønnet beskæftigelse i en anden medlemsstat af en person, der har bopæl i Sverige.

▼ **M5***BILAG VIII*

(Artikel 78a i forordningen)

**ORDNINGER, SOM KUN VEDRØRER BØRNETILSKUD ELLER
SUPPLERENDE ELLER SÆRLIGE TILSKUD TIL BØRN, DER HAR
MISTET BEGGE FORÆLDRE ELLER EN AF DEM****A. BELGIEN**

- a) Børnetilskud i henhold til de samordnede love om børnetilskud til arbejdstagere.
- b) Familieydelse i henhold til lovgivningen om familieydelse til selvstændige erhvervsdrivende.
- c) Familieydelse i henhold til ordningen for tidligere ansatte i Belgisk Congo og Rwanda-Urundi.

B. DANMARK

»De særlige børnetilskud samt de ordinære børnetilskud, der gives, når forældremyndighedens indehaver er enlig forsørger.

Desuden børnefamilieydelsen, der gives til alle børn under 18 år, når de bor i Danmark, og når forældremyndighedens indehaver er fuldt skattepligtig efter dansk lovgivning.«

C. TYSKLAND

Ingen

D. SPANIEN

Ingen

E. FRANKRIG

Samtlige grundlæggende sociale sikringsordninger bortset fra særlige ordninger for arbejdstagere (funktionærer, statstjenestemænd, søfolk, fuldmægtige hos notar, ansatte i EDF/GDF, SNCF og RATP, personalet i operaen og Comédie française ...), dog ikke ordningen for minearbejdere.

F. GRÆKENLAND

Ingen

G. IRLAND

Børnetilskud, (bidragspligtige) tilskud til børn, der har mistet begge forældre eller en af dem, og forhøjelse af (bidragspligtig) ægtefællepension, der betales for de børn, der opfylder betingelserne herfor, i henhold til Social Welfare (Consolidation) Act 1993 og lovgivning om ændring heraf.

H. ITALIEN

Ingen

I. LUXEMBOURG

Ingen

J. NEDERLANDENE

Ingen

K. ØSTRIG

Ingen

L. PORTUGAL

Ingen

M. FINLAND

Ingen

▼M5

N. SVERIGE

Ingen

O. DET FORENEDE KONGERIGE

»1. **Storbritannien og Nordirland**

Bestemmelserne i Social Security Contributions and Benefits Act 1992 og Social Security Contributions and Benefits (Northern Ireland) Act 1992 vedrørende børnetilskud (herunder eventuelle forhøjelser for eneforældre), børnetilskud til pensionister og tilskud til værger.

2. **Gibraltar**

Bestemmelserne i Social Security (Open Long-Term Benefits Scheme) Ordinance 1997 og Social Security (Closed Long-Term Benefits Scheme) Ordinance 1996 vedrørende børnetillæg til pensionister og tilskud til værger.«

*Tillæg***LISTE OVER ÆNDRINGSRETSAKTER TIL FORORDNING (EØF) Nr. 1408/71 OG (EØF) Nr. 574/72**

- A. Ændringsakt for Spanien og Portugal (EFT nr. L 302 af 15. 11. 1985, s. 23).
 - B. Ændringsakt for Østrig, Finland og Sverige (EFT nr. C 241 af 29. 8. 1994, s. 1), tilpasset ved beslutning 95/1/EF (EFT nr. L 1 af 1. 1. 1995, s. 1).
1. Opdatering ved Rådets forordning (EØF) nr. 2001/83 af 2. juni 1983 (EFT nr. L 230 af 22. 8. 1983, s. 6).
 2. Rådets forordning (EØF) nr. 1660/85 af 13. juni 1985 om ændring af forordningerne (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet og forordning (EØF) nr. 574/72 om regler til gennemførelse af forordning (EØF) nr. 1408/71 (EFT nr. L 160 af 20. 6. 1985, s. 1; spansk udgave: DO Edición especial, 1985 (05.V4) s. 142; portugisisk udgave: JO Edição Especial, 1985 (05.F4) s. 142; svensk udgave: EGT, Specialutgåva 1994, område 05 (04), s. 61; finsk udgave: EYVL:n erityispainos 1994, alue 05 (04), s. 61).
 3. Rådets forordning (EØF) nr. 1661/85 af 13. juni 1985 om fastsættelse af tekniske tilpasninger til fællesskabsbestemmelserne om vandrende arbejdstagere sociale sikring for så vidt angår Grønland (EFT nr. L 160 af 20. 6. 1985, s. 7; spansk udgave: DO Edición especial, 1985 (05.04) s. 148; portugisisk udgave: JO Edição Especial, 1985 (05.04) s. 148; svensk udgave: EGT, Specialutgåva 1994, område 05 (04), s. 67; finsk udgave: EYVL:n erityispainos 1994, alue 05 (04), s. 67).
 4. Kommissionens forordning (EØF) nr. 513/86 af 26. februar 1986 om ændring af bilag 1, 4, 5 og 6 til Rådets forordning (EØF) nr. 574/72 om regler til gennemførelse af forordning (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet (EFT nr. L 51 af 28. 2. 1986, s. 44; svensk udgave: EGT, Specialutgåva 1994, område 05 (04), s. 73; finsk udgave: EYVL:n erityispainos 1994, alue 05 (04), s. 73).
 5. Rådets forordning (EØF) nr. 3811/86 af 11. december 1986 om ændring af forordningerne (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, og forordning (EØF) nr. 574/72 om regler til gennemførelse af forordning (EØF) nr. 1408/71 (EFT nr. L 355 af 16. 12. 1986, s. 5; svensk udgave: EGT, Specialutgåva 1994, område 05 (04), s. 86; finsk udgave: EYVL:n erityispainos 1994, alue 05 (04), s. 86).
 6. Rådets forordning (EØF) nr. 1305/89 af 11. maj 1989 om ændring af forordningerne (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, og forordning (EØF) nr. 574/72 om regler til gennemførelse af forordning (EØF) nr. 1408/71 (EFT nr. L 131 af 13. 5. 1989, s. 1; svensk udgave: EGT, Specialutgåva 1994, område 05 (04), s. 143; finsk udgave: EYVL:n erityispainos 1994, alue 05 (04), s. 143).
 7. Rådets forordning (EØF) nr. 2332/89 af 18. juli 1989 om ændring af forordningerne (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, og forordning (EØF) nr. 574/72 om regler til gennemførelse af forordning (EØF) nr. 1408/71 (EFT nr. L 224 af 22. 8. 1989, s. 1; svensk udgave: EGT, Specialutgåva 1994, område 05 (04), s. 154; finsk udgave: EYVL:n erityispainos 1994, alue 05 (04), s. 154).
 8. Rådets forordning (EØF) nr. 3427/89 af 30. oktober 1989 om ændring af forordningerne (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, og forordning (EØF) nr. 574/72 om regler til gennemførelse af forordning (EØF) nr. 1408/71 (EFT nr. L 331 af 16. 11. 1989, s. 1; svensk udgave: EGT, Specialutgåva 1994, område 05 (04), s. 165; finsk udgave: EYVL:n erityispainos 1994, alue 05 (04), s. 165).
 9. Rådets forordning (EØF) nr. 2195/91 af 25. juni 1991 om ændring af forordningerne (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, og forordning (EØF) nr. 574/72 om regler til gennemførelse af forordning (EØF) nr. 1408/71 (EFT nr. L 206 af 29. 7. 1991, s. 1; svensk udgave: EGT, Specialutgåva 1994, område 05 (05), s. 46; finsk udgave: EYVL:n erityispainos 1994, alue 05 (05), s. 46).
 10. Rådets forordning (EØF) nr. 1247/92 af 30. april 1992 om ændring af forordningerne (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet (EFT nr. L 136 af 19. maj 1992,

s. 1; svensk udgave: EGT, Specialutgåva 1994, område 05 (05), s. 124; finsk udgave: EYVL:n erityispainos 1994, alue 05 (05), s. 124).

11. Rådets forordning (EØF) nr. 1248/92 af 30. april 1992 om ændring af forordningerne (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, og forordning (EØF) 574/72 om regler til gennemførelse af forordning (EØF) 1408/71 (EFT nr. L 136 af 19. maj 1992, s. 7; svensk udgave: EGT, Specialutgåva 1994, område 05 (05), s. 130; finsk udgave: EYVL:n erityispainos 1994, alue 05 (05), s. 130).
12. Rådets forordning (EØF) nr. 1249/92 af 30. april 1992 om ændring af forordningerne (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, og forordning (EØF) nr. 574/72 om regler til gennemførelse af forordning (EØF) nr. 1408/71 (EFT nr. L 136 af 19. maj 1992, s. 28; svensk udgave: EGT, Specialutgåva 1994, område 05 (05), s. 151; finsk udgave: EYVL:n erityispainos 1994, alue 05 (05), s. 151).
13. Rådets forordning (EØF) nr. 1945/93 af 30. juni 1993 om ændring af forordningerne (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, forordning (EØF) nr. 574/72 om regler til gennemførelse af forordning (EØF) nr. 1408/71 og forordning (EØF) nr. 1247/92 om ændring af forordning (EØF) nr. 1408/71 (EFT nr. L 181 af 23. 7. 1993, s. 1; svensk udgave: EGT, Specialutgåva 1994, område 05 (06), s. 63; finsk udgave: EYVL:n erityispainos 1994, alue 05 (06), s. 63).
14. Rådets forordning (EØF) (SIC! (EF)) nr. 3095/95 af 22. december 1995 om ændring af forordningerne (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, forordning (EØF) nr. 574/72 om regler til gennemførelse af forordning (EØF) nr. 1408/71, forordning (EØF) nr. 1247/92 om ændring af forordning (EØF) nr. 1408/71, samt forordning (EØF) nr. 1945/93 om ændring af forordning (EØF) nr. 1247/92 (EFT nr. L 335 af 30. 12. 1995, s. 1).
15. Rådets forordning (EØF) (SIC! (EF)) nr. 3096/95 af 22. december 1995 om ændring af forordningerne (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, og forordning (EØF) nr. 574/72 om regler til gennemførelse af forordning (EØF) nr. 1408/71 (EFT nr. L 335 af 30. 12. 1995, s. 10).
16. Rådets forordning (EF) nr. 118/97 af 2. december 1996 om ændring og ajourføring af forordning (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, og af forordning (EØF) nr. 574/72 om regler til gennemførelse af forordning (EØF) nr. 1408/71 (EFT nr. L 28 af 30. 1. 1997, s. 1).